

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

Ανακοίνωση αριθ.	Περιεχόμενα	Σελίδα
	I Ανακοινώσεις	
	Δικαστήριο	
	ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ	
2003/C 44/01	Απόφαση του Δικαστηρίου της 7ης Ιανουαρίου 2003 στην υπόθεση C-306/99 (αίτηση του Finanzgericht Hamburg για την έκδοση προδικαστικής απόφασης): Banque internationale pour l'Afrique occidentale SA (BIAO) κατά Finanzamt für Großunternehmen in Hamburg («Τετάρτη οδηγία 78/660/ΕΟΚ — Ετήσιοι λογαριασμοί ορισμένων μορφών εταιριών — Αρμοδιότητα του Δικαστηρίου να ερμηνεύσει το κοινοτικό δικαιο σε τομέα όπου αυτό δεν είναι άμεσα εφαρμοστέο — Προβλέψεις για τον κίνδυνο από παροχή εγγυήσεων πιστώσεων — Συνεκτίμηση της ατομικής καταστάσεως του οφειλέτη και του κράτους όπου αυτός είναι εγκατεστημένος — Ημερομηνία κατά την οποία ο κίνδυνος πρέπει ή μπορεί να αποτιμηθεί και να εγγραφεί στον ισολογισμό»)	1
2003/C 44/02	Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 16ης Ιανουαρίου 2003 στην υπόθεση C-398/99 (αίτηση του VAT and Duties Tribunal, Manchester για την έκδοση προδικαστικής απόφασης): Yorkshire Co-operatives Ltd κατά Commissioners of Customs & Excise («Έκτη οδηγία ΦΠΑ — Κουπόνια εκπτώσεως που εκδίδει ένας κατασκευαστής — Βάση επιβολής φόρου στον έμπορο λιανικής πωλήσεως»)	2
2003/C 44/03	Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 16ης Ιανουαρίου 2003 στην υπόθεση C-12/00: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Ισπανίας («Παράβαση κράτους μέλους — Ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων — Οδηγία 73/241/ΕΟΚ — Προϊόντα κακάο και σοκολάτας περιέχοντα λιπαρές ουσίες εκτός βουτύρου κακάο — Προϊόντα νομίμως παρασκευαζόμενα και διατιθέμενα στο εμπόριο εντός του κράτους μέλους παραγωγής υπό την ονομασία πωλήσεως “σοκολάτα” — Απαγόρευση διαθέσεως στο εμπόριο υπό την ονομασία αυτή εντός του κράτους μέλους διαθέσεως»)	2

2003/C 44/04	Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 16ης Ιανουαρίου 2003 στην υπόθεση C-14/00: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας («Παράβαση κράτους μέλους — Ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων — Οδηγία 73/241/ΕΟΚ — Προϊόντα κακάο και σοκολάτας που περιέχουν, εκτός από βούτυρο κακάο, και άλλες λιπαρές ουσίες — Προϊόντα που νομίμως παρασκευάζονται και διατίθενται στο εμπόριο εντός τους κράτους μέλους παραγωγής υπό την ονομασία πωλήσεως “σοκολάτα” — Απαγόρευση διαθέσεως στο εμπόριο εντός του κράτους μέλους εμπορίας υπό την ανωτέρω ονομασία — Υποχρέωση χρησιμοποίησεως της ονομασίας “υποκατάστατο σοκολάτας”) . .	3
2003/C 44/05	Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 9ης Ιανουαρίου 2003 στην υπόθεση C-76/00 P: Petrotub SA και Republica SA («Αίτηση ανατρέσεως — Άμυνα κατά των πρακτικών ντάμπινγκ — Καθορισμός του περιθωρίου ντάμπινγκ — Επιλογή της λεγόμενης “ασύμμετρης” μεθόδου — Άρθρο 2.4.2 της συμφωνίας για την εφαρμογή του άρθρου VI της ΓΣΔΕ (συμφωνίας GATT) — Αιτιολόγηση — Καθορισμός της κανονικής αξίας — Συνεκτίμηση των πωλήσεων με συμψηφισμό — Αιτιολόγηση»)	3
2003/C 44/06	Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 9ης Ιανουαρίου 2003 στην υπόθεση C-157/00: Ελληνική Δημοκρατία κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων («ΕΓΤΠΕ — Εκκαθάριση των λογαριασμών — Οικονομικά έτη 1996 έως 1998 — Επιστροφές λόγω εξαγωγής — Οπωροκηπευτικά»)	4
2003/C 44/07	Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 9ης Ιανουαρίου 2003 στην υπόθεση C-177/00: Ιταλική Δημοκρατία κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων («ΕΓΤΠΕ — Εκκαθάριση των λογαριασμών — Οικονομικά έτη 1995 έως 1998 — Επιστροφές κατά την εξαγωγή — Ελαιόλαδο — Πώληση αλκοόλης παρεμβάσεως»)	4
2003/C 44/08	Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 9ης Ιανουαρίου 2003 στην υπόθεση C-178/00: Ιταλική Δημοκρατία κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων («ΕΓΤΠΕ — Εκκαθάριση των λογαριασμών — Οικονομικό έτος 1995 — Σιτηρά — Σκληρός σίτος — Μαλακός σίτος, κριθή και αραβόσιτος»)	5
2003/C 44/09	Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 9ης Ιανουαρίου 2003 στην υπόθεση C-257/00 (αίτηση του Immigration Appeal Tribunal για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Nani Givane κ.λπ. κατά Secretary of State for the Home Department («Ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων — Κανονισμός (ΕΟΚ) 1251/70 — Δικαίωμα των εργαζομένων να παραμένουν στην επικράτεια κράτους μέλους μετά την άσκηση σ' αυτό ορισμένης εργασίας — Δικαίωμα διαμονής των μελών της οικογένειας αποθανόντος εργαζομένου — Προϋπόθεση συνεχούς διαμονής του εργαζομένου τουλάχιστον επί δύο έτη»)	5
2003/C 44/10	Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 9ης Ιανουαρίου 2003 στην υπόθεση C-292/00 (αίτηση του Bundesgerichtshof για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Davidoff & Cie SA, Zino Davidoff SA κατά Gofkid Ltd («Οδηγία 89/104/ΕΟΚ — Άρθρα 4, παράγραφος 4, στοιχείο α', και 5, παράγραφος 2 — Σήματα που χείρουν φήμης — Προστασία από τη χρησιμοποίηση ορισμένου σημείου για πανομοιότυπα ή παρόμοια προϊόντα ή πανομοιότυπες ή παρόμοιες υπηρεσίες»)	6
2003/C 44/11	Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 16ης Ιανουαρίου 2003 στην υπόθεση C-315/00 (αίτηση του Bundesfinanzhof για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Rudolf Maierhofer κατά Finanzamt Augsburg-Land («Εκτεντική Οδηγία ΦΠΑ — Απαλλαγές — Μίσθωση ακινήτων — Προκατασκευασμένο κτίριο που προορίζεται να αποσυρμολογηθεί και μπορεί να κατασκευαστεί εκ νέου»)	6

2003/C 44/12	Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 16ης Ιανουαρίου 2003 στην υπόθεση C-422/00 (αίτηση του VAT and Duties Tribunal, London, για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Carpsran International plc κατά Commissioners of Customs & Excise («Κοινοτικός τελωνειακός κώδικας — Οπωροκηπευτικά — Υπολογισμός της δασμολογητέας αξίας»)	7
2003/C 44/13	Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 16ης Ιανουαρίου 2003 στην υπόθεση C-205/01: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου των Κάτω Χωρών («Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 86/609/ΕΟΚ — Προστασία των ζώων που χρησιμοποιούνται για πειραματικούς ή άλλους επιστημονικούς σκοπούς — Πλημμελής μεταφορά»)	7
2003/C 44/14	Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 16ης Ιανουαρίου 2003 στην υπόθεση C-265/01 (αίτηση του Tribunal de grande instance de Dinan για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Annie Pansard κ.λπ. («Καταγωγή προϊόντος αλιείας — Άρθρο 28 ΕΚ — Εθνική ρύθμιση η οποία απαγορεύει κατά περιοδικά χρονικά διαστήματα την εκφόρτωση ορισμένων προϊόντων αλιείας — Αρμοδιότητα των κρατών μελών»)	8
2003/C 44/15	Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 16ης Ιανουαρίου 2003 στην υπόθεση C-388/01: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας («Παράβαση κράτους μέλους — Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Απαγόρευση των δυσμενών διακρίσεων — Άρθρα 12 ΕΚ και 49 ΕΚ — Είσοδος σε μουσεία, μνημεία, αίθουσες τέχνης, χώρους αρχαιολογικών ανασκαφών, πάρκα και κήπους που έχουν χαρακτηριστεί δημόσια μνημεία — Προτιμησιακές τιμές που εφαρμόζουν αποκεντρωμένες τοπικές ή εθνικές εποπτευόμενες αρχές»)	8
2003/C 44/16	Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 16ης Ιανουαρίου 2003 στην υπόθεση C-439/01 (αίτηση του Unabhängiger Verwaltungssenat im Land Niederösterreich για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Libor Cipra, Vlastimil Kvasnicka κατά Bezirkshauptmannschaft Mistelbach («Οδικές μεταφορές — Κοινωνικές διατάξεις — Κανονισμός (ΕΟΚ) 3820/85 — Διαλείμματα και χρόνος αναπαύσεως — Πληρώματα αποτελούμενα από περισσότερους του ενός οδηγούς — Αρμοδιότητα του Δικαστηρίου να ερμηνεύει τη συμφωνία AETR — Αρχή της ασφάλειας δικαίου»)	9
2003/C 44/17	Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 16ης Ιανουαρίου 2003 στην υπόθεση C-462/01 (αίτηση του Halmstads tingsrätt για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Ulf Hammarsten («Κοινή οργάνωση της αγοράς στον τομέα του λίνου και της καννάβας — Άρθρα 28 ΕΚ και 30 ΕΚ — Εθνική νομοθεσία απαγορεύουσα την καλλιέργεια και την κατοχή καννάβας χωρίς προηγούμενη άδεια»)	9
2003/C 44/18	Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 16ης Ιανουαρίου 2003 στην υπόθεση C-29/02: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Ισπανίας («Παράβαση κράτους μέλους — Παράλειψη μεταφοράς της οδηγίας 98/83/ΕΚ στο εσωτερικό δίκαιο»)	10
2003/C 44/19	Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 16ης Ιανουαρίου 2003 στην υπόθεση C-63/02: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και Βορείου Ιρλανδίας («Παράβαση κράτους μέλους — Παράλειψη μεταφοράς της οδηγίας 98/83/ΕΚ στο εσωτερικό δίκαιο»)	10

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	Περιεχόμενα (συνέχεια)	Σελίδα
2003/C 44/20	Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 16ης Ιανουαρίου 2003 στην υπόθεση C-122/02: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου του Βελγίου («Παράβαση κράτους μέλους — Παράλειψη μεταφοράς της οδηγίας 98/83/ΕΚ στο εσωτερικό δίκαιο»)	11
2003/C 44/21	Διάταξη του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 21ης Νοεμβρίου 2002 στην υπόθεση C-360/01: Ιταλική Δημοκρατία κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως («Ζάχαρη — Καθεστώς τιμών — Περίοδος εμπορίας 2001/2002 — Περιφερειακή διαίρεση — Ζώνες μη έχουσες έλλειμμα — Κατάταξη της Ιταλίας — Ισχύς των κανονισμών (ΕΚ) 1263/2001 και 1260/2001 — Προσφυγή ακυρώσεως — Προδήλωσ μερικό απαράδεκτο»)	11
2003/C 44/22	Υπόθεση C-374/02: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας, που ασκήθηκε στις 16 Οκτωβρίου 2002	12
2003/C 44/23	Υπόθεση C-434/02: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Verwaltungsgericht Minden με απόφαση της 14ης Νοεμβρίου 2002 στην υπόθεση Arnold André GmbH & Co. KG κατά Landrat des Kreises Herford	12
2003/C 44/24	Υπόθεση C-435/02: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Landgericht Essen με διάταξη της 25ης Νοεμβρίου 2002 στην εμπορική υπόθεση Axel Springer AG κατά Zeitungsverlag Niederrhein GmbH & Co. Essen KG	12
2003/C 44/25	Υπόθεση C-455/02 P: Αίτηση αναιρέσεως που υπέβαλε στις 13 Δεκεμβρίου 2002 η εταιρία Sgaravatti Mediterranea Srl κατά της αποφάσεως που εξέδωσε στις 26 Σεπτεμβρίου 2002 το πέμπτο τμήμα του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στην υπόθεση T-199/99, μεταξύ Sgaravatti Mediterranea Srl και Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	13
2003/C 44/26	Υπόθεση C-456/02: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το tribunal du travail de Bruxelles, 15ο τμήμα, με απόφαση της 21ης Νοεμβρίου 2002 στην υπόθεση Michel Trojani κατά Centre public d'aide sociale de Bruxelles, C.P.A.S. . .	13
2003/C 44/27	Υπόθεση C-459/02: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Cour de cassation του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου με απόφαση της 14ης Νοεμβρίου 2002 στην υπόθεση Willy Gerekens και γεωργικός συνεταιρισμός Procola κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου	14
2003/C 44/28	Υπόθεση C-461/02: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου, που ασκήθηκε στις 20 Δεκεμβρίου 2002	15
2003/C 44/29	Υπόθεση C-464/02: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Βασιλείου της Δανίας που ασκήθηκε στις 23 Δεκεμβρίου 2002	15
2003/C 44/30	Υπόθεση C-469/02: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Βασιλείου του Βελγίου, που ασκήθηκε στις 23 Δεκεμβρίου 2002	16

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	Περιεχόμενα (συνέχεια)	Σελίδα
2003/C 44/31	Υπόθεση C-472/02: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασεως που υπέβαλε το Cour d'appel de Bruxelles, ένατο τμήμα, με απόφαση της 20ής Δεκεμβρίου 2002 στην υπόθεση SIOMAB SA κατά Institut bruxellois pour la gestion de l'environnement (IBGE)	17
2003/C 44/32	Υπόθεση 1/03: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασεως που υπέβαλε το Cour d'appel de Bruxelles, 11ο τμήμα, με απόφαση της 3ης Δεκεμβρίου 2002, στην υπόθεση Εισαγγελική αρχή: όπου πολιτικώς ενάγουσα είναι: η Région de Bruxelles-Capitale κατά Paul Van de Walle, Daniel Laurent, Thierry Mersch — Αστικώς υπεύθυνη: Texaco Belgium SA	18
2003/C 44/33	Υπόθεση C-8/03: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασεως που υπέβαλε το tribunal de première instance de Bruxelles, 32ο Τμήμα, με απόφαση της 24ης Δεκεμβρίου 2002 στην υπόθεση Banque Bruxelles Lambert SA, συντομογραφικώς B.B.L., κατά Βελγικού Δημοσίου, υπηρεσία ΦΠΑ, καταχωρίσεως και δημοσίων αγαθών	18
2003/C 44/34	Υπόθεση C-10/03: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Φινλανδικής Δημοκρατίας, που ασκήθηκε στις 10 Ιανουαρίου 2003	19
2003/C 44/35	Υπόθεση C-14/03: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Δημοκρατίας της Αυστρίας, που ασκήθηκε στις 13 Ιανουαρίου 2003	19
ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ		
2003/C 44/36	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 5ης Δεκεμβρίου 2002 στην υπόθεση T-119/99, Paul Edwin Hoyer κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Εκτακτοι υπάλληλοι — Εκτέλεση απόφασεως του Πρωτοδικείου — Επανάληψη του εσωτερικού διαγωνισμού COM/LA/2/89 — Μη εγγραφή στον κατάλογο επιτυχόντων)	21
2003/C 44/37	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 5ης Δεκεμβρίου 2002 στην υπόθεση T-209/99, Paul Edwin Hoyer κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Εκτακτοι υπάλληλοι — Εκτέλεση απόφασεως του Πρωτοδικείου — Αγωγή αποζημιώσεως — Παραδεκτό)	21
2003/C 44/38	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 5ης Δεκεμβρίου 2002 στην υπόθεση T-70/00, Paul Edwin Hoyer κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Εκτακτοι υπάλληλοι — Εκτέλεση απόφασεως του Πρωτοδικείου — Απόλυση)	22
2003/C 44/39	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 5ης Δεκεμβρίου 2002 στην υπόθεση T-114/00: Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum e.V. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων («Κρατικές ενισχύσεις — Πρόγραμμα αποκτήσεως γεωργικών και δασικών γαιών εντός της πρώην Λαϊκής Δημοκρατίας της Γερμανίας — Μη κίνηση της επίσημης διαδικασίας εξετάσεως που προβλέπει το άρθρο 88, παράγραφος 2, ΕΚ — Καθεστώς ενισχύσεων — Προσφυγή ακυρώσεως — Ένωση — Παραδεκτό»)	22

2003/C 44/40	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 10ης Δεκεμβρίου 2002 στην υπόθεση T-123/00: Dr. Karl Thomae GmbH κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων («Φαρμακευτικά προϊόντα για ανθρώπινη χρήση — Κανονισμός (ΕΟΚ) 2309/93 — Άδεια κυκλοφορίας στην κοινοτική αγορά — Κανονισμός (ΕΚ) 542/95 — Τροποποίηση των όρων της άδειας — Ονομασία και συσκευασία του φαρμακευτικού προϊόντος)	22
2003/C 44/41	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 12ης Δεκεμβρίου 2002 στην υπόθεση T-135/00, Carmelo Morello κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Υπάλληλοι — Διαδικασία πληρώσεως κενών θέσεων — Αιτιολογία — Συγκριτική εξέταση των υποψηφιοτήτων και ίση μεταχείριση των υπαλλήλων — Προσφυγή ακυρώσεως — Αγωγή αποζημιώσεως)	23
2003/C 44/42	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 12ης Δεκεμβρίου 2002 στην υπόθεση T-136/00, Carmelo Morello κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Υπάλληλοι — Διαδικασία πληρώσεως κενών θέσεων — Αιτιολογία — Συγκριτική εξέταση των υποψηφιοτήτων και ίση μεταχείριση των υπαλλήλων — Προσφυγή ακυρώσεως — Αγωγή αποζημιώσεως)	23
2003/C 44/43	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 12ης Δεκεμβρίου 2002 στην υπόθεση T-164/00, Carmelo Morello κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Υπάλληλοι — Διαδικασία πληρώσεως κενών θέσεων — Αιτιολογία — Συγκριτική εξέταση των υποψηφιοτήτων και ίση μεταχείριση των υπαλλήλων — Προσφυγή ακυρώσεως — Αγωγή αποζημιώσεως)	24
2003/C 44/44	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 12ης Δεκεμβρίου 2002 στην υπόθεση T-181/00, Carmelo Morello κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Υπάλληλοι — Διαδικασία πληρώσεως κενών θέσεων — Αιτιολογία — Συγκριτική εξέταση των υποψηφιοτήτων και ίση μεταχείριση των υπαλλήλων — Προσφυγή ακυρώσεως — Αγωγή αποζημιώσεως)	24
2003/C 44/45	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 5ης Δεκεμβρίου 2002 στην υπόθεση T-249/00, Paul Edwin Hoyer κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Έκτακτοι υπάλληλοι — Καταγγελία συμβάσεως — Υπολογισμός προθεσμίας καταγγελίας — Μη ληφθείσα άδεια)	25
2003/C 44/46	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 12ης Δεκεμβρίου 2002 στις συνεδिकाσθείσεις υποθέσεις T-338/00 και T-376/00, Carmelo Morello κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Υπάλληλοι — Διαδικασία πληρώσεως κενών θέσεων — Αιτιολογία — Συγκριτική εξέταση των υποψηφιοτήτων και ίση μεταχείριση των υπαλλήλων — Προσφυγή ακυρώσεως — Αγωγή αποζημιώσεως)	25
2003/C 44/47	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 12ης Δεκεμβρίου 2002 στην υπόθεση T-378/00, Carmelo Morello κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Υπάλληλοι — Διαδικασία πληρώσεως κενών θέσεων — Αιτιολογία — Συγκριτική εξέταση των υποψηφιοτήτων και ίση μεταχείριση των υπαλλήλων — Προσφυγή ακυρώσεως — Αγωγή αποζημιώσεως)	25

2003/C 44/48	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 12ης Δεκεμβρίου 2002 στην υπόθεση T-39/01: Kabushiki Kaisha Fernandes κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) («Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Προγενέστερο λεκτικό σήμα HIWATT — Αίτηση καταχωρίσεως του λεκτικού κοινοτικού σήματος HIWATT — Απόδειξη περί της ουσιαστικής χρήσεως του προγενεστέρου σήματος — Άρθρο 43, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 και κανόνας 22 του κανονισμού (ΕΚ) 2868/95»)	26
2003/C 44/49	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 28ης Νοεμβρίου 2002 στην υπόθεση T-40/01: Scan Office Design SA κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων («Δημόσιες συμβάσεις — Προμήθεια επίπλων γραφείου — Αγωγή αποζημιώσεως»)	26
2003/C 44/50	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 12ης Δεκεμβρίου 2002 στην υπόθεση T-63/01: The Procter & Gamble Company κατά Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) («Κοινοτικό σήμα — Σχήμα σαπουνιού — Εκτέλεση αποφάσεως του Πρωτοδικείου — Δικαιώματα άμυνας — Απόλυτοι λόγοι απαραδέκτου της καταχωρίσεως — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94»)	27
2003/C 44/51	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 5ης Δεκεμβρίου 2002 στην υπόθεση T-91/01: BioID AG κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) («Κοινοτικό σήμα — Εικονιστικό σήμα περιέχον το ακρωνύμιο BioID — Απόλυτοι λόγοι απαραδέκτου — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94»)	27
2003/C 44/52	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 5ης Δεκεμβρίου 2002 στην υπόθεση T-130/01: Sykes Enterprises, Incorp. κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) («Κοινοτικό σήμα — Λεκτικό σύμπλεγμα REAL PEOPLE, REAL SOLUTIONS — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Διακριτικός χαρακτήρας — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94»)	27
2003/C 44/53	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 12ης Δεκεμβρίου 2002 στην υπόθεση T-247/01: eCopy Inc κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) («Κοινοτικό σήμα — Λεκτικό σήμα ECOPY — Κατάχρηση εξουσίας — Διακριτικός χαρακτήρας αποκτηθείς διά της χρήσεως κατόπιν της ημερομηνίας υποβολής — Άρθρο 7, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 40/94»)	28
2003/C 44/54	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 5ης Δεκεμβρίου 2002 στην υπόθεση T-277/01, Romuald Stevens κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Υπάλληλοι — Πειθαρχική διαδικασία — Ποινική καταδίκη — Παύση χωρίς απώλεια των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων — Ακρόαση προβλεπόμενη στο άρθρο 7, τρίτο εδάφιο, του παραρτήματος ΙΧ του ΚΥΚ)	28
2003/C 44/55	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 28ης Νοεμβρίου 2002 στην υπόθεση T-332/01, José María Rujals Gomis κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Υπάλληλοι — Γενικός διαγωνισμός — Απόρριψη υποψηφιότητας μετά τη διεξαγωγή των γραπτών εξετάσεων) ..	28

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	Περιεχόμενα (συνέχεια)	Σελίδα
2003/C 44/56	Διάταξη του Πρωτοδικείου της 4ης Νοεμβρίου 2002 στην υπόθεση T-90/99, Salzgitter AG κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΚΑΧ — Κρατικές ενισχύσεις — Απόφαση περί κινήσεως της διαδικασίας που προβλέπεται στο άρθρο 6, παράγραφος 5, της αποφάσεως 2496/96/ΕΚΑΧ — Κατάργηση της δίκης)	29
2003/C 44/57	Διάταξη του Πρωτοδικείου της 18ης Νοεμβρίου 2002 στην υπόθεση T-190/99 DEP, Sniace SA κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Προσδιορισμός των δικαστικών εξόδων)	29
2003/C 44/58	Διάταξη του Πρωτοδικείου της 27ης Νοεμβρίου 2002 στην υπόθεση T-291/01: Dessauer Versorgungs- und Verkehrsgesellschaft mbH κ.λπ. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων («Προσφυγή κατά παραλείψεως — Προσφυγή άνευ αντικειμένου — Κατάργηση της δίκης — Διακανονισμός των δικαστικών εξόδων»)	29
2003/C 44/59	Διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 6ης Δεκεμβρίου 2002 στην υπόθεση T-275/02 R, D κατά Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων (Ασφαλιστικά μέτρα — Παράταση περιόδου δοκιμασίας — Παραδεκτό της κύριας προσφυγής — Επείγον — Έλλειψη)	30
2003/C 44/60	Υπόθεση T-353/02: Προσφυγή της Duarte y Beltrán, S.A. κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (ΓΕΕΑ) που ασκήθηκε στις 18 Νοεμβρίου 2002	30
2003/C 44/61	Υπόθεση C-354/02: Προσφυγή της εταιρίας Bristol-Myers Squibb International Corporation κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 25 Νοεμβρίου 2002	31
2003/C 44/62	Υπόθεση T-358/02: Προσφυγή της Deutsche Post AG και της DHL International S.r.l. κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 5 Δεκεμβρίου 2002	32
2003/C 44/63	Υπόθεση T-361/02: Προσφυγή της Deutsche Bahn AG κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 5 Δεκεμβρίου 2002	33
2003/C 44/64	Υπόθεση T-362/02: Προσφυγή της Muswellbrook Limited κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (ΓΕΕΑ) που ασκήθηκε στις 5 Δεκεμβρίου 2002	33
2003/C 44/65	Υπόθεση T-363/02: Προσφυγή της Muswellbrook Limited κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (ΓΕΕΑ) που ασκήθηκε στις 5 Δεκεμβρίου 2002	34
2003/C 44/66	Υπόθεση T-364/02: Προσφυγή της Muswellbrook Limited κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (ΓΕΕΑ) που ασκήθηκε στις 5 Δεκεμβρίου 2002	34
2003/C 44/67	Υπόθεση T-365/02: Προσφυγή της Muswellbrook Limited κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (ΓΕΕΑ) που ασκήθηκε στις 5 Δεκεμβρίου 2002	35

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	Περιεχόμενα (συνέχεια)	Σελίδα
2003/C 44/68	Υπόθεση T-366/02: Προσφυγή της Muswellbrook Limited κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (ΓΕΕΑ) που ασκήθηκε στις 5 Δεκεμβρίου 2002	36
2003/C 44/69	Υπόθεση T-371/02: Προσφυγή του Bernard Barbé κατά του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, που ασκήθηκε στις 10 Δεκεμβρίου 2002	36
2003/C 44/70	Υπόθεση T-375/02: Προσφυγή του Alessandro Cavallaro κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 17 Δεκεμβρίου 2002	37
2003/C 44/71	Υπόθεση T-376/02: Προσφυγή του «Ο» κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 9 Δεκεμβρίου 2002	37
2003/C 44/72	Υπόθεση T-377/02: Προσφυγή του «Ρ» κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 17 Δεκεμβρίου 2002	38
2003/C 44/73	Υπόθεση T-379/02: Προσφυγή του Antonio Andolfi κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 18 Δεκεμβρίου 2002	38
2003/C 44/74	Υπόθεση T-383/02: Προσφυγή της εταιρίας G.D. Searle LLC κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) που ασκήθηκε στις 13 Δεκεμβρίου 2002	39
2003/C 44/75	Υπόθεση T-385/02: Προσφυγή-αγωγή της Marta Andreassen κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 19 Δεκεμβρίου 2002	40
2003/C 44/76	Υπόθεση T-388/02: Προσφυγή της Kronoply GmbH & Co. KG και της Kronotex GmbH & Co. KG κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 23 Δεκεμβρίου 2002	40
2003/C 44/77	Υπόθεση T-389/02: Προσφυγή-αγωγή του Sergio Sandini κατά του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 24 Δεκεμβρίου 2002	41
2003/C 44/78	Υπόθεση T-390/02: Προσφυγή-αγωγή του Antonio Cagnato κατά του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 24 Δεκεμβρίου 2002	42
2003/C 44/79	Υπόθεση T-391/02: Προσφυγή της Bundesverband der Nahrungsmittel- und Speiseresteverwertung e.V. και του Josef Kloh κατά του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως που ασκήθηκε στις 24 Δεκεμβρίου 2002	42
2003/C 44/80	Υπόθεση T-398/02: Προσφυγή της Linea Gig S.r.l., υπό εκκαθάριση, κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 30 Δεκεμβρίου 2002	43
2003/C 44/81	Υπόθεση T-399/02: Προσφυγή της εταιρίας Eurocermex S.A. κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) που ασκήθηκε στις 31 Δεκεμβρίου 2002	44

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	Περιεχόμενα (συνέχεια)	Σελίδα
2003/C 44/82	Διαγραφή της υποθέσεως T-201/94	45
2003/C 44/83	Διαγραφή της υποθέσεως T-262/01	45
<hr/>		
	II Προπαρασκευαστικές πράξεις	
	
<hr/>		
	III Πληροφορίες	
2003/C 44/84	Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου στην <i>Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης</i> EE C 31 της 8.2.2003	46

I

(Ανακοινώσεις)

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

της 7ης Ιανουαρίου 2003

στην υπόθεση C-306/99 (αίτηση του Finanzgericht Hamburg για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Banque internationale pour l'Afrique occidentale SA (BIAO) κατά Finanzamt für Großunternehmen in Hamburg ⁽¹⁾

(«Τετάρτη οδηγία 78/660/ΕΟΚ — Ετήσιοι λογαριασμοί ορισμένων μορφών εταιριών — Αρμοδιότητα του Δικαστηρίου να ερμηνεύσει το κοινοτικό δίκαιο σε τομέα όπου αυτό δεν είναι άμεσα εφαρμοστέο — Προβλέψεις για τον κίνδυνο από παροχή εγγυήσεων πιστώσεων — Συνεκτίμηση της ατομικής καταστάσεως του οφειλέτη και του κράτους όπου αυτός είναι εγκατεστημένος — Ημερομηνία κατά την οποία ο κίνδυνος πρέπει ή μπορεί να αποτιμηθεί και να εγγραφεί στον ισολογισμό»)

(2003/C 44/01)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-306/99, με αντικείμενο αίτηση του Finanzgericht Hamburg (Γερμανία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 234 ΕΚ, με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ Banque internationale pour l'Afrique occidentale SA (BIAO) και Finanzamt für Großunternehmen in Hamburg, η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία της τετάρτης οδηγίας 78/660/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Ιουλίου 1978, που βασίζεται στο άρθρο 54, παράγραφος 3, στοιχείο ζ', της Συνθήκης περί των ετησίων λογαριασμών εταιριών ορισμένων μορφών (ΕΕ ειδ. έκδ. 06/002, σ. 17), το Δικαστήριο, συγκείμενο από τους G. C. Rodríguez Iglesias, Πρόεδρο, J.-P. Puissochet, πρόεδρο τμήματος, D. A. O. Edward (εισηγητή), A. La Pergola, P. Jann, B. Σκουρή, F. Macken, N. Colneric και S. von

Bahr, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: F. G. Jacobs, γραμματέας: L. Hewlett, κύρια υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 7 Ιανουαρίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Η δεύτερη και η τρίτη ομάδα ερωτημάτων του παραπέμποντος δικαστηρίου, που αφορούν την ερμηνεία της τετάρτης οδηγίας 78/660/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Ιουλίου 1978, που βασίζεται στο άρθρο 54, παράγραφος 3, στοιχείο ζ', της Συνθήκης περί των ετησίων λογαριασμών εταιριών ορισμένων μορφών, υποβλήθηκαν παραδεκώς.
- 2) Η τετάρτη οδηγία 78/660 δεν αποκλείει την εγγραφή στο παθητικό του ισολογισμού, με βάση το άρθρο της 20, παράγραφος 1, προβλέψεως που αποσκοπεί στην κάλυψη ενδεχομένων ζημιών ή απαιτήσεων τρίτων που απορρέουν από υποχρέωση η οποία εμφανίζεται σε συνέχεια του ισολογισμού βάσει του άρθρου 14 της ίδιας οδηγίας, εφόσον η εν λόγω ζημία ή οι απαιτήσεις τρίτων μπορούν να χαρακτηριστούν, κατά την ημερομηνία κλεισίματος του ισολογισμού, ως «πιθανές ή βέβαιες». Το άρθρο 31, παράγραφος 1, στοιχείο ε', της ίδιας οδηγίας δεν αποκλείει το ενδεχόμενο, προκειμένου να εξασφαλιστεί η τήρηση των αρχών της συνέσεως και της πιστής απεικονίσεως της περιουσίας, ο πλέον ενδεδειγμένος τρόπος αποτιμήσεως να συνίσταται στη συνολική εκτίμηση όλων των στοιχείων που ασκούν επιρροή.
- 3) Υπό τις συνθήκες που χαρακτηρίζουν τη διαφορά που αποτελεί αντικείμενο της κυρίας δίκης, η εξόφληση της οφειλής από πίστωση, η οποία έλαβε χώρα μετά την ημερομηνία κλεισίματος του ισολογισμού (η οποία αποτελεί την ορθή βάση για την αποτίμηση των στοιχείων του ισολογισμού), δεν συνιστά γεγονός που επιβάλλει την εκ νέου αναδρομική αποτίμηση της αξίας της εμφανιζομένης στο παθητικό του ισολογισμού προβλέψεως που αφορά την εν λόγω πίστωση. Ωστόσο, η αρχή της πιστής απεικονίσεως της περιουσίας επιβάλλει να γίνεται μνεία στους ετήσιους λογαριασμούς της εξαλείψεως του κινδύνου στον οποίο αντιστοιχεί η εν λόγω πρόβλεψη.

(1) ΕΕ C 333 της 20.11.1999.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(έκτο τμήμα)

της 16ης Ιανουαρίου 2003

στην υπόθεση C-398/99 (αίτηση του VAT and Duties Tribunal, Manchester για την έκδοση προδικαστικής απόφασης): Yorkshire Co-operatives Ltd κατά Commissioners of Customs & Excise ⁽¹⁾

(«Έκτη οδηγία ΦΠΑ — Κουπόνια εκπτώσεως που εκδίδει ένας κατασκευαστής — Βάση επιβολής φόρου στον έμπορο λιανικής πωλήσεως»)

(2003/C 44/02)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

(Προσωρινή μετάφραση: η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-398/99, με αντικείμενο αίτηση του VAT and Duties Tribunal, Manchester (Ηνωμένο Βασίλειο), προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 234 ΕΚ, με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ Yorkshire Co-operatives Ltd και Commissioners of Customs & Excise, η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία του άρθρου 11, Α, παράγραφος 1, στοιχείο α', και Γ, παράγραφος 1, της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49), το Δικαστήριο (έκτο τμήμα), συγκείμενο από τους R. Schintgen (εισηγητή), πρόεδρο του δευτέρου τμήματος, προεδρεύοντα του έκτου τμήματος, C. Gulmann, B. Σκουρή, F. Macken και N. Colneric, δικαστές, γενική εισαγγελέας: C. Stix-Hackl, γραμματέας: D. Louterman-Hubeau, προϊστάμενη τμήματος, εξέδωσε στις 16 Ιανουαρίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Το άρθρο 11, Α, παράγραφος 1, στοιχείο α', και Γ, παράγραφος 1, της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι, όταν ένας έμπορος λιανικής πωλήσεως δέχεται, κατά την πώληση προϊόντος, να καταβάλει ο τελικός καταναλωτής το τίμημα πωλήσεως εν μέρει τοις μετρητοίς και εν μέρει με κουπόνι εκπτώσεως που έχει εκδώσει ο κατασκευαστής αυτού του προϊόντος, και ο τελευταίος να επιστρέφει στον έμπορο λιανικής πωλήσεως το ποσό που αναγράφεται στο εν λόγω κουπόνι, η ονομαστική αξία αυτού του κουπονιού πρέπει να περιλαμβάνεται στη βάση επιβολής του φόρου αυτού του εμπόρου λιανικής πωλήσεως.

(1) ΕΕ C 6 της 8.1.2000.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(έκτο τμήμα)

της 16ης Ιανουαρίου 2003

στην υπόθεση C-12/00: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Ισπανίας ⁽¹⁾

(«Παράβαση κράτους μέλους — Ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων — Οδηγία 73/241/ΕΟΚ — Προϊόντα κακάο και σοκολάτας περιέχοντα λιπαρές ουσίες εκτός βουτύρου κακάο — Προϊόντα νομίμως παρασκευαζόμενα και διατιθέμενα στο εμπόριο εντός του κράτους μέλους παραγωγής υπό την ονομασία πωλήσεως “σοκολάτα” — Απαγόρευση διαθέσεως στο εμπόριο υπό την ονομασία αυτή εντός του κράτους μέλους διαθέσεως»)

(2003/C 44/03)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική)

(Προσωρινή μετάφραση: η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-12/00, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: G. Valero Jordana) κατά Βασιλείου της Ισπανίας (εκπρόσωπος: N. Díaz Abad), με αντικείμενο να αναγνωριστεί ότι το Βασίλειο της Ισπανίας, απαγορεύοντας τη διάθεση στο εμπόριο εντός της Ισπανίας υπό την ονομασία πωλήσεως υπό την οποία διατίθενται στο εμπόριο εντός του κράτους μέλους προελεύσεως προϊόντων κακάο και σοκολάτας στα οποία έχουν προστεθεί φυτικές λιπαρές ουσίες εκτός βουτύρου κακάο και τα οποία έχουν νομίμως παρασκευασθεί εντός των κρατών μελών που επιτρέπουν την προσθήκη αυτών των ουσιών, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 30 της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποίησης, άρθρο 28 ΕΚ), το Δικαστήριο (έκτο τμήμα), συγκείμενο από τους J.-P. Puissochet, πρόεδρο τμήματος, R. Schintgen, B. Σκουρή (εισηγητή), N. Colneric, και J. N. Cunha Rodrigues, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: S. Alber, γραμματέας: D. Louterman-Hubeau, προϊστάμενη τμήματος, εξέδωσε στις 16 Ιανουαρίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Το Βασίλειο της Ισπανίας, με το να απαγορεύει τα προϊόντα κακάο και σοκολάτας, τα οποία είναι σύμφωνα με την ελάχιστη περιεκτικότητα που απαιτείται από το παράρτημα I, παράγραφος 1, σημείο 1.16, της οδηγίας 73/241/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 24ης Ιουλίου 1973, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με τα προϊόντα του κακάο και της σοκολάτας, και στα οποία έχουν προστεθεί φυτικές λιπαρές ουσίες εκτός του βουτύρου κακάο, δοθέντος ότι νομίμως αυτά παρασκευάζονται στα κράτη μέλη που επιτρέπουν την προσθήκη αυτών των ουσιών, να μπορούν να διατίθενται στην ισπανική αγορά υπό την ονομασία υπό την οποία διατίθενται στο κράτος μέλος παραγωγής, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 30 της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποίησης, άρθρο 28 ΕΚ).
- 2) Καταδικάζει το Βασίλειο της Ισπανίας στα δικαστικά έξοδα.

(1) ΕΕ C 149 της 27.5.2000.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(έκτο τμήμα)

της 16ης Ιανουαρίου 2003

στην υπόθεση C-14/00: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας ⁽¹⁾

(«Παράβαση κράτους μέλους — Ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων — Οδηγία 73/241/ΕΟΚ — Προϊόντα κακάο και σοκολάτας που περιέχουν, εκτός από βούτυρο κακάο, και άλλες λιπαρές ουσίες — Προϊόντα που νομίμως παρασκευάζονται και διατίθενται στο εμπόριο εντός του κράτους μέλους παραγωγής υπό την ονομασία πωλήσεως “σοκολάτα” — Απαγόρευση διαθήσεως στο εμπόριο εντός του κράτους μέλους εμπορίας υπό την ανωτέρω ονομασία — Υποχρέωση χρησιμοποίησης της ονομασίας “υποκατάστατο σοκολάτας”»)

(2003/C 44/04)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-14/00, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: G. Valero Jordana και G. Bisogni) κατά Ιταλικής Δημοκρατίας (εκπρόσωπος: U. Leanza, επικουρούμενος από τον O. Fiumara), με αντικείμενο να αναγνωρισθεί ότι η Ιταλική Δημοκρατία, απαγορεύοντας τη διάθεση στο εμπόριο στην Ιταλία, υπό την ονομασία που χρησιμοποιείται στο κράτος καταγωγής, των προϊόντων σοκολάτας που περιέχουν, εκτός από βούτυρο κακάο, και άλλες φυτικές λιπαρές ουσίες, τα οποία παρασκευάζονται νομίμως στα κράτη μέλη που επιτρέπουν την προσθήκη τέτοιων ουσιών, και προβλέποντας ότι τα ανωτέρω προϊόντα μπορούν να διατίθενται στο εμπόριο μόνον υπό την ονομασία «υποκατάστατο σοκολάτας», παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 30 της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποιήσεως, άρθρο 28 ΕΚ), το Δικαστήριο (έκτο τμήμα), συγκείμενο από τους J.-P. Puissochet, πρόεδρο τμήματος, R. Schintgen, B. Σκουρή (εισηγητή), N. Colneric και J. N. Cunha Rodrigues, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: S. Alber, γραμματέας: D. Louterman-Hubeau, προϊσταμένη τμήματος, εξέδωσε στις 16 Ιανουαρίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1) Η Ιταλική Δημοκρατία, απαγορεύοντας να διατίθενται στο εμπόριο στην Ιταλία, υπό την ονομασία που χρησιμοποιείται στο κράτος μέλος παραγωγής, τα προϊόντα κακάο και σοκολάτας τα οποία τηρούν την ελάχιστη περιεκτικότητα που καθορίζεται στο παράρτημα I, παράγραφος 1, σημείο 1.16, της οδηγίας 73/241/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 24ης Ιουλίου 1973, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με τα προϊόντα του κακάο και της σοκολάτας, στα οποία προϊόντα προστέθηκαν φυτικές λιπαρές ουσίες πλην του βουτύρου κακάο και τα οποία παρασκευάστηκαν νομίμως σε κράτη μέλη που επιτρέπουν

την προσθήκη τέτοιων ουσιών, και προβλέποντας ότι τα ανωτέρω προϊόντα μπορούν να διατίθενται στο εμπόριο μόνον υπό την ονομασία «υποκατάστατο σοκολάτας», παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 30 της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποιήσεως, άρθρο 28 ΕΚ).

2) Καταδικάζει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 79 της 18.3.2000.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πέμπτο τμήμα)

της 9ης Ιανουαρίου 2003

στην υπόθεση C-76/00 P: Petrotub SA και Republica SA ⁽¹⁾

(«Αίτηση αναιρέσεως — Άμυνα κατά των πρακτικών ντάμπινγκ — Καθορισμός του περιθωρίου ντάμπινγκ — Επιλογή της λεγόμενης “ασύμμετρης” μεθόδου — Άρθρο 2.4.2 της συμφωνίας για την εφαρμογή του άρθρου VI της ΓΣΔΕ (συμφωνίας GATT) — Ατιολόγηση — Καθορισμός της κανονικής αξίας — Συνεκτίμηση των πωλήσεων με συμψηφισμό — Ατιολόγηση»)

(2003/C 44/05)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-76/00 P, Petrotub SA, με έδρα το Roman (Ρουμανία), και Republica SA, με έδρα το Βουκουρέστι (Ρουμανία), (δικηγόροι: A. Mercck και P. Bentley), με αντικείμενο δύο αιτήσεις αναιρέσεως κατά της αποφάσεως που εξέδωσε στις 15 Δεκεμβρίου 1999 το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (δεύτερο πενταμελές τμήμα) στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-33/98 και T-34/98, Petrotub και Republica κατά Συμβουλίου (Συλλογή 1999, σ. II-3837), με τις οποίες ζητήθηκε η εξαφάνιση της αποφάσεως αυτής, όπου οι λοιποί διάδικοι είναι το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: S. Marquardt, επικουρούμενος από τπμ G. Berrisch), καθού πρωτοδικώς, και η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: V. Kreuzschitz και S. Meaney), παρεμβαίνουσα πρωτοδικώς, το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους M. Wathelet, πρόεδρο τμήματος, C. W. A. Timmermans, D. A. O. Edward, A. La Pergola (εισηγητή) και P. Jann, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: F. G. Jacobs, γραμματέας: H. von Holstein, βοηθός γραμματέας, εξέδωσε στις 9 Ιανουαρίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 15ης Δεκεμβρίου 1999 στις υποθέσεις T-33/98 και T-34/98, *Petrotub* και *Republica* κατά Συμβουλίου.
- 2) Ακυρώνει τον κανονισμό (ΕΚ) 2320/97 του Συμβουλίου, της 17ης Νοεμβρίου 1997, για την επιβολή οριστικών δασμών αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ορισμένων σωλήνων χωρίς συγκόλληση από σίδηρο ή μη κραματοποιημένο χάλυβα, καταγωγής Ουγγαρίας, Πολωνίας, Ρωσίας, Τσεχικής Δημοκρατίας, Ρουμανίας και Σλοβακικής Δημοκρατίας, για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 1189/93 και για την περάτωση της διαδικασίας όσον αφορά τις εισαγωγές καταγωγής Δημοκρατίας της Κροατίας, καθώς και ο κανονισμός αυτός αφορά τις *Petrotub SA* και *Republica SA*.
- 3) Καταδικάζει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα δικαστικά έξοδα της *Petrotub SA* και της *Republica SA* τόσο για την παρούσα διαδικασία όσο και για τις πρωτοβάθμιες διαδικασίες επί των οποίων εκδόθηκε η προπαρατεθείσα απόφαση *Petrotub* και *Republica* κατά Συμβουλίου.
- 4) Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων φέρει τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε τόσο για την παρούσα διαδικασία όσο και για τις πρωτοβάθμιες διαδικασίες επί των οποίων εκδόθηκε η προπαρατεθείσα απόφαση *Petrotub* και *Republica* κατά Συμβουλίου.

(¹) ΕΕ C 135 της 15.05.2000.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(έκτο τμήμα)

της 9ης Ιανουαρίου 2003

στην υπόθεση C-157/00: Ελληνική Δημοκρατία κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (¹)

(«ΕΓΤΠΕ — Εκκαθάριση των λογαριασμών — Οικονομικά έτη 1996 έως 1998 — Επιστροφές λόγω εξαγωγής — Οπωροκηπευτικά»)

(2003/C 44/06)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική)

Στην υπόθεση C-157/00, Ελληνική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: Β. Κοντόλαιμος, Ι. Κ. Χαλκιάς και Χ. Τσιαβού) κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: Μ. Κοντού-Durande), με αντικείμενο τη μερική ακύρωση της αποφάσεως 2000/216/ΕΚ της Επιτροπής, της 1ης Μαρτίου 2000, για τον αποκλεισμό από την κοινοτική χρηματοδότηση ορισμένων δαπανών που πραγματοποιήθηκαν από τα κράτη μέλη στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ), τμήμα εγγυήσεων (ΕΕ

L 67, σ. 37), κατά το μέρος που αφορά την Ελληνική Δημοκρατία, το Δικαστήριο (έκτο τμήμα), συγκείμενο από τους J.-P. Puissechet, πρόεδρο τμήματος, τους R. Schintgen (εισηγητή) και C. Gulmann, τις F. Macken και N. Colneric, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: S. Alber, γραμματέας: L. Hewlett, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 9 Ιανουαρίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 176 της 24.6.2000.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πέμπτο τμήμα)

της 9ης Ιανουαρίου 2003

στην υπόθεση C-177/00: Ιταλική Δημοκρατία κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (¹)

(«ΕΓΤΠΕ — Εκκαθάριση των λογαριασμών — Οικονομικά έτη 1995 έως 1998 — Επιστροφές κατά την εξαγωγή — Ελαιόλαδο — Πώληση αλκοόλης παρεμβάσεως»)

(2003/C 44/07)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-177/00, Ιταλική Δημοκρατία (εκπρόσωπος: U. Leanza, επικουρούμενος από τον Del Gaizo) κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: E. de March και L. Visaggio, επικουρούμενοι από τον A. Dal Ferro), με αντικείμενο τη μερική ακύρωση της αποφάσεως 2000/216/ΕΚ της Επιτροπής, της 1ης Μαρτίου 2000, για τον αποκλεισμό από την κοινοτική χρηματοδότηση ορισμένων δαπανών που πραγματοποιήθηκαν από τα κράτη μέλη στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ), τμήμα Εγγυήσεων (ΕΕ L 67, σ. 37), στο μέτρο που το εν λόγω κοινοτικό όργανο πραγματοποίησε δημοσιονομικού χαρακτήρα διορθώσεις σχετικά με ορισμένες δηλωθείσες από το προσφεύγον κράτος μέλος δαπάνες, το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους M. Wathelet, πρόεδρο τμήματος, D. A. O. Edward, A. La Pergola, P. Jann (εισηγητή) και S. von Bahr, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: P. Léger, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 9 Ιανουαρίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 211 της 22.7.2000.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πέμπτο τμήμα)

της 9ης Ιανουαρίου 2003

στην υπόθεση C-178/00: Ιταλική Δημοκρατία κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (¹)

(«ΕΓΤΠΕ — Εκκαθάριση των λογαριασμών — Οικονομικό έτος 1995 — Σιτηρά — Σκληρός σίτος — Μαλακός σίτος, κριθή και αραβόσιτος»)

(2003/C 44/08)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-178/00, Ιταλική Δημοκρατία (εκπρόσωπος: U. Leanza, επικουρούμενος από τον D. Del Gaizo), κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: E. de March και L. Visaggio, επικουρούμενοι A. Dal Ferro), με αντικείμενο τη μερική ακύρωση της απόφασης 2000/197/ΕΚ της Επιτροπής, της 1ης Μαρτίου 2000, για την τροποποίηση της απόφασης 1999/187/ΕΚ σχετικά με την εκκαθάριση των λογαριασμών που υποβλήθηκαν από τα κράτη μέλη όσον αφορά τις δαπάνες του Ευρωπαϊκού Ταμείου Γεωργικού Προσανατολισμού και Εγγυήσεων, τμήμα Εγγυήσεων, για το οικονομικό έτος 1995 (ΕΕ L 61, σ. 15), καθόσον πραγματοποίησε δημοσιονομικές διορθώσεις σχετικά με ορισμένες δαπάνες που δηλώθηκαν από το προσφεύγον κράτος μέλος, το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους M. Wathelet, πρόεδρο τμήματος, D. A. O. Edward, A. La Pergola, P. Jann (εισηγητή) και S. von Bahr, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: P. Léger, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 9 Ιανουαρίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 211 της 22.7.2000.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πέμπτο τμήμα)

της 9ης Ιανουαρίου 2003

στην υπόθεση C-257/00 (αίτηση του Immigration Appeal Tribunal για την έκδοση προδικαστικής απόφασης): Nani Givane κ.λπ. κατά Secretary of State for the Home Department (¹)

(«Ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων — Κανονισμός (ΕΟΚ) 1251/70 — Δικαίωμα των εργαζομένων να παραμένουν στην επικράτεια κράτους μέλους μετά την άσκηση σ' αυτό ορισμένης εργασίας — Δικαίωμα διαμονής των μελών της οικογένειας αποθανόντος εργαζομένου — Προϋπόθεση συνεχούς διαμονής του εργαζομένου τουλάχιστον επί δύο έτη»)

(2003/C 44/09)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-257/00, με αντικείμενο αίτηση του Immigration Appeal Tribunal (Ηνωμένο Βασίλειο) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 234 ΕΚ, με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ Nani Givane κ.λπ. και Secretary of State for the Home Department, η έκδοση προδικαστικής απόφασης ως προς την ερμηνεία του άρθρου 3, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΟΚ) 1251/70 της Επιτροπής, της 29ης Ιουνίου 1970, περί του δικαιώματος των εργαζομένων να παραμένουν στην επικράτεια κράτους μέλους μετά την άσκηση σ' αυτό ορισμένης εργασίας (ΕΕ ειδ. έκδ. 05/001, σ. 64), το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους M. Wathelet, πρόεδρο τμήματος, C. W. A. Timmermans, D. A. O. Edward, P. Jann και A. Rosas (εισηγητή), δικαστές, γενικός εισαγγελέας: S. Alber, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 9 Ιανουαρίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Το άρθρο 3, παράγραφος 2, πρώτη περίπτωση, του κανονισμού (ΕΟΚ) 1251/70 της Επιτροπής, της 29ης Ιουνίου 1970, περί του δικαιώματος των εργαζομένων να παραμένουν στην επικράτεια κράτους μέλους μετά την άσκηση σ' αυτό ορισμένης εργασίας, έχει την έννοια ότι η διετής περίοδος συνεχούς διαμονής που προβλέπει η διάταξη αυτή πρέπει να έχει προηγηθεί αμέσως του θανάτου του εργαζομένου.

(¹) ΕΕ C 247 της 26.8.2000.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(έκτο τμήμα)

της 9ης Ιανουαρίου 2003

στην υπόθεση C-292/00 (αίτηση του Bundesgerichtshof για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Davidoff & Cie SA, Zino Davidoff SA κατά Gofkid Ltd ⁽¹⁾

(«Οδηγία 89/104/ΕΟΚ — Άρθρα 4, παράγραφος 4, στοιχείο α', και 5, παράγραφος 2 — Σήματα που χαίρουν φήμης — Προστασία από τη χρησιμοποίηση ορισμένου σημείου για πανομοιότυπα ή παρόμοια προϊόντα ή πανομοιότυπες ή παρόμοιες υπηρεσίες»)

(2003/C 44/10)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-292/00, με αντικείμενο αίτηση του Bundesgerichtshof (Γερμανία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 234 ΕΚ, με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ Davidoff & Cie SA, Zino Davidoff SA και Gofkid Ltd, η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία των άρθρων 4, παράγραφος 4, στοιχείο α', και 5, παράγραφος 2, της πρώτης οδηγίας 89/104/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων (ΕΕ 1989, L 40, σ. 1), το Δικαστήριο (έκτο τμήμα), συγκείμενο από τους J.-P. Puissochet, πρόεδρο τμήματος, C. Gulmann (εισηγητή), B. Σκουρή, F. Macken και N. Colneric, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: F. G. Jacobs, γραμματέας: H. A. Rühl, κύριος υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 9 Ιανουαρίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Τα άρθρα 4, παράγραφος 4, στοιχείο α', και 5, παράγραφος 2, της πρώτης οδηγίας 89/104/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων, πρέπει να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι τα κράτη μέλη έχουν την εξουσία να παρέχουν ειδική προστασία στα καταχωρισμένα σήματα που χαίρουν φήμης, όταν το νεότερο σήμα ή σημείο που είναι πανομοιότυπο ή παρόμοιο με το καταχωρισμένο σήμα προορίζεται να χρησιμοποιηθεί ή χρησιμοποιείται για προϊόντα ή υπηρεσίες που είναι πανομοιότυπα ή παρόμοια με τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες που καλύπτει το καταχωρισμένο σήμα.

(1) ΕΕ C 302 της 21.10.2000.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πέμπτο τμήμα)

της 16ης Ιανουαρίου 2003

στην υπόθεση C-315/00 (αίτηση του Bundesfinanzhof για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Rudolf Maierhofer κατά Finanzamt Augsburg-Land ⁽¹⁾

(«Έκτη οδηγία ΦΠΑ — Απαλλαγές — Μίσθωση ακινήτων — Προκατασκευασμένο κτίριο που προορίζεται να αποσυρμολογηθεί και μπορεί να κατασκευαστεί εκ νέου»)

(2003/C 44/11)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-315/00, με αντικείμενο αίτηση του Bundesfinanzhof (Γερμανία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 234 ΕΚ, με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ Rudolf Maierhofer και Finanzamt Augsburg-Land, η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία του άρθρου 13, Β, στοιχείο β', της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49), το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους M. Wathelet, πρόεδρο τμήματος, C. W. A. Timmermans, D. A. O. Edward, P. Jann και S. von Bahr (εισηγητή), δικαστές, γενικός εισαγγελέας: F. G. Jacobs, γραμματέας: H. A. Rühl, κύριος υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 16 Ιανουαρίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Η μίσθωση κτιρίου που έχει κατασκευαστεί με προκατασκευασμένα στοιχεία, τα οποία έχουν συνδεθεί με το έδαφος κατά τρόπο ώστε ούτε να αποσυρμολογούνται εύκολα ούτε να μετακινούνται εύκολα, αποτελεί μίσθωση ακινήτου, υπό την έννοια του άρθρου 13, Β, στοιχείο β', της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση, έστω και αν το κτίριο αυτό πρόκειται να αφαιρεθεί κατά τη λήξη της ισχύος της συμβάσεως μισθώσεως και να χρησιμοποιηθεί εκ νέου σε άλλο οικόπεδο.
- 2) Το γεγονός ότι ο εκμισθωτής παραχωρεί στον μισθωτή τη χρήση τόσο του οικοπέδου όσο και του κτιρίου ή μόνο του κτιρίου, το οποίο έχει ανεγερθεί από τον εκμισθωτή επί οικοπέδου του μισθωτή, δεν έχει σημασία για να καθοριστεί αν μια μίσθωση συνιστά μίσθωση ακινήτου υπό την έννοια του άρθρου 13, Β, στοιχείο β', της έκτης οδηγίας.

(1) ΕΕ C 302 της 21.10.2000.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πέμπτο τμήμα)

της 16ης Ιανουαρίου 2003

στην υπόθεση C-422/00 (αίτηση του VAT and Duties Tribunal, London, για την έκδοση προδικαστικής απόφασης): Capespan International plc κατά Commissioners of Customs & Excise ⁽¹⁾

(«Κοινοτικός τελωνειακός κώδικας — Οπωροκηπευτικά — Υπολογισμός της δασμολογητέας αξίας»)

(2003/C 44/12)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-422/00, με αντικείμενο αίτηση του VAT and Duties Tribunal, London (Ηνωμένο Βασίλειο), προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογή του άρθρου 234 ΕΚ, με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ Capespan International plc και Commissioners of Customs & Excise, η έκδοση προδικαστικής απόφασης, αφενός, ως προς την ερμηνεία των άρθρων 28 έως 36 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (ΕΕ L 302, σ. 1), 141 έως 181α του κανονισμού (ΕΟΚ) 2454/93 της Επιτροπής, της 2ας Ιουλίου 1993, για τον καθορισμό ορισμένων διατάξεων εφαρμογής του κανονισμού 2913/92 (ΕΕ L 253, σ. 1), και 5 του κανονισμού (ΕΚ) 3223/94 της Επιτροπής, της 21ης Δεκεμβρίου 1994, σχετικά με τις λεπτομέρειες της εφαρμογής του καθεστώτος κατά την εισαγωγή οπωροκηπευτικών (ΕΕ L 337, σ. 66), και, αφετέρου, ως προς το κύρος του κανονισμού (ΕΚ) 1498/98 της Επιτροπής, της 14ης Ιουλίου 1998, για τροποποίηση του κανονισμού 3223/94 (ΕΕ L 198, σ. 4), το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους M. Wathelet (εισηγητή), πρόεδρο τμήματος, C. W. A. Timmermans, D. A. O. Edward, P. Jann και S. von Bahr, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: P. Léger, γραμματέας: M.-F. Contet, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 16 Ιανουαρίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Η δασμολογητέα αξία των οπωροκηπευτικών που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 3223/94 της Επιτροπής, της 21ης Δεκεμβρίου 1994, σχετικά με τις λεπτομέρειες εφαρμογής του καθεστώτος κατά την εισαγωγή οπωροκηπευτικών, πρέπει, για την περίοδο μεταξύ της 18ης Μαρτίου 1997 και της 17ης Ιουλίου 1998, να καθορίζεται σύμφωνα με τους κανόνες καθορισμού της τιμής εισόδου που προβλέπονται στο άρθρο 5 του κανονισμού αυτού.
- 2) Από την εξέταση του τρίτου ερωτήματος δεν προέκυψε κανένα στοιχείο ικανό να θίξει το κύρος του κανονισμού (ΕΚ) 1498/98 της Επιτροπής, της 14ης Ιουλίου 1998, για τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) 3223/94.

- 3) Το άρθρο 5 του κανονισμού 3223/94 πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι ένας εισαγωγέας, ο οποίος δεν είναι σε θέση να δηλώσει οριστική δασμολογητέα αξία κατά τη στιγμή του εκτελωνισμού οπωροκηπευτικών που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του ως άνω κανονισμού, μπορεί να αναφέρει προσωρινή ένδειξη της αξίας αυτής σύμφωνα με το άρθρο 254 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2454/93 της Επιτροπής, της 2ας Ιουλίου 1993, για τον καθορισμό ορισμένων διατάξεων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου για τη θέσπιση του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα, μόνο στην περίπτωση που η δασμολογητέα αξία των εν λόγω προϊόντων καθορίζεται σύμφωνα με τη μέθοδο που προβλέπεται στο άρθρο 5, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 3223/94.

⁽¹⁾ ΕΕ C 28 της 27.1.2001.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πέμπτο τμήμα)

της 16ης Ιανουαρίου 2003

στην υπόθεση C-205/01: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου των Κάτω Χωρών ⁽¹⁾

(«Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 86/609/ΕΟΚ — Προστασία των ζώων που χρησιμοποιούνται για πειραματικούς ή άλλους επιστημονικούς σκοπούς — Πλημμελής μεταφορά»)

(2003/C 44/13)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-205/01, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: R. Wainwright, επικουρούμενος από τον J. Stuyck) κατά Βασιλείου των Κάτω Χωρών (εκπρόσωπος: H. G. Sevenster), με αντικείμενο να διαπιστωθεί ότι το Βασίλειο των Κάτω Χωρών, μη θεσπίζοντας όλες τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για τη μεταφορά στο εσωτερικό δίκαιο των άρθρων 8, παράγραφος 2, 11, 18, παράγραφος 1, και 22, παράγραφος 1, της οδηγίας 86/609/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 24ης Νοεμβρίου 1986, για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών σχετικά με την προστασία των ζώων που χρησιμοποιούνται για πειραματικούς και άλλους επιστημονικούς σκοπούς (ΕΕ L 358, σ. 1), ή, εν πάση περιπτώσει, μη ανακοινώνοντας τις διατάξεις αυτές στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή, το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους C. W. A. Timmermans, πρόεδρο του τετάρτου τμήματος, προεδρεύοντα του πέμπτου τμήματος, D. A. O. Edward, A. La Pergola (εισηγητή), P. Jann και S. von Bahr, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: A. Tizzano, γραμματέας: H. von Holstein, βοηθός γραμματέας, εξέδωσε στις 16 Ιανουαρίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1) Το Βασίλειο των Κάτω Χωρών, μη θεσπίζοντας όλες τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για τη μεταφορά στο εσωτερικό δίκαιο των άρθρων 11 και 22, παράγραφος 1, της οδηγίας 86/609/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 24ης Νοεμβρίου 1986, για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών σχετικά με την προστασία των ζώων που χρησιμοποιούνται για πειραματικούς και άλλους επιστημονικούς σκοπούς, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή.

2) Καταδικάζει το Βασίλειο των Κάτω Χωρών στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 212 της 28.7.2001.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(έκτο τμήμα)

της 16ης Ιανουαρίου 2003

στην υπόθεση C-265/01 (αίτηση του Tribunal de grande instance de Dinan για την έκδοση προδικαστικής απόφασης): Annie Pansard κ.λπ. (¹)

(«Καταγωγή προϊόντος αλιείας — Άρθρο 28 ΕΚ — Εθνική ρύθμιση η οποία απαγορεύει κατά περιοδικά χρονικά διαστήματα την εκφόρτωση ορισμένων προϊόντων αλιείας — Αρμοδιότητα των κρατών μελών»)

(2003/C 44/14)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

(Προσωρινή μετάφραση: η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-265/01, με αντικείμενο αίτηση του tribunal de grande instance de Dinan (Γαλλία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 234 ΕΚ, με την οποία ζητείται, στο πλαίσιο της ποινικής δίκης που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά Annie Pansard κ.λπ., παρισταμένης της: Comité Régional pêches maritimes, πολιτικώς ενάγουσας στην κύρια δίκη, η έκδοση προδικαστικής απόφασης ως προς την ερμηνεία του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (ΕΕ L 302, σ. 1), και του άρθρου 28 ΕΚ, το Δικαστήριο (έκτο τμήμα), συγκείμενο από τους J.-P. Puissochet, πρόεδρο τμήματος, C. Gulmann, F. Macken (εισηγήτρια), N. Colneric και J. N. Cunha Rodrigues, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: S. Alber, γραμματέας: M.-F. Contet, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 16 Ιανουαρίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Το κοινοτικό αλιευτικό δίκαιο δεν αντιτίθεται σε εθνική ρύθμιση όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, η οποία απαγορεύει κατά τη διάρκεια συγκεκριμένου χρονικού διαστήματος την εκφόρτωση, σε μέρος της παράκτιας ζώνης του σχετικού κράτους μέλους, οστράκων Saint-Jacques που έχουν αλιευθεί στην αιγιαλίτιδα ζώνη άλλου κράτους μέλους.

(¹) ΕΕ C 245 της 1.9.2001.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(έκτο τμήμα)

της 16ης Ιανουαρίου 2003

στην υπόθεση C-388/01: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας (¹)

(«Παράβαση κράτους μέλους — Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Απαγόρευση των δυσμενών διακρίσεων — Άρθρα 12 ΕΚ και 49 ΕΚ — Είσοδος σε μουσεία, μνημεία, αίθουσες τέχνης, χώρους αρχαιολογικών ανασκαφών, πάρκα και κήπους που έχουν χαρακτηριστεί δημόσια μνημεία — Προτιμησιακές τιμές που εφαρμόζουν αποκεντρωμένες τοπικές ή εθνικές εποπτεύουσες αρχές»)

(2003/C 44/15)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

(Προσωρινή μετάφραση: η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-388/01, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: M. Πατακιά και R. Amorosi) κατά Ιταλικής Δημοκρατίας (εκπρόσωπος: U. Leanza, επικουρούμενος από τον M. Fiorilli), με αντικείμενο να αναγνωριστεί ότι η Ιταλική Δημοκρατία, επιφυλάσσοντας πλεονεκτήματα εισάγοντα δυσμενή διάκριση σχετικά με τις τιμές για την είσοδο σε μουσεία, μνημεία, αίθουσες τέχνης, χώρους αρχαιολογικών ευρημάτων, πάρκα και κήπους που έχουν χαρακτηριστεί δημόσια μνημεία, τα οποία χορηγούν οι αποκεντρωμένες τοπικές ή εθνικές εποπτεύουσες αρχές μόνον στους άνω των 60 ή 65 ετών Ιταλούς υπηκόους ή στους κατοίκους της περιφέρειας αυτών των εποπτευουσών αρχών που διαχειρίζονται την εν λόγω πολιτιστική εγκατάσταση, και αποκλείοντας από αυτά τα πλεονεκτήματα τους τουρίστες υπηκόους άλλων κρατών μελών ή τους μη κατοίκους που πληρούν τις ίδιες αντικειμενικές προϋποθέσεις όσον αφορά την ηλικία, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 12 ΕΚ και 49 ΕΚ, το Δικαστήριο (έκτο τμήμα), συγκείμενο από τους J.-P. Puissochet, πρόεδρο τμήματος, R. Schintgen και B. Σκουρή, N. Colneric και J. N. Cunha Rodrigues (εισηγητή), δικαστές, γενική εισαγγελέας: C. Stix-Hackl, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 16 Ιανουαρίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Η Ιταλική Δημοκρατία, επιφυλάσσοντας πλεονεκτήματα εισάγοντα δυσμενή διάκριση σχετικά με τις τιμές για την είσοδο σε μουσεία, μνημεία, αίθουσες τέχνης, χώρους αρχαιολογικών ευρημάτων, πάρκα και κήπους που έχουν χαρακτηριστεί δημόσια μνημεία, τα οποία χορηγούν οι αποκεντρωμένες τοπικές ή εθνικές εποπτεύουσες αρχές μόνον στους άνω των 60 ή 65 ετών Ιταλούς υπηκόους ή στους κατοίκους της περιφέρειας αυτών των εποπτευουσών αρχών που διαχειρίζονται την εν λόγω πολιτιστική εγκατάσταση, και αποκλείοντας από αυτά τα πλεονεκτήματα τους τουρίστες υπηκόους άλλων κρατών μελών ή τους μη κατοίκους που πληρούν τις ίδιες αντικειμενικές προϋποθέσεις όσον αφορά την ηλικία, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 12 ΕΚ και 49 ΕΚ.
- 2) Καταδικάζει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 348 της 8.12.2001.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πέμπτο τμήμα)

της 16ης Ιανουαρίου 2003

στην υπόθεση C-439/01 (αίτηση του Unabhanger Verwaltungssenat im Land Niederosterreich για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): *Libor Cipra, Vlastimil Kvasnicka κατά Bezirkshauptmannschaft Mistelbach* (¹)

(«Οδικές μεταφορές — Κοινωνικές διατάξεις — Κανονισμός (ΕΟΚ) 3820/85 — Διαλείμματα και χρόνος αναπαύσεως — Πληρώματα αποτελούμενα από περισσότερους του ενός οδηγούς — Αρμοδιότητα του Δικαστηρίου να ερμηνεύει τη συμφωνία ΑΕΤΡ — Αρχή της ασφάλειας δικαίου»)

(2003/C 44/16)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-439/01, με αντικείμενο αίτηση του Unabhanger Verwaltungssenat im Land Niederosterreich (Αυστρία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν άρθρου 234 ΕΚ, με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ Libor Cipra, Vlastimil Kvasnicka και Bezirkshauptmannschaft Mistelbach, η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία και το κύρος του άρθρου 8, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού (ΕΟΚ) 3820/85 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1985, για την εναρμόνιση ορισμένων κοινωνικών διατάξεων στον τομέα των οδικών μεταφορών (ΕΕ L 370, σ. 1), το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους M. Wathelet, πρόεδρο τμήματος, D. A. O. Edward, A. La Pergola, S. von Bahr και A. Rosas (εισηγητή), δικαστές, γενικός εισαγγελέας: S. Alber, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 16 Ιανουαρίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Στις περιπτώσεις μεταφοράς που εκτελείται από περισσότερους του ενός οδηγούς εφαρμόζεται το άρθρο 8, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΟΚ) 3820/85 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1985, για την εναρμόνιση ορισμένων κοινωνικών διατάξεων στον τομέα των οδικών μεταφορών, ως *lex specialis* έναντι της παραγράφου 1 του ίδιου άρθρου. Κατά συνέπεια, δεν συντρέχει λόγος σωρευτικής εφαρμογής των διατάξεων αυτών.
- 2) Η ίδια ερμηνεία ισχύει και για το άρθρο 8, παράγραφοι 1 και 2, της ευρωπαϊκής συμφωνίας περί της εργασίας των πληρωμάτων οχημάτων που εκτελούν διεθνείς οδικές μεταφορές (ΑΕΤΡ).
- 3) Στο αιτούν δικαστήριο εναπόκειται να εξακριβώσει, λαμβάνοντας υπόψη τα περιστατικά της υποθέσεως της κύριας δίκης, αν πρέπει να εφαρμοστούν οι διατάξεις του κανονισμού 3820/85 ή οι διατάξεις της εν λόγω συμφωνίας.
- 4) Κατόπιν της εξετάσεως του άρθρου 8, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού 3820/85 από την άποψη της αρχής της ασφάλειας δικαίου, δεν προέκυψαν στοιχεία ικανά να θίξουν το κύρος του.

(¹) ΕΕ C 31 της 2.2.2002.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πέμπτο τμήμα)

της 16ης Ιανουαρίου 2003

στην υπόθεση C-462/01 (αίτηση του Halmstads tingsratt για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): *Ulf Hammarsten* (¹)

(«Κοινή οργάνωση της αγοράς στον τομέα του λίνου και της καννάβης — Άρθρα 28 ΕΚ και 30 ΕΚ — Εθνική νομοθεσία απαγορεύουσα την καλλιέργεια και την κατοχή καννάβης χωρίς προηγούμενη άδεια»)

(2003/C 44/17)

(Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-462/01, με αντικείμενο αίτηση του Halmstads tingsratt (Σουηδία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 234 ΕΚ, με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της ποινικής δίκης που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά Ulf Hammarsten, η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία των άρθρων 28 ΕΚ και 30 ΕΚ καθώς και των κοινοτικών κανονισμών που εφαρμόζονται στην καλλιέργεια και το εμπόριο της καννάβης, το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους M. Wathelet, πρόεδρο τμήματος, D. A. O. Edward, A. La Pergola (εισηγητή), P. Jann και A. Rosas, δικαστές, γενική εισαγγελέας: C. Stix-Hackl, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 16 Ιανουαρίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Ο κανονισμός (ΕΟΚ) 1308/70 του Συμβουλίου, της 29ης Ιουνίου 1970, περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα του λίνου και της καννάβεως, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 2826/2000 του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 2000, για ενέργειες ενημέρωσης και προώθησης των γεωργικών προϊόντων στην εσωτερική αγορά, και ο κανονισμός (ΕΟΚ) 619/71 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1971, περί καθορισμού των γενικών κανόνων χορηγήσεως της ενισχύσεως για τον λίνο και την κάνναβη, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 1420/98 του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 1998, πρέπει να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι αντιβαίνει σ' αυτούς εθνική νομοθεσία που απαγορεύει την καλλιέργεια και την κατοχή της βιομηχανικής καννάβεως την οποία αφορούν οι εν λόγω κανονισμοί.

(¹) ΕΕ C 84 της 6.4.2002.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πρώτο τμήμα)

της 16ης Ιανουαρίου 2003

στην υπόθεση C-29/02: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου της Ισπανίας (¹)

(«Παράβαση κράτους μέλους — Παράλειψη μεταφοράς της οδηγίας 98/83/ΕΚ στο εσωτερικό δίκαιο»)

(2003/C 44/18)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-29/02, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: G. Valero Jordana) κατά Βασιλείου της Ισπανίας (εκπρόσωπος: L. Fraguas Gadea), με αντικείμενο να αναγνωριστεί ότι το Βασίλειο της Ισπανίας, παραλείποντας να θεσπίσει ή, εν πάση περιπτώσει, να κοινοποιήσει στην Επιτροπή τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθεί με την οδηγία 98/83/ΕΚ του Συμβουλίου, της 3ης Νοεμβρίου 1998, σχετικά με την ποιότητα του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης (ΕΕ L 330, σ. 32), παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία, το Δικαστήριο (πρώτο τμήμα), συγκείμενο από τους M. Wathelet, πρόεδρο τμήματος, P. Jann και A. Rosas (εισηγητή), δικαστές, γενικός εισαγγελέας: S. Alber, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 16 Ιανουαρίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1) Το Βασίλειο της Ισπανίας, παραλείποντας να θεσπίσει τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί με την οδηγία 98/83/ΕΚ του Συμβουλίου, της 3ης Νοεμβρίου 1998, σχετικά με την ποιότητα του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία.

2) Καταδικάζει το Βασίλειο της Ισπανίας στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 68 της 16.3.2002.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πρώτο τμήμα)

της 16ης Ιανουαρίου 2003

στην υπόθεση C-63/02: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και Βορείου Ιρλανδίας (¹)

(«Παράβαση κράτους μέλους — Παράλειψη μεταφοράς της οδηγίας 98/83/ΕΚ στο εσωτερικό δίκαιο»)

(2003/C 44/19)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-63/02, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: M. Shotton) κατά Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και Βορείου Ιρλανδίας (εκπρόσωποι: P. Ormond, επικουρούμενη από την M. Δημητρίου, barrister), με αντικείμενο να αναγνωριστεί ότι το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδίας, παραλείποντας να θεσπίσει, όσον αφορά τη Βόρεια Ιρλανδία και την Ουαλία, όλες τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθεί με την οδηγία 98/83/ΕΚ του Συμβουλίου, της 3ης Νοεμβρίου 1998, σχετικά με την ποιότητα του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης (ΕΕ L 330, σ. 32), ή, εν πάση περιπτώσει, παραλείποντας να κοινοποιήσει τις εν λόγω διατάξεις στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 17, παράγραφοι 1 και 2, της εν λόγω οδηγίας, το Δικαστήριο (πρώτο τμήμα), συγκείμενο από τους M. Wathelet, πρόεδρο τμήματος, P. Jann και A. Rosas (εισηγητή), δικαστές, γενικός εισαγγελέας: S. Alber, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 16 Ιανουαρίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1) Το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδίας, παραλείποντας να θεσπίσει, όσον αφορά τη Βόρεια Ιρλανδία και την Ουαλία, όλες τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθεί με την οδηγία 98/83/ΕΚ του Συμβουλίου, της 3ης Νοεμβρίου 1998, σχετικά με την ποιότητα του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 17, παράγραφος 1, της εν λόγω οδηγίας.

- 2) Καταδικάζει το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδίας στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 109 της 4.5.2002.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πρώτο τμήμα)

της 16ης Ιανουαρίου 2003

στην υπόθεση C-122/02: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου του Βελγίου (¹)

(«Παράβαση κράτους μέλους — Παράλειψη μεταφοράς της οδηγίας 98/83/ΕΚ στο εσωτερικό δίκαιο»)

(2003/C 44/20)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-122/02, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: G. Valero Jordana και J. Adda) κατά Βασιλείου του Βελγίου (εκπρόσωπος: A. Spoesch), με αντικείμενο να αναγνωριστεί ότι το Βασίλειο του Βελγίου, παραλείποντας να θεσπίσει όλες τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθεί πλήρως με την οδηγία 98/83/ΕΚ του Συμβουλίου, της 3ης Νοεμβρίου 1998, σχετικά με την ποιότητα του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης (ΕΕ L 330, σ. 32), ή τουλάχιστον να ενημερώσει πλήρως την Επιτροπή σχετικά, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία, το Δικαστήριο (πρώτο τμήμα), συγκείμενο από τους M. Wathelet, πρόεδρο τμήματος, P. Jann και A. Rosas (εισηγητή), δικαστές, γενικός εισαγγελέας: L. A. Geelhoed, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 16 Ιανουαρίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Το Βασίλειο του Βελγίου, παραλείποντας να εκδώσει όλες τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθεί πλήρως με την οδηγία 98/83/ΕΚ του Συμβουλίου, της 3ης Νοεμβρίου 1998, σχετικά με την ποιότητα του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία.
- 2) Καταδικάζει το Βασίλειο του Βελγίου στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 131 της 1.6.2002.

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(έκτο τμήμα)

της 21ης Νοεμβρίου 2002

στην υπόθεση C-360/01: Ιταλική Δημοκρατία κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως (¹)

(«Ζάχαρη — Καθεστώς τιμών — Περίοδος εμπορίας 2001/2002 — Περιφερειακή διαίρεση — Ζώνες μη έχουσες έλλειμμα — Κατάταξη της Ιταλίας — Ισχύς των κανονισμών (ΕΚ) 1263/2001 και 1260/2001 — Προσφυγή ακυρώσεως — Προδήλως μερικό απαράδεκτο»)

(2003/C 44/21)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στην υπόθεση C-360/01, Ιταλική Δημοκρατία (εκπρόσωπος: U. Leanza, επικουρούμενος από τον G. de Bellis) κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: C. Catabriga) και Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως (εκπρόσωπος: F. P. Ruggeri Laderchi), με αντικείμενο την ακύρωση του άρθρου 1 του κανονισμού (ΕΚ) 1263/2001 της Επιτροπής, της 27ης Ιουνίου 2001, για τον καθορισμό, για την περίοδο εμπορίας 2001/02, των παράγωγων τιμών παρέμβασης της λευκής ζάχαρης (ΕΕ L 178, σ. 60), στο μέτρο που το άρθρο αυτό παραλείπει να καθορίσει την παράγωγη τιμή παρέμβασης της λευκής ζάχαρης για όλες τις ιταλικές ζώνες, και, εφόσον παρίσταται ανάγκη, την ακύρωση του άρθρου 2, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 1260/2001 του Συμβουλίου, της 19ης Ιουνίου 2001, για την κοινή οργάνωση των αγορών στον τομέα της ζάχαρης (ΕΕ L 178, σ. 1), το Δικαστήριο (έκτο τμήμα), συγκείμενο από τους J.-P. Puissechet, πρόεδρο τμήματος, R. Schintgen, C. Gulmann, B. Σκουρή και τη N. Colneric (εισηγήτρια), δικαστές, γενικός εισαγγελέας: J. Mischo, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 21 Νοεμβρίου 2002 διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως προδήλως απαράδεκτη καθό μέτρο στρέφεται κατά του Συμβουλίου.
- 2) Καταδικάζει την Ιταλική Δημοκρατία στα σχετικά με αυτό το τμήμα της προσφυγής έξοδα.

(¹) ΕΕ C 331 της 24.11.2001.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας, που ασκήθηκε στις 16 Οκτωβρίου 2002

(Υπόθεση C-374/02)

(2003/C 44/22)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους Μηνά Κωνσταντινίδη και Roberto Amorosi, άσκησε ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 16 Οκτωβρίου 2002 προσφυγή κατά της Ιταλικής Δημοκρατίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Ιταλική Δημοκρατία, μη θεσπίζοντας τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που ήσαν αναγκαίες για να συμμορφωθεί με την οδηγία 1999/31/ΕΚ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 26ης Απριλίου 1999, περί υγειονομικής ταφής των αποβλήτων, και πάντως μη γνωστοποιώντας τις στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 18 της οδηγίας αυτής·
- να καταδικάσει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Το άρθρο 249 ΕΚ, κατά το οποίο η οδηγία δεσμεύει κάθε κράτος μέλος στο οποίο απευθύνεται όσον αφορά το επιδιωκόμενο αποτέλεσμα, συνεπάγεται υποχρέωση των κρατών μελών να τηρούν τις προθεσμίες συμμορφώσεως τις οποίες ορίζουν οι οδηγίες. Η προθεσμία αυτή παρήλθε χωρίς η Ιταλική Δημοκρατία να έχει θεσπίσει τις αναγκαίες διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία που μνημονεύεται στο αιτητικό της Επιτροπής.

⁽¹⁾ ΕΕ L 182 της 16.07.1999, σ. 1.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Verwaltungsgericht Minden με απόφαση της 14ης Νοεμβρίου 2002 στην υπόθεση Arnold André GmbH & Co. KG κατά Landrat des Kreises Herford

(Υπόθεση C-434/02)

(2003/C 44/23)

Με απόφαση της 14ης Νοεμβρίου 2002, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 29 Νοεμβρίου 2002 το Verwaltungsgericht Minden, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Arnold André GmbH & Co. KG και

Landrat des Kreises Herford που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί του εξής ερωτήματος:

Συμβιβάζεται η διάταξη του άρθρου 8 της οδηγίας 2001/37/ΕΚ⁽¹⁾, για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών σχετικά με την παραγωγή, την παρουσίαση και την πώληση των προϊόντων καπνού, με την οποία απαγορεύεται η κυκλοφορία στην αγορά του καπνού που λαμβάνεται από το στόμα, με την επιφύλαξη του άρθρου 151 της πράξης προσχώρησης της Αυστρίας, της Φινλανδίας και της Σουηδίας, με το υπέρτερης ισχύος κοινοτικό δίκαιο;

⁽¹⁾ ΕΕ L 194, σ. 26.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Landgericht Essen με διάταξη της 25ης Νοεμβρίου 2002 στην εμπορική υπόθεση Axel Springer AG κατά Zeitungsv Verlag Niederrhein GmbH & Co. Essen KG

(Υπόθεση C-435/02)

(2003/C 44/24)

Με διάταξη της 25ης Νοεμβρίου 2002, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 2 Δεκεμβρίου 2002, το Landgericht Essen, στο πλαίσιο της εμπορικής διαφοράς μεταξύ Axel Springer AG και Zeitungsv Verlag Niederrhein GmbH & Co. Essen KG που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των εξής ερωτημάτων:

- 1) Συμβιβάζεται η οδηγία 90/605/ΕΟΚ⁽¹⁾, σε συνδυασμό με το άρθρο 47 της οδηγίας 78/660/ΕΟΚ⁽²⁾, με το θεμελιώδες κοινοτικό δικαίωμα της επαγγελματικής ελευθερίας, καθόσον με τις διατάξεις αυτές επιβάλλεται στις ετερόρρυθμες εταιρίες στις οποίες ομόρρυθμος εταίρος είναι εταιρία περιορισμένης ευθύνης η υποχρέωση να δημοσιοποιούν τους ετήσιους λογαριασμούς και τις ετήσιες εκθέσεις τους, αν ληφθεί κυρίως υπόψη το γεγονός ότι δεν προβλέπεται κανείς περιορισμός όσον αφορά τον κύκλο των προσώπων που δικαιούνται να λάβουν γνώση των εγγράφων αυτών;
- 2) Συμβιβάζεται η οδηγία 90/605/ΕΟΚ, σε συνδυασμό με το άρθρο 47 της οδηγίας 78/660/ΕΟΚ, με το θεμελιώδες κοινοτικό δικαίωμα για ελευθερία του τύπου και για ελεύθερη ραδιοφωνία και τηλεόραση, καθόσον με τις διατάξεις αυτές επιβάλλεται στις ετερόρρυθμες εταιρίες στις οποίες ομόρρυθμος εταίρος είναι εταιρία περιορισμένης ευθύνης και οι οποίες δραστηριοποιούνται στον τομέα του περιοδικού τύπου και των εκδόσεων ή στον ραδιοτηλεοπτικό τομέα η υποχρέωση να δημοσιοποιούν τους ετήσιους λογαριασμούς και τις ετήσιες εκθέσεις τους, αν ληφθεί κυρίως υπόψη το γεγονός ότι δεν προβλέπεται κανείς περιορισμός όσον αφορά τον κύκλο των προσώπων που δικαιούνται να λάβουν γνώση των εγγράφων αυτών;

3) Συμβιβάζεται η οδηγία 90/605/ΕΟΚ με τη γενική αρχή της ισότητας, καθόσον περιάγει σε δυσμενέστερη θέση τις ετερόρρυθμες εταιρίες στις οποίες ομόρρυθμος εταίρος είναι εταιρία περιορισμένης ευθύνης έναντι των ετερόρρυθμων εταιριών στις οποίες ομόρρυθμος εταίρος είναι φυσικό πρόσωπο, μολονότι οι δανειστές της πρώτης από τις αναφερθείσες ετερόρρυθμες εταιρίες προστατεύονται, λόγω της υποχρέωσης της ΕΠΕ για δημοσιοποίηση των λογαριασμών της, καλύτερα απ' ό,τι οι δανειστές της ετερόρρυθμης εταιρίας στην οποία ο ομόρρυθμος εταίρος, ως φυσικό πρόσωπο, δεν υπέχει καμία υποχρέωση δημοσιοποιήσεως;

(1) ΕΕ L 317 της 16.11.1990, σ. 60.

(2) ΕΕ ειδ. έκδ. 06/002, σ. 17.

Αίτηση αναιρέσεως που υπέβαλε στις 13 Δεκεμβρίου 2002 η εταιρία Sgaravatti Mediterranea Srl κατά της αποφάσεως που εξέδωσε στις 26 Σεπτεμβρίου 2002 το πέμπτο τμήμα του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στην υπόθεση T-199/99, μεταξύ Sgaravatti Mediterranea Srl και Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση C-455/02 P)

(2003/C 44/25)

Η εταιρία Sgaravatti Mediterranea Srl, με έδρα την Capoterra (CA)-Ιταλία, εκπροσωπούμενη από τους δικηγόρους Massimo Merola και Piero A.M. Ferrari, άσκησε στις 13 Δεκεμβρίου 2002 αναίρεση ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της αποφάσεως που εξέδωσε στις 26 Σεπτεμβρίου 2002 το πέμπτο τμήμα του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στην υπόθεση T-199/99, μεταξύ Sgaravatti Mediterranea Srl και Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η αναρreseύουσα ζητεί από το Δικαστήριο

- κυρίως, να αναρέσει την από 26 Σεπτεμβρίου 2002, απόφαση του Πρωτοδικείου στην υπόθεση T-199/99·
- να ακυρώσει την απόφαση C(1999) 1502 της Επιτροπής της 4ης Ιουνίου 1990 ή, επικουρικώς, να αναπέμψει την υπόθεση στο Πρωτοδικείο βάσει του άρθρου 54 του Οργανισμού ΕΚ του Δικαστηρίου·
- Εν πάση περιπτώσει, να καταδικάσει την Επιτροπή στην καταβολή των εξόδων αμφοτέρων των βαθμών δικαιοδοσίας.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η αναρreseύουσα προσβάλλει την απρόσφορη χρήση των πρακτικών της Guardia di Finanza, ως μέσο αποδείξεως, καθ' αυτό επαρκές για τις φερόμενες παρατυπίες στη συμπεριφορά της. Κατά την

προσφεύγουσα, η Guardia di Finanza έχει αποκλειστική αρμοδιότητα να καταχωρίζει στα πρακτικά της τα πραγματικά στοιχεία που συλλέγει κατά τις έρευνες, δεν έχει όμως καμία αρμοδιότητα να αξιολογεί ειδικά τα στοιχεία αυτά και η Επιτροπή είχε την υποχρέωση να διενεργήσει τη δική της αυτοτελή εξέταση της περιπτώσεως. Επομένως, η προσφεύγουσα εμμένει στο ότι το Πρωτοδικείο, αναγνωρίζοντας την επαρκή αποδεικτική αξία της εκθέσεως της Guardia di Finanza, προέβη σε εσφαλμένη νομική εκτίμηση που αίρει τη νομιμότητα της αποφάσεως.

Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ακόμη ότι η απόφαση του Πρωτοδικείου στερείται κύρους λόγω του ότι δεν εκτιμήθηκε το υποκειμενικό στοιχείο ως καθοριστικό κριτήριο προς εκτίμηση της νομιμότητας μιας αποφάσεως περί καταργήσεως της χρηματοδοτικής συνδρομής. Κατά την προσφεύγουσα, το Πρωτοδικείο όφειλε να διακρίνει την περίπτωση της εξ αμελείας και όχι δολίας παραβάσεως των χρηματοοικονομικών όρων, που θα δικαιολογούσαν μόνο τη μείωση ή την αναστολή της χρηματοδοτικής συνδρομής, από την περίπτωση μιας δολίας παραβάσεως των ίδιων όρων, ενόψει των οποίων η Επιτροπή θα είχε τη δυνατότητα να καταργήσει με την απόφασή της τη χρηματοδοτική συνδρομή.

Τέλος, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι είναι αμφισβητήσιμη η διαπίστωση του Πρωτοδικείου ότι δεν υπάρχει καμία παραβίαση της αρχής non bis in item διότι η επιβληθείσα κύρωση με διάταξη εθνικού δικαίου είναι μεταγενέστερη σε σχέση με την κοινοτική απόφαση. Κατά την προσφεύγουσα, όταν η Επιτροπή αποφάσισε να καταργήσει τη χρηματοδοτική συνδρομή γνώριζε ή όφειλε να γνωρίζει ότι θα επιβαλόταν εθνική διοικητική κύρωση.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το tribunal du travail de Bruxelles, 15ο τμήμα, με απόφαση της 21ης Νοεμβρίου 2002 στην υπόθεση Michel Trojani κατά Centre public d'aide sociale de Bruxelles, C.P.A.S.

(Υπόθεση C-456/02)

(2003/C 44/26)

Με απόφαση της 21ης Νοεμβρίου 2002, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 18 Δεκεμβρίου 2002, το tribunal du travail de Bruxelles, 15ο τμήμα, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Michel Trojani και Centre public d'aide sociale de Bruxelles, C.P.A.S. που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των εξής ερωτημάτων:

1. Ένας πολίτης της Ενώσεως ο οποίος τελεί στην πραγματική κατάσταση που περιγράφεται στην παρούσα απόφαση

- ο οποίος έχει κανονική προσωρινή διαμονή
- δεν διαθέτει επαρκείς πόρους
- παρέχει υπηρεσίες υπέρ του ασύλου αστέγων 30 περίπου ωρών εβδομαδιαίως στο πλαίσιο ενός ατομικού προγράμματος κοινωνικής εντάξεως,
- λαμβάνει ως αντάλλαγμα ωφελήματα εις είδος που καλύπτουν τις ζωτικές του ανάγκες εντός του ίδιου του ασύλου αστέγων,

μπορεί να διεκδικήσει το δικαίωμα διαμονής:

- υπό την ιδιότητα του εργαζομένου κατά την έννοια του άρθρου 39 της Συνθήκης ΕΟΚ ή του άρθρου 91 του κανονισμού 1612/68 ⁽¹⁾, ή
- υπό την ιδιότητα του εργαζομένου που ασκεί μη μισθωτή δραστηριότητα κατά την έννοια του άρθρου 43 της Συνθήκης ΕΚ, ή
- υπό την ιδιότητα του παρέχοντος υπηρεσίες, ενόψει της απασχολήσεως του στο άσυλο αστέγων ή ως αποδέκτης, δικαιούχος παροχής υπηρεσιών, ενόψει των ωφελημάτων εις είδος που χορηγεί το άσυλο αυτό, κατά την έννοια του άρθρου 49 της Συνθήκης ΕΚ, ή
- απλώς λόγω του ότι εντάχθηκε στο πλαίσιο ενός προγράμματος που αποβλέπει στην κοινωνικοεπαγγελματική του ένταξη.

2. Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως, μπορεί να επικαλεσθεί ευθέως το άρθρο 18 της Συνθήκης που διασφαλίζει το δικαίωμα ελεύθερης κυκλοφορίας και διαμονής στο έδαφος άλλου κράτους μέλους της Ενώσεως, υπό την ιδιότητα μόνον του ευρωπαίου πολίτη;

Τι γίνονται τότε οι προϋποθέσεις που επιβάλλει η οδηγία 90/364/ΕΚ ⁽²⁾ και/ή οι περιορισμοί και οι προϋποθέσεις που προβλέπει η Συνθήκη ΕΚ και ειδικότερα η προϋπόθεση των ελαχίστων πόρων η οποία, αν εφαρμοσθεί κατά την είσοδο στη χώρα υποδοχής στερεί την οδηγία από το ίδιο το περιεχόμενο του δικαιώματος διαμονής;

Αν, αντιθέτως, το δικαίωμα διαμονής αποκτάται αυτομάτως βάσει της ιδιότητας της Ενώσεως, το κράτος υποδοχής μπορεί αργότερα να απορρίψει αίτηση παροχής του κατωτάτου ορίου διαβίωσης ή κοινωνικής βοήθειας (= παροχές χωρίς συνεισφορές) διακόπτοντας το δικαίωμα διαμονής επειδή ο ενδιαφερόμενος δεν έχει επαρκείς πόρους μολονότι οι παροχές αυτές χορηγούνται στους πολίτες της χώρας υποδοχής υπό την επιφύλαξη των προϋποθέσεων που απαιτούνται επίσης από τους βέλγους (απόδειξη της διαθέσεως προς εργασία — απόδειξη της καταστάσεως ανάγκης);

Πρέπει η χώρα υποδοχής να εφαρμόσει άλλους κανόνες προκειμένου το δικαίωμα διαμονής να μη στερηθεί του ουσιαστικού περιεχομένου του, για παράδειγμα να εκτιμά την κατάσταση ενόψει του γεγονότος ότι η αίτηση για την παροχή του κατωτάτου ορίου διαβίωσης ή παροχής κοινωνικής πρόνοιας θα είναι προσωρινή, προκειμένου να ληφθεί υπόψη για παράδειγμα η αρχή της αναλογικότητας (η επιβάρυνση για την κατάσταση αυτή θα είναι παράλογη);

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΟΚ) 1612/68 του Συμβουλίου, της 15ης Οκτωβρίου 1968, περί της ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων στο εσωτερικό της Κοινότητας (ΕΕ ειδ. έκδ. 05/001, σ. 33).

⁽²⁾ Οδηγία 90/364/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 28ης Ιουνίου 1990 σχετικά με το δικαίωμα διαμονής (ΕΕ L 180 της 13.7.1990 σ. 26).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Cour de cassation του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου με απόφαση της 14ης Νοεμβρίου 2002 στην υπόθεση Willy Gerekens και γεωργικός συνεταιρισμός Procola κατά Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου

(Υπόθεση C-459/02)

(2003/C 44/27)

Με απόφαση της 14ης Νοεμβρίου 2002, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 19 Δεκεμβρίου 2002, το Cour de cassation του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Willy Gerekens και γεωργικού συνεταιρισμού Procola και Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί του εξής ερωτήματος:

«Αντίκεινται οι γενικές αρχές του κοινοτικού δικαίου της ασφάλειας δικαίου και της μη αναδρομικότητας των νόμων στην εκ μέρους κράτους μέλους και ενόψει εφαρμογής κοινοτικής ρυθμίσεως που επιβάλλει ποσοτώσεις παραγωγής όπως αυτή που θεσπίζουν οι κανονισμοί (ΕΟΚ) 856/84 ΤΟΥ Συμβουλίου, ΤΗΣ 31ης Μαρτίου 1984, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 804/68 περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων (ΕΕ L 90, σ. 10) και 857/84 του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 1984, περί γενικών κανόνων για την εφαρμογή της εισφοράς που αναφέρεται στο άρθρο 5γ του κανονισμού (ΕΟΚ) 884/68 στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων (ΕΕ L 90, σ. 13) θέσπιση, στη θέση μιας πρώτης κανονιστικής ρύθμισης που κρίθηκε από το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ότι εισάγει διακρίσεις, νέας κανονιστικής ρύθμισης που δίνει τη δυνατότητα αναδρομικής επιβολής κυρώσεων για υπέρβαση των ποσοτώσεων παραγωγής που σημειώνονται μετά τη θέση σε ισχύ των κοινοτικών κανονισμών, αλλά υπό το κράτος της αντικατασταθείσας εθνικής ρύθμισης;»

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου, που ασκήθηκε στις 20 Δεκεμβρίου 2002

(Υπόθεση C-461/02)

(2003/C 44/28)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον H. Stønlbæk και την F. Simonetti, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 20 Δεκεμβρίου 2002 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου.

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, μη υποβάλλοντας ανά διετία στην Επιτροπή έκθεση σχετικά με τα αποτελέσματα των μέτρων που έχει λάβει για την εφαρμογή των προγραμμάτων της οδηγίας 93/76/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 13ης Σεπτεμβρίου 1993, για περιορισμό των εκπομπών διοξειδίου του άνθρακος με τη βελτίωση της ενεργειακής απόδοσης (SAVE) ⁽¹⁾, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 9 της εν λόγω οδηγίας·
- να καταδικάσει το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Λαμβανομένης υπόψη της ταχθείσας για τη μεταφορά της οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο προθεσμίας, μια πρώτη έκθεση σχετικά με τα αποτελέσματα των μέτρων που έχουν λάβει οι λουξεμβουργιανές αρχές για την εφαρμογή των προγραμμάτων της οδηγίας έπρεπε να έχει υποβληθεί στην Επιτροπή στις 31 Δεκεμβρίου 1996 και μια δεύτερη έκθεση στις 31 Δεκεμβρίου 1998. Δεν μπορεί να γίνει επίκληση της ελλείψεως μέσω της λουξεμβουργιανής διοικήσεως προκειμένου να δικαιολογηθεί η παράβαση υποχρέωσης που απορρέει από οδηγία.

(1) ΕΕ L 237, της 22.9.1993, σ. 28.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Βασιλείου της Δανίας που ασκήθηκε στις 23 Δεκεμβρίου 2002

(Υπόθεση C-464/02)

(2003/C 44/29)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους N.B. Rasmussen και D. Martin, με τόπο επιδόσεων στο

Λουξεμβούργο, άσκησε ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 23 Δεκεμβρίου 2002 προσφυγή κατά του Βασιλείου της Δανίας. Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

Να κρίνει, στο πλαίσιο προσφυγής κατά το άρθρο 226 της Συνθήκης ΕΚ,

- ότι το Βασίλειο της Δανίας, λόγω της νομοθεσίας του και της διοικητικής του πρακτικής, καθόσον δεν επιτρέπει σε μισθωτούς που αναλαμβάνουν εργασία εκείθεν των συνόρων, και οι οποίοι έχουν κατοικία στη Δανία, να χρησιμοποιούν για επαγγελματικούς ή ιδιωτικούς σκοπούς αυτοκίνητο της επιχειρήσεως, το οποίο είναι ταξινομημένο σε γειτονική χώρα όπου έχει την κύρια έδρα της η επιχείρηση του εργοδότη τους, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 39, σε συνδυασμό με το άρθρο 10, της Συνθήκης ΕΚ·
- ότι το Βασίλειο της Δανίας, λόγω της νομοθεσίας του και της διοικητικής του πρακτικής, καθόσον επιτρέπει σε μισθωτούς που αναλαμβάνουν εργασία εντός άλλου κράτους μέλους της ΕΕ, και οι οποίοι έχουν κατοικία στη Δανία, να χρησιμοποιούν για επαγγελματικούς και/ή ιδιωτικούς σκοπούς αυτοκίνητο όχημα, ιδίως αυτοκίνητο της επιχειρήσεως, το οποίο είναι ταξινομημένο σε άλλο κράτος μέλος όπου έχει την κύρια έδρα της ή τη σταθερή της εγκατάσταση η επιχείρηση του εργοδότη τους, μόνον υπό τον όρο ότι η απασχόληση στην αλλοδαπή επιχείρηση συνιστά 1) την κύρια απασχόληση των εν λόγω προσώπων και 2) καταβάλλουν γι' αυτό τέλος, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 39, σε συνδυασμό με το άρθρο 10, της Συνθήκης ΕΚ·
- να καταδικάσει το Βασίλειο της Δανίας στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι προσφυγής και κύρια επιχειρήματα

Οι δανικές διατάξεις, οι οποίες αποτελούν την αιτία της παρούσας προσφυγής, τροποποιήθηκαν κατά τη διάρκεια της πριν από την άσκηση αυτής διαδικασίας. Από την «προηγούμενη ρύθμιση» (βλ. Ανακοίνωση 18 της 10ης Ιανουαρίου 1992 του Υπουργείου Δικαιοσύνης, όπως τροποποιήθηκε αργότερα ως Ανακοίνωση 592 της 24ης Ιουνίου 1996 του Υπουργείου Μεταφορών) προέκυπτε ότι κάτοικοι Δανίας που χρησιμοποιούσαν αυτοκίνητο όχημα ταξινομημένο από εργοδότη/επιχείρηση στην αλλοδαπή μπορούσαν να πράττουν αυτό όλως μόνον εξαιρετικώς, εφόσον είτε το όχημα ταξινομούταν στη Δανία είτε χορηγούνταν άδεια. Εφόσον πρέπει να πραγματοποιηθεί ταξινόμηση, πρέπει συγχρόνως να καταβληθεί τέλος ταξινόμησης βάσει της νομοθεσίας περί ταξινόμησης. Κατ' εφαρμογήν αυτής της νομοθεσίας, η πρακτική των δανικών αρχών ήταν να αρνούνται τη χορήγηση αδειών που ζητούνταν ενόψει της πραγματοποίησεως «ταξιδιών για την επιχείρηση, περιλαμβανομένης της επισκέψεως πελατών». Μπορούσε πάντως να χορηγηθεί άδεια διαδρομής για απ' ευθείας διαδρομή από τα δανογερμανικά σύνορα και την κατοικία του ενδιαφερομένου αποκλειστικώς για τα σαββατοκύριακα ή τις αργίες. Σε κάθε περίπτωση, δεν επιτρεπόταν η χρησιμοποίηση αυτοκινήτου της επιχειρήσεως για ιδιωτικούς σκοπούς, π.χ. εκτός του ωραρίου εργασίας.

Κατά την «τροποποιηθείσα ρύθμιση» (βλ. Ανακοίνωση του Υπουργείου Μεταφορών, του Ιουνίου του 1999, περί ταξινόμησης και ελέγχου οχημάτων), μισθωτοί κάτοικοι Δανίας μπορούν πράγματι να χρησιμοποιούν ταξινομημένο στην αλλοδαπή όχημα εντός της Δανίας χωρίς ταξινόμηση στη Δανία, εφόσον συντρέχει η προϋπόθεση ότι η απασχόληση στην επιχείρηση ή στον σταθερό τόπο λειτουργίας της στην αλλοδαπή συνιστά την κύρια βιοποριστική δραστηριότητα του ενδιαφερομένου. Επομένως, δεν θα πρέπει να πληρώνεται το ενιαίο τέλος ταξινόμησης, καθόσον δεν παραγματοποιείται ταξινόμηση. Αντιθέτως, κατά τον νόμο περί τέλους ταξινόμησης, καταβάλλεται τέλος, το οποίο χαρακτηρίζεται ως μερική καταβολή υπολογιζόμενη με βάση το πλήρες τέλος ταξινόμησης ή —κατόπιν άδειας και υπό την περαιτέρω προϋπόθεση ότι το αυτοκίνητο χρησιμοποιείται αποκλειστικώς για επαγγελματικούς σκοπούς— ως συνεχής πληρωμή ενός σταθερού ποσού.

Τόσο η «προηγούμενη ρύθμιση» όσο και η «τροποποιηθείσα ρύθμιση» συνεπάγονται εμπόδια στην ελεύθερη διακίνηση του εργατικού δυναμικού κατά παράβαση του άρθρου 39, σε συνδυασμό με το άρθρο 10, της Συνθήκης ΕΚ. Αντιβαίνει προς το άρθρο 39 η θέσπιση ή διατήρηση εθνικών διατάξεων που συνεπάγονται εμπόδια στην ελεύθερη διακίνηση του εργατικού δυναμικού, ανεξαρτήτως του αν οι εθνικές διατάξεις έχουν εφαρμογή αδιακρίτως, εφόσον αυτές επηρεάζουν την πρόσβαση των μισθωτών στην αγορά εργασίας. Οι δανικές διατάξεις έχουν ακριβώς ένα τέτοιο χαρακτήρα. Ο μισθωτός κάτοικος αλλοδαπής θα μπορεί να χρησιμοποιεί αλλοδαπό όχημα της επιχείρησης άνευ ετέρου, χωρίς να απαιτείται η λήψη άδειας ή η καταβολή τέλους. Πρόκειται επομένως για σημαντική διαφορετική μεταχείριση του κατοίκου Δανίας σε σχέση με τον κάτοικο αλλοδαπής για την ίδια ακριβώς χρήση στη Δανία ταξινομημένου στην αλλοδαπή αυτοκινήτου της επιχείρησης. Τέλος, στον υπάλληλο, ο οποίος δεν ασκεί την «κύρια βιοποριστική δραστηριότητά» του στην αλλοδαπή επιχείρηση —πράγμα ακριβώς που θα μπορούσε να υποδηλώνει εξαιρετικά περιορισμένη χρήση του αυτοκινήτου της επιχείρησης— θα απαγορεύεται η χρήση εντός της Δανίας. Είναι σαφές ότι ο εργοδότης θα αποτρέπεται ως εκ τούτου να προσλάβει ένα κάτοικο Δανίας αντί ενός μισθωτού που κατοικεί εκτός Δανίας, καθόσον τα ανωτέρω εμπόδια αφορούν καθαρά την καθεαυτή επαγγελματική χρήση. Εν προκειμένω, είναι δευτερεύουσας σημασίας το αν οι δανικές διατάξεις μπορούν να θεωρηθούν ότι παρακωλύουν το δικαίωμα του μισθωτού να αναζητήσει εργασία στην αλλοδαπή ή ότι αποτελούν εμπόδιο στη δυνατότητα του εργοδότη να βρει εργαζομένους κάτοικους Δανίας. Θα πρόκειται επίσης για εμπόδιο ανεξαρτήτως του αν ο εργοδότης ή ο μισθωτός είναι αυτός που πρέπει να καλύψει τα έξοδα καθώς και να λάβει άδεια ή να προβεί στην ταξινόμηση.

Ιδιαίτερως, ως προς την παρεπόμενη, ιδιωτική, χρήση, παρατηρείται προκαταρκτικώς ότι η μεταφορά από τον τόπο κατοικίας προς τον τόπο εργασίας δεν μπορεί να χαρακτηριστεί ως «ιδιωτική χρήση»: αυτό συνάγεται από την απόφαση C-297/99 *Skills Motor Coachas Ltd* (1). Η δυνατότητα παρεπόμενης, ιδιωτικής, χρήσεως αυτοκινήτου της επιχείρησης αποτελεί προφανές κίνητρο για την

επίδιωξη προσλήψεως και η παρεμβολή εμποδίων στη δυνατότητα του εργοδότη να την προσφέρει συνεπάγεται ότι κάτοικοι Δανίας — σε αντίθεση προς κατοίκους αλλοδαπής — αποτρέπονται από το να επιδιώξουν πρόσληψη σε μια αλλοδαπή επιχείρηση η οποία προσφέρει αυτή την παρεπόμενη, ιδιωτική, χρήση αυτοκινήτου της επιχείρησης.

Η Δανική Κυβέρνηση ανέφερε τέσσερις κύριες αιτίες προς δικαιολόγηση, ήτοι το συμφέρον υπάρξεως ελέγχου (το συμφέρον ασφάλειας της κυκλοφορίας καθώς και της επιτηρήσεως και ελέγχου των κυκλοφορούντων), το συμφέρον αποφυγής διαβρώσεως του προϊόντος του τέλους στη Δανία, το ότι ορισμένα εμπόδια συνεπεία διαφορών στο ύψος του τέλους πρέπει να γίνονται αποδεκτά, καθώς και το συμφέρον της εξομίσσεως των όρων ανταγωνισμού μεταξύ δανικών και αλλοδαπών επιχειρήσεων. Κανένα από αυτά τα συμφέροντα δεν μπορεί να δικαιολογήσει τη δανική ρύθμιση, ούτε με αναφορά στις ερειδόμενες στο άρθρο 39 της Συνθήκης εξαιρέσεις ούτε με αναφορά στη νομολογία, κατά την οποία γίνονται αποδεκτά, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, εθνικά μέτρα που μπορούν να εμποδίζουν την άσκηση των διασφαλιζόμενων από τη Συνθήκη βασικών ελευθεριών ή καθιστούν λιγότερο ελκυστική τη άσκηση τους.

Τέλος, η Επιτροπή αμφισβητεί ότι η οδηγία 83/182/ΕΟΚ (2) του Συμβουλίου μπορεί να έχει την έννοια ότι οι δανικές διατάξεις μπορούν να θεωρηθούν θεμιτές, τελείως ανεξαρτήτως του γεγονότος ότι διατάξεις παραγώγου κοινοτικού δικαίου δεν μπορούν να απαλλάσσουν κράτος μέλος από τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 39, σε συνδυασμό με το άρθρο 10, της Συνθήκης.

(1) Απόφαση της 18ης Ιανουαρίου 2001, Συλλογή 2001, σ. 573 (OXI 590).

(2) Οδηγία 83/182/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 28ης Μαρτίου 1983 για τις φορολογικές ατέλειες που εφαρμόζονται στο εσωτερικό της Κοινότητας στις προσωρινές εισαγωγές ορισμένων μεταφορικών μέσων ΕΕ L 105 σ. 59.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Βασιλείου του Βελγίου, που ασκήθηκε στις 23 Δεκεμβρίου 2002

(Υπόθεση C-469/02)

(2003/C 44/30)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από την H. Michard, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 23 Δεκεμβρίου 2002 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Βασιλείου του Βελγίου.

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι το Βασίλειο του Βελγίου, εξαρτώντας τη χορήγηση και την καταβολή επιδόματος στο πλαίσιο του καθεστώτος διακοπής της σταδιοδρομίας [...] από την προϋπόθεση να έχει ο ενδιαφερόμενος τη διαμονή ή την κατοικία του στο Βέλγιο, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 39 της Συνθήκης ΕΚ, από το άρθρο 7 του κανονισμού 1612/68 του Συμβουλίου, της 15ης Οκτωβρίου 1968, περί της ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων στο εσωτερικό της Κοινότητας⁽¹⁾, καθώς και, ειδικότερ, όσον αφορά τη διακοπή της σταδιοδρομίας στο πλαίσιο γονικής αδειας, από το άρθρο 73 του κανονισμού 1408/71 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφαλίσεως στους μισθωτούς, τους μη μισθωτούς και τις οικογένειές τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας⁽²⁾.
- να καταδικάσει το Βασίλειο του Βελγίου στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Όσον αφορά τη ρήτρα κατοικίας: Οι βελγικές αρχές ανακοινώνουν την κατάργηση της ρήτρας κατοικίας και ως εκ τούτου δέχονται το βάσιμο της επιχειρηματολογίας της Επιτροπής. Εντούτοις, το έργο της συμμορφώσεως δεν έχει ολοκληρωθεί.

Όσον αφορά τις ρήτρες πληρωμών στο Βέλγιο: Η απαίτηση να διαθέτουν τα άτομα που λαμβάνουν το επίδομα τραπεζικό λογαριασμό στο Βέλγιο είναι δυνατόν, σε ορισμένες περιπτώσεις, να θέσει καθαρά υπό αμφισβήτηση τα αποτελέσματα της τροποποιήσεως της επίμαχης νομοθεσίας. Συγκεκριμένα, συμβαίνει ορισμένοι τραπεζικοί οργανισμοί να απαιτούν την προσκόμιση πιστοποιητικού κατοικίας για το άνοιγμα ή τη διατήρηση λογαριασμού.

Όσον αφορά την τύχη των προγενεστέρων αποφάσεων περί αρνήσεως χορηγήσεως: Για λόγους ασφαλείας δικαίου, είναι ουσιώδες να προστατευτούν τα εμπράγματα δικαιώματα των ιδιωτών από τις επιζήμιες συνέπειες μιας συμπεριφοράς των δημοσίων αρχών, η οποία στηρίζεται σε κανόνες ασυμβίβαστους προς το κοινοτικό δίκαιο. Εν πάση περιπτώσει, η παράβαση που διαπράττει κράτος μέλος δεν πρέπει να μετατρέπεται σε οικονομικό πλεονέκτημα για το εν λόγω κράτος μέλος. Καίτοι οι βελγικές αρχές διευκρινίζουν ότι κάθε πρόσωπο, στο οποίο δεν χορηγήθηκαν επιδόματα διακοπής της σταδιοδρομίας βάσει της προγενέστερης ρυθμίσεως, μπορεί να υποβάλει εκ νέου αίτηση βάσει της νέας ρυθμίσεως, δεν τίθεται ζήτημα αυτόματης επανεξετάσεως των σχετικών φακέλων και ουδεμία διευκρίνιση παρέχεται ως προς τις προϋποθέσεις ενημερώσεως και τους τρόπους αναδρομικής καταβολής των παροχών στα άτομα στα οποία δεν χορηγήθηκαν οι εν λόγω παροχές, για τον λόγο ότι δεν ήταν κάτοικοι ημεδαπής.

⁽¹⁾ ΕΕ ειδ. έκδ. 05/001, σ. 33.

⁽²⁾ ΕΕ ειδ. έκδ. 05/001, σ. 73.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Cour d'appel de Bruxelles, ένατο τμήμα, με απόφαση της 20ής Δεκεμβρίου 2002 στην υπόθεση SIOMAB SA κατά Institut bruxellois pour la gestion de l'environnement (IBGE)

(Υπόθεση C-472/02)

(2003/C 44/31)

Με απόφαση της 20ής Δεκεμβρίου 2002, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 27 Δεκεμβρίου 2002, το Cour d'appel de Bruxelles, ένατο τμήμα, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ SIOMAB SA και Institut bruxellois pour la gestion de l'environnement (IBGE) που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί του εξής ερωτήματος:

Στην περίπτωση κατά την οποία ένα κράτος μέλος χρησιμοποιεί τη διαδικασία κοινοποιήσεως του εγγράφου παρακολούθησης εκ μέρους της αρμόδιας αρχής αποστολής, κατ' εφαρμογήν των άρθρων 3, παράγραφος 8, και 6, παράγραφος 8, του κανονισμού 259/93 του Συμβουλίου, της 1ης Φεβρουαρίου 1993, σχετικά με την παρακολούθηση και τον έλεγχο των μεταφορών αποβλήτων στο εσωτερικό της Κοινότητας καθώς και κατά την είσοδο και έξοδο τους⁽¹⁾, έχουν τα άρθρα 3, παράγραφος 8, 4, παράγραφος 3, 6, παράγραφος 8, 7, παράγραφος 4, και 26 του κανονισμού αυτού την έννοια

α) ότι η αρμόδια αρχή αποστολής, κατά την έννοια του κανονισμού αυτού, η οποία έχει την εξουσία να ελέγχει αν ένα σχέδιο μεταφοράς το οποίο χαρακτηρίζεται στην κοινοποίηση ως «μεταφορά αποβλήτων προς αξιοποίηση» αντιστοιχεί πράγματι στον χαρακτηρισμό αυτό, μπορεί, όταν θεωρεί ότι ο χαρακτηρισμός αυτός είναι εσφαλμένος,

- 1) να αρνείται τη διαβίβαση του εγγράφου παρακολούθησης λόγω αυτού του εσφαλμένου χαρακτηρισμού, καλώντας τον κοινοποιούντα να της διαβιβάσει νέο έγγραφο παρακολούθησης,
- 2) να προβαίνει στη διαβίβαση του εγγράφου παρακολούθησης αφού χαρακτηρίσει εκ νέου το σχέδιο μεταφοράς ως «μεταφορά αποβλήτων προς διάθεση»,
- 3) να προβαίνει στη διαβίβαση του εγγράφου παρακολούθησης που περιέχει τον εσφαλμένο χαρακτηρισμό, συνοδεύοντας άμεσα τη διαβίβαση αυτή με αντίρρηση στηριζόμενη στο εν λόγω σφάλμα χαρακτηρισμού;

β) ή, αντιθέτως, ότι η αρμόδια αρχή αποστολής οφείλει να διαβιβάζει την κοινοποίηση, όπως την έχει χαρακτηρίσει ο κοινοποιών, στην αρμόδια αρχή προορισμού, διατηρώντας ωστόσο την ευχέρεια, αν θεωρεί ότι ο σκοπός της μεταφοράς έχει χαρακτηριστεί εσφαλμένα, να διατυπώνει ταυτοχρόνως ή εκ των υστέρων αντίρρηση αιτιολογούμενη από το εν λόγω σφάλμα χαρακτηρισμού;

(¹) ΕΕ L 30 της 6.2.1993, σ. 1.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Cour d'appel de Bruxelles, 11ο τμήμα, με απόφαση της 3ης Δεκεμβρίου 2002, στην υπόθεση Εισαγγελική αρχή: όπου πολιτικώς ενάγουσα είναι: η Région de Bruxelles-Capitale κατά Paul Van de Walle, Daniel Laurent, Thierry Mersch — Αστικώς υπεύθυνη: Texaco Belgium SA

(Υπόθεση 1/03)

(2003/C 44/32)

Με απόφαση της 3ης Δεκεμβρίου 2002, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 3 Ιανουαρίου 2002, το Cour d'appel de Bruxelles, 11ο τμήμα, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Εισαγγελικής αρχής, όπου πολιτικώς ενάγουσα είναι η Région de Bruxelles-Capitale και Paul Van de Walle, Daniel Laurent, Thierry Mersch — Αστικώς υπεύθυνη: Texaco Belgium SA, που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί του εξής ερωτήματος:

Πρέπει το άρθρο 1α της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 1975, περί των στερεών αποβλήτων(¹), όπως έχει τροποποιηθεί με την οδηγία 91/156/ΕΟΚ, της 18ης Μαρτίου 1991 (²), που ορίζει την έννοια του αποβλήτου «κάθε ουσία ή αντικείμενο το οποίο ο κάτοχος του αποβάλλει ή υποχρεούται να αποβάλλει δυνάμει των διατάξεων της εν ισχύ εθνικής νομοθεσίας» και τα άρθρα 1β και 1γ της ίδιας οδηγίας τα οποία ορίζουν τον παραγωγό αποβλήτων ως «κάθε πρόσωπο του οποίου η δραστηριότητα παρήγαγε απόβλητα (αρχικός παραγωγός) ή/και κάθε πρόσωπο που έχει πραγματοποιήσει εργασίες προεπεξεργασίας, ανάμειξης ή άλλες οι οποίες οδηγούν σε μεταβολή της φύσης ή της σύνθεσης των αποβλήτων αυτών» και τον κάτοχο ως τον «παραγωγό των αποβλήτων ή το φυσικό ή νομικό πρόσωπο που έχει στην κατοχή του τα απόβλητα» να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι επιβάλλεται αυτά να εφαρμοστούν επί μιας πετρελαϊκής επιχειρήσεως η οποία παράγει υδρογονάνθρακες τους οποίους και πωλεί σε διαχειριστή εκμεταλλεόμενο ένα από τα πρατήριά της βενζίνης, στο πλαίσιο συμβάσεως αυτόνομης διαχειρίσεως αποκλείουσας οποιαδήποτε σχέση εξαρτήσεως με αυτήν, όταν οι εν λόγω υδρογονάνθρακες έχουν διαποτίσει το έδαφος, με αποτέλεσμα, έτσι, την μόλυνση του υπεδάφους και των υδάτων;

Αντιθέτως, πρέπει να θεωρηθεί ότι ο νομικός χαρακτηρισμός απόβλητο, κατά την έννοια των προπαρατεθειών διατάξεων, ισχύει μόνον όταν το κατ' αυτόν τον τρόπο μολυνθέν έδαφος έχει εκσκαφεί;

(¹) ΕΕ ειδ. έκδ. 15/001, σ. 86.

(²) ΕΕ L 78 της 26.3.1991, σ. 32.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το tribunal de première instance de Bruxelles, 32ο Τμήμα, με απόφαση της 24ης Δεκεμβρίου 2002 στην υπόθεση Banque Bruxelles Lambert SA, συντομογραφικώς B.B.L., κατά Βελγικού Δημοσίου, υπηρεσία ΦΠΑ, καταχωρίσεως και δημοσίων αγαθών

(Υπόθεση C-8/03)

(2003/C 44/33)

Με απόφαση της 24ης Δεκεμβρίου 2002, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 10 Ιανουαρίου 2002, το tribunal de première instance de Bruxelles, 32ο Τμήμα, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Banque Bruxelles Lambert SA, συντομογραφικώς B.B.L., και Βελγικού Δημοσίου, υπηρεσία ΦΠΑ, καταχωρίσεως και δημοσίων αγαθών που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των εξής ερωτημάτων:

Έχουν, σύμφωνα με την οδηγία 85/611/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1985, για το συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων σχετικά με ορισμένους οργανισμούς συλλογικών επενδύσεων σε κινητές αξίες (ΟΣΕΚΑ) (¹), οι εταιρίες επενδύσεων με μεταβλητό κεφάλαιο (SICAV), που είναι εγκατεστημένες εντός κράτους μέλους με αποκλειστικό αντικείμενο τη συλλογική επένδυση σε κινητές αξίες των κεφαλαίων που τους έχει καταθέσει το κοινό, την ιδιότητα του υποκειμένου στον ΦΠΑ, κατά την έννοια του άρθρου 4 της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (²), οπότε οι παρεχόμενες υπ' αυτών υπηρεσίες που μνημονεύονται στο άρθρο 9, παράγραφος 2, στοιχείο ε', της ίδιας οδηγίας λογίζονται ως παρεχόμενες στον τόπο όπου οι εν λόγω SICAV έχουν την εταιρική έδρα τους;

Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, πρέπει, προκειμένου να επιλυθεί η διαφορά της κύριας δίκης, να καθορισθεί για ποιους τύπους υπηρεσιών των SICAV ισχύει η απαλλαγή που προβλέπεται στο άρθρο 13, Β, στοιχείο δ', σημείο 6, της έκτης οδηγίας; πρέπει να γίνει διάκριση, από την άποψη αυτή, μεταξύ, αφενός, των υπηρεσιών αρωγής και συμβουλών όσον αφορά τη διαχείριση και, αφετέρου των κυρίως επειών υπηρεσιών διαχειρίσεως, οι οποίες διαφέρουν από τις πρώτες λόγω του ότι συνεπάγονται την εξουσία του διαχειριστή να λαμβάνει αποφάσεις όσον αφορά τη διοίκηση και διάθεση των περιουσιακών στοιχείων που διαχειρίζεται;

(¹) ΕΕ L 375 της 31.12.1985, σ. 3.

(²) ΕΕ L 145 της 13.6.1977, σ. 1.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Φινλανδικής Δημοκρατίας, που ασκήθηκε στις 10 Ιανουαρίου 2003

(Υπόθεση C-10/03)

(2003/C 44/34)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους C. Tufvesson και M. Huttunen, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε προσφυγή ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 10 Ιανουαρίου 2003 κατά της Φινλανδικής Δημοκρατίας.

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ζητεί από το Δικαστήριο:

- 1) να αναγνωρίσει ότι η Φινλανδική Δημοκρατία, παραλείποντας να θεσπίσει όλες τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθεί προς την οδηγία 1999/42/ΕΚ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Ιουνίου 1999, για τη θέσπιση συστήματος αναγνώρισης των προσόντων σχετικά με τις επαγγελματικές δραστηριότητες που καλύπτονται από τις οδηγίες ελευθέρωσης, καθώς και μεταβατικών μέτρων, και για τη συμπλήρωση του γενικού συστήματος αναγνώρισης των διπλωμάτων, ή παραλείποντας να ενημερώσει σχετικά την Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή·
- 2) να καταδικάσει τη Φινλανδική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Κατά το άρθρο 249 ΕΚ, τρίτο εδάφιο, οι οδηγίες δεσμεύουν κάθε κράτος μέλος στο οποίο απευθύνονται όσον αφορά το επιδιωκόμενο αποτέλεσμα, αφήνουν όμως την επιλογή του τύπου και των μέσων στην αρμοδιότητα των εθνικών αρχών.

Τα κράτη μέλη οφείλουν να λαμβάνουν εμπροθέσμως τα αναγκαία μέτρα για την μεταφορά των οδηγιών στο εθνικό δίκαιο και να πληροφορούν αμελλητί επ' αυτών την Επιτροπή.

Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η Φινλανδική Δημοκρατία δεν έλαβε ακόμη τα απαιτούμενα μέτρα ή ότι δεν της τα κοινοποίησε.

Κατά πάγια νομολογία τα κράτη μέλη δεν μπορούν να επικαλούνται περιστάσεις της εσωτερικής εννόμου τάξεως ή δυσχέρειες στην πράξη προς δικαιολόγηση της μη εμπρόθεσμης εφαρμογής οδηγίας.

⁽¹⁾ ΕΕ L 201, σ. 7.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Δημοκρατίας της Αυστρίας, που ασκήθηκε στις 13 Ιανουαρίου 2003

(Υπόθεση C-14/03)

(2003/C 44/35)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον Josef Christian Schieferer, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, με αντίκλητο τον Luis Escobar Guerrero, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, Centre Wagner C 254, Λουξεμβούργο-Kirchberg, άσκησε στις 13 Ιανουαρίου 2003 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Δημοκρατίας της Αυστρίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- α) να αναγνωρίσει ότι η Δημοκρατία της Αυστρίας παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 5 σε συνδυασμό με το παράρτημα I, σημεία 3 και 4, της οδηγίας 92/72/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 21ης Σεπτεμβρίου 1992 σχετικά με την ατμοσφαιρική ρύπανση από το όζον⁽¹⁾, καθόσον προέβλεψε
 - 1) κατά 20 μγ/μ υψηλότερο από το προβλεπόμενο στο παράρτημα I, σημείο 3, της οδηγίας για την ενημέρωση του πληθυσμού ανώτατο όριο,
 - 2) αντίθετα προς το άρθρο 5 της οδηγίας, την προϋπόθεση της υπερβάσεως του ανωτάτου ορίου σε τουλάχιστο δύο μετρήσεις προκειμένου να ενημερώνεται ο πληθυσμός και
 - 3) μέση τιμή τριών ωρών αντί της προβλεπόμενης στο παράρτημα I, σημεία 3 και 4 της οδηγίας μέσης τιμής μίας ώρας

και επομένως δεν διασφάλισε πλήρως, σύμφωνα με τις προβλεπόμενες από την οδηγία περιπτώσεις, ότι ο πληθυσμός ενημερώνεται ή προειδοποιείται σε περίπτωση υπερβάσεως των ανωτάτων ορίων. Η Δημοκρατία της Αυστρίας παρέβη επομένως τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία 92/72/ΕΟΚ.

- β) να καταδικάσει τη Δημοκρατία της Αυστρίας στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η Δημοκρατία της Αυστρίας δεν μετέφερε πλήρως στο αυστριακό δίκαιο τις διατάξεις της οδηγίας 92/72/ΕΟΚ σχετικά με το ύψος του ανωτάτου ορίου για τη συγκέντρωση του όζοντος στην ατμόσφαιρα (παράρτημα I, σημείο 3 της οδηγίας), την επιταγή ενημέρωσεως του πληθυσμού σε περίπτωση υπερβάσεως του ορίου που διαπιστώνεται σε μία μέτρηση (άρθρο 5 της οδηγίας) και τις μέσες τιμές κατά τον καθορισμό του ανωτάτου ορίου (παράρτημα I, σημεία 3 και 4 της οδηγίας).

Ανώτατη τιμή για την ενημέρωση του πληθυσμού

Η οδηγία προβλέπει, σύμφωνα με το πέμπτο άρθρο της, την ενημέρωση του πληθυσμού σε περίπτωση υπερβάσεως του ανωτάτου ορίου που ορίζεται στο παράρτημα I, σημείο 3, ενώ το αυστριακό δίκαιο (νόμος περί όζοντος) δεν διαφοροποιεί, όσον αφορά την ενημέρωση του πληθυσμού, μεταξύ των τριών βαθμίδων που αναγράφονται σε αυτό (προειδοποιητικό στάδιο, στάδιο I και στάδιο II). Εντούτοις, ενώ, σύμφωνα με το παράρτημα 1 του αυστριακού νόμου περί όζοντος, το προειδοποιητικό στάδιο αρχίζει με την υπέρβαση της τιμής 0,200 mg/m (ήτοι 200 µg/m), το άρθρο 5 σε συνδυασμό με το παράρτημα I, σημείο 3, της οδηγίας θεσπίζει ανώτατο όριο 180 µg/m (0,180 mg/m).

Υπέρβαση του ανώτατου ορίου που διαπιστώνεται με δύο μετρήσεις

Σύμφωνα με τον αυστριακό νόμο περί όζοντος, το προειδοποιητικό στάδιο για μία περιοχή επιφυλακής αρχίζει με τη διαπίστωση της υπερβάσεως του ανωτάτου ορίου σε τουλάχιστον δύο τοποθεσίες

μετρήσεως εντός 12 ωρών και εφόσον υφίσταται πρόγνωση για διατήρηση ή επιδείνωση της καταστάσεως. Η οδηγία δεν προβλέπει όμως τέτοιο περιορισμό.

Ορισμός της οριακής αξίας ως μέσης τιμής μίας ώρας

Οι προειδοποιητικές τιμές ορίζονται σύμφωνα με το αυστριακό δίκαιο ως μέσες τιμές τριών ωρών σε mg/m. Αντιθέτως, οι ανώτατες αξίες ορίζονται σύμφωνα με το παράρτημα I.3 και I.4 της οδηγίας ως μέσες τιμές μίας ώρας. Η αυστριακή ρύθμιση μπορεί να έχει ως συνέπεια ουσιαδώς μικρότερο αριθμό περιπτώσεων υπερβάσεως των προειδοποιητικών τιμών από ό,τι απαιτεί η οδηγία.

Αυτές οι τρεις διαφορές όσον αφορά τον ορισμό του ύψους των ανωτάτων τιμών μπορούν να οδηγήσουν στην ενημέρωση του πληθυσμού στην Αυστρία σε μικρότερο αριθμό περιπτώσεων από ό,τι στο πλαίσιο του άρθρου 5 σε συνδυασμό με το παράρτημα I, σημείο 3, της οδηγίας.

(¹) ΕΕ 1992, L 297, σ. 1.

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 5ης Δεκεμβρίου 2002

στην υπόθεση T-119/99, Paul Edwin Hoyer κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων⁽¹⁾*(Έκτακτοι υπάλληλοι — Εκτέλεση αποφάσεως του Πρωτοδικείου — Επανάληψη του εσωτερικού διαγωνισμού COM/LA/2/89 — Μη εγγραφή στον κατάλογο επιτυχόντων)*

(2003/C 44/36)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

Στην υπόθεση T-119/99, Paul Edwin Hoyer, πρώην έκτακτος υπάλληλος της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κάτοικος Hoeilaart (Βέλγιο), εκπροσωπούμενος από τον G. van der Wal, δικηγόρο, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: αρχικά G. Valsesia και C. Van der Hauwaert, έπειτα F. Clotuche-Dunivieusart και H.M.H. Spreyart), με αντικείμενο την ακύρωση του κανονισμού COM/LA/2/89 της Επιτροπής, ή, τουλάχιστον, την ακύρωση της αποφάσεως της επιτροπής του διαγωνισμού να μην εγγράψει το όνομα του προσφεύγοντος στον κατάλογο επιτυχόντων του εν λόγω διαγωνισμού, η οποία του κοινοποιήθηκε με έγγραφο της Επιτροπής της 15ης Φεβρουαρίου 1999, το Πρωτοδικείο (τέταρτο τμήμα), συγκείμενο από τους M. Βηλαρά, πρόεδρο, τη V. Tiili και τον P. Mengozzi, δικαστές, γραμματέας: J. Palacio González, κύριος υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 5 Δεκεμβρίου 2002 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 226 της 7.8.1999.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 5ης Δεκεμβρίου 2002

στην υπόθεση T-209/99, Paul Edwin Hoyer κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων⁽¹⁾*(Έκτακτοι υπάλληλοι — Εκτέλεση αποφάσεως του Πρωτοδικείου — Αγωγή αποζημιώσεως — Παραδεκτό)*

(2003/C 44/37)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

Στην υπόθεση T-209/99, Paul Edwin Hoyer, πρώην έκτακτος υπάλληλος της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κάτοικος Hoeilaart (Βέλγιο), εκπροσωπούμενος από τον G. van der Wal, δικηγόρο, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: αρχικά G. Valsesia και C. Van der Hauwaert, έπειτα F. Clotuche-Dunivieusart και H.M.H. Spreyart), με αντικείμενο αίτηση αποκαταστάσεως της υλικής ζημίας και ηθικής ικανοποιήσεως που ισχυρίζεται ότι υπέστη κατόπιν των αποφάσεων που εξέδωσε το Πρωτοδικείο στις 17 Μαρτίου 1994, Hoyer κατά Επιτροπής (T-43/91, Συλλογή Υπ.Υπ. σ. I-A-91 και II-297 και T-51/91, Συλλογή Υπ.Υπ. σ. I-A-103 και II-341), το Πρωτοδικείο (τέταρτο τμήμα), συγκείμενο από τους M. Βηλαρά, πρόεδρο, τη V. Tiili και τον P. Mengozzi, δικαστές, γραμματέας: J. Palacio González, κύριος υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 5 Δεκεμβρίου 2002 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την αγωγή ως απαράδεκτη.
- 2) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 352 της 4.12.1999.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 5ης Δεκεμβρίου 2002

στην υπόθεση T-70/00, Paul Edwin Hoyer κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων⁽¹⁾**(Έκτακτοι υπάλληλοι — Εκτέλεση αποφάσεως του Πρωτοδικείου — Απόλυση)**

(2003/C 44/38)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

Στην υπόθεση T-70/00, Paul Edwin Hoyer, πρώην έκτακτος υπάλληλος της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κάτοικος Hoeilaart (Βέλγιο), εκπροσωπούμενος από τον G. van der Wal, δικηγόρο, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: αρχικώς G. Valsesia και C. Van der Hauwaert, έπειτα F. Clotuche-Duvieusart M. H.M.H. Spreyart), με αντικείμενο την ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής, της 24ης Ιανουαρίου 2000, περί καταγγελίας της συμβάσεως εκτάκτου υπαλλήλου του προσφεύγοντος, το Πρωτοδικείο (τέταρτο τμήμα), συγκείμενο από τους M. Βηλαρά, πρόεδρο, τη V. Tiili και τον P. Mengozzi, δικαστές, γραμματέας: J. Palacio González, κύριος υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 5 Δεκεμβρίου 2002 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 149 της 27.5.2000.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 5ης Δεκεμβρίου 2002

στην υπόθεση T-114/00: Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum e.V. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων⁽¹⁾**(«Κρατικές ενισχύσεις — Πρόγραμμα αποκτήσεως γεωργικών και δασικών γαιών εντός της πρώην Λαϊκής Δημοκρατίας της Γερμανίας — Μη κίνηση της επίσημης διαδικασίας εξετάσεως που προβλέπει το άρθρο 88, παράγραφος 2, ΕΚ — Καθεστώς ενισχύσεων — Προσφυγή ακυρώσεως — Ένωση — Παραδεκτό»)**

(2003/C 44/39)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Στην υπόθεση T-114/00, Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum eV, με έδρα το Borken (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τον M. Pechstein, καθηγητή, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών

Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: Δ. Τριανταφύλλου και K.-D. Borchardt), υποστηριζόμενης από την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας (εκπρόσωποι: αρχικώς W.-D. Plessing και T. Jürgensen, και στη συνέχεια W.-D. Plessing και M. Lumma), με αντικείμενο αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως της Επιτροπής της 22ας Δεκεμβρίου 1999 σχετικά με το σχέδιο κρατικών ενισχύσεων αριθ. 506/99, το Πρωτοδικείο (τέταρτο πενταμελές τμήμα), συγκείμενο από τους M. Βηλαρά, Πρόεδρο, V. Tiili, J. Pírrung, P. Mengozzi και A. W. H. Meij, δικαστές, γραμματέας: D. Christensen, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 5 Δεκεμβρίου 2002, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την ένσταση απαραδέκτου.
- 2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 192 της 8.7.2000.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 10ης Δεκεμβρίου 2002

στην υπόθεση T-123/00: Dr. Karl Thomae GmbH κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων⁽¹⁾**(«Φαρμακευτικά προϊόντα για ανθρώπινη χρήση — Κανονισμός (ΕΟΚ) 2309/93 — Άδεια κυκλοφορίας στην κοινοτική αγορά — Κανονισμός (ΕΚ) 542/95 — Τροποποίηση των όρων της αδείας — Ονομασία και συσκευασία του φαρμακευτικού προϊόντος»)**

(2003/C 44/40)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Στην υπόθεση T-123/00, Dr. Karl Thomae GmbH, με έδρα το Biberach an der Riß (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τους D. Waelbroeck και D. Brinckman, δικηγόρους, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, υποστηριζόμενη από την European Federation of Pharmaceutical Industries and Associations (EFPIA), με έδρα τις Βρυξέλλες (Βέλγιο), εκπροσωπούμενη από τους D. Perkins, solicitor, και M. Van Kerckhove, δικηγόρο, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: R. Wainwright και H. Støvlbæk), υποστηριζόμενης από το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένώσεως (εκπρόσωπος: M.-C. Giorgi και G. Houttuin), με αντικείμενο αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως του Ευρωπαϊκού Οργανισμού για την Αξιολόγηση των Φαρμακευτικών Προϊόντων, της 1ης Μαρτίου 2000, με την οποία απορρίφθηκε η αίτηση περί τροποποιήσεως ορισμένων όρων της αδείας κυκλοφορίας του φαρμακευτικού προϊόντος με την ονομασία «Daquiran», το Πρωτοδικείο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους J. D. Cooke, Πρόεδρο, R. García-Valdecasas και P. Lindh, δικαστές, γραμματέας: J. Plingers, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 10 Δεκεμβρίου 2002, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση του Ευρωπαϊκού Οργανισμού για την Αξιολόγηση των Φαρμακευτικών Προϊόντων, της 1ης Μαρτίου 2000, με την οποία απορρίφθηκε η αίτηση περί τροποποίησης ορισμένων όρων της αδειας κυκλοφορίας του φαρμακευτικού προϊόντος με την ονομασία «Daquiran».
- 2) Η Επιτροπή φέρει τα δικαστικά της έξοδα, καθώς και τα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας και της παρεμβαίνουσας EFPIA.
- 3) Το Συμβούλιο φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

(¹) EE C 192 της 8.7.2000.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 12ης Δεκεμβρίου 2002

στην υπόθεση T-135/00, Carmelo Morello κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (¹)

(Υπάλληλοι — Διαδικασία πληρώσεως κενών θέσεων — Αιτιολογία — Συγκριτική εξέταση των υποψηφιοτήτων και ίση μεταχείριση των υπαλλήλων — Προσφυγή ακυρώσεως — Αγωγή αποζημιώσεως)

(2003/C 44/41)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Στην υπόθεση T-135/00, Carmelo Morello, υπάλληλος της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κάτοικος Βρυξελλών, εκπροσωπούμενος από τους J. Sambon και P.-P. Van Gehuchten, δικηγόρους, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: C. Berardis-Kayser και M. D. Waelbroeck), με αντικείμενο, αφενός, την ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής να μη διορίσει τον προσφεύγοντα στη θέση προϊσταμένου της μονάδας 1 «Τηλεπικοινωνίες και Ταχυδρομεία, συντονισμός της κοινωνίας των πληροφοριών» της διεύθυνσης Γ «Πληροφόρηση, επικοινωνία, πολυμέσα» στη Γενική Διεύθυνση «Ανταγωνισμός» (COM/069/99), καθώς και της αποφάσεως να διορίσει άλλο υποψήφιο στην εν λόγω θέση και, αφετέρου, αίτημα αποζημιώσεως, το Πρωτοδικείο (τρίτο τμήμα), συγκείμενο από τους M. Jaeger, πρόεδρο, K. Lenaerts και J. Azizi, δικαστές, γραμματέας: J. Palacio González, κύριο υπάλληλο διοικήσεως, εξέδωσε στις 12 Δεκεμβρίου 2002 απόφαση με το εξής διατακτικό:

- 1) Υποχρεώνει την Επιτροπή να καταβάλει στον προσφεύγοντα το ποσό των 5 000 ευρώ.
- 2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.

- 3) Καταδικάζει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 211 της 22.7.00.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 12ης Δεκεμβρίου 2002

στην υπόθεση T-136/00, Carmelo Morello κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (¹)

(Υπάλληλοι — Διαδικασία πληρώσεως κενών θέσεων — Αιτιολογία — Συγκριτική εξέταση των υποψηφιοτήτων και ίση μεταχείριση των υπαλλήλων — Προσφυγή ακυρώσεως — Αγωγή αποζημιώσεως)

(2003/C 44/42)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Στην υπόθεση T-136/00, Carmelo Morello, υπάλληλος της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κάτοικος Βρυξελλών, εκπροσωπούμενος από τους J. Sambon και P.-P. Van Gehuchten, δικηγόρους, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: C. Berardis-Kayser και M. D. Waelbroeck), με αντικείμενο, αφενός, την ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής να μη διορίσει τον προσφεύγοντα στη θέση προϊσταμένου της μονάδας 2 «Αυτοκίνητα, λοιποί τρόποι μεταφοράς και συναφείς μηχανικές κατασκευές» της διεύθυνσης ΣΤ «Βιομηχανίες κεφαλαιουχικών και καταναλωτικών αγαθών», στη Γενική Διεύθυνση «Ανταγωνισμός» (COM/070/99), καθώς και της αποφάσεως να διορίσει άλλο υποψήφιο στην εν λόγω θέση και, αφετέρου, αίτημα αποζημιώσεως, το Πρωτοδικείο (τρίτο τμήμα), συγκείμενο από τους M. Jaeger, πρόεδρο, και τους K. Lenaerts και J. Azizi, δικαστές, γραμματέας: J. Palacio González, κύριο υπάλληλο διοικήσεως, εξέδωσε στις 12 Δεκεμβρίου 2002 απόφαση με το εξής διατακτικό:

- 1) Υποχρεώνει την Επιτροπή να καταβάλει στον προσφεύγοντα το ποσό των 5 000 ευρώ.
- 2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
- 3) Καταδικάζει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 211 της 22.7.00.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 12ης Δεκεμβρίου 2002

στην υπόθεση T-164/00, Carmelo Morello κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων⁽¹⁾**(Υπάλληλοι — Διαδικασία πληρώσεως κενών θέσεων — Αιτιολογία — Συγκριτική εξέταση των υποψηφιοτήτων και ίση μεταχείριση των υπαλλήλων — Προσφυγή ακυρώσεως — Αγωγή αποζημιώσεως)**

(2003/C 44/43)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Στην υπόθεση T-164/00, Carmelo Morello, υπάλληλος της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κάτοικος Βρυξελλών, εκπροσωπούμενος από τους J. Sambon και P.-P. Van Gehuchten, δικηγόρους, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: C. Berardis-Kayser και M. D. Waelbroeck), με αντικείμενο, αφενός, την ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής να μη διορίσει τον προσφεύγοντα στη θέση προϊσταμένου της μονάδας 2 «Βασική Βιομηχανία» της διευθύνσεως Ε «Καρτέλ, βασική βιομηχανία και ενέργεια» στη Γενική Διεύθυνση «Ανταγωνισμός» (COM/091/99), καθώς και της αποφάσεως να διορίσει άλλο υποψήφιο στην εν λόγω θέση και, αφετέρου, αίτημα αποζημιώσεως, το Πρωτοδικείο (τρίτο τμήμα), συγκείμενο από τους M. Jaeger, πρόεδρο, K. Lenaerts και J. Azizi, δικαστές, γραμματέας: J. Palacio González, κύριο υπάλληλο διοικήσεως, εξέδωσε στις 12 Δεκεμβρίου 2002 απόφαση με το εξής διατακτικό:

- 1) Υποχρεώνει την Επιτροπή να καταβάλει στον προσφεύγοντα το ποσό των 5 000 ευρώ.
- 2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
- 3) Καταδικάζει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 247 της 26.8.00.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 12ης Δεκεμβρίου 2002

στην υπόθεση T-181/00, Carmelo Morello κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων⁽¹⁾**(Υπάλληλοι — Διαδικασία πληρώσεως κενών θέσεων — Αιτιολογία — Συγκριτική εξέταση των υποψηφιοτήτων και ίση μεταχείριση των υπαλλήλων — Προσφυγή ακυρώσεως — Αγωγή αποζημιώσεως)**

(2003/C 44/44)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Στην υπόθεση T-181/00, Carmelo Morello, υπάλληλος της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κάτοικος Βρυξελλών, εκπροσωπούμενος από τους J. Sambon και P.-P. Van Gehuchten, δικηγόρους, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: C. Berardis-Kayser και M. D. Waelbroeck), με αντικείμενο, αφενός, την ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής να μη διορίσει τον προσφεύγοντα στη θέση προϊσταμένου της μονάδας 1 «Τηλεπικοινωνίες και Ταχυδρομεία, συντονισμός της κοινωνίας των πληροφοριών» της διευθύνσεως Γ «Πληροφόρηση, επικοινωνία, πολυμέσα» στη Γενική Διεύθυνση «Ανταγωνισμός» (COM/090/99), καθώς και της αποφάσεως να διορίσει άλλο υποψήφιο στην εν λόγω θέση και, αφετέρου, αίτημα αποζημιώσεως, το Πρωτοδικείο (τρίτο τμήμα), συγκείμενο από τους M. Jaeger, πρόεδρο, K. Lenaerts και J. Azizi, δικαστές, γραμματέας: J. Palacio González, κύριο υπάλληλο διοικήσεως, εξέδωσε στις 12 Δεκεμβρίου 2002 απόφαση με το εξής διατακτικό:

- 1) Υποχρεώνει την Επιτροπή να καταβάλει στον προσφεύγοντα το ποσό των 5 000 ευρώ.
- 2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
- 3) Καταδικάζει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 273 της 23.9.00.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 5ης Δεκεμβρίου 2002

στην υπόθεση T-249/00, Paul Edwin Hoyer κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων⁽¹⁾**(Έκτακτοι υπάλληλοι — Καταγγελία συμβάσεως — Υπολογισμός προθεσμίας καταγγελίας — Μη ληφθείσα άδεια)**

(2003/C 44/45)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

Στην υπόθεση T-249/00, Paul Edwin Hoyer, πρώην έκτακτος υπάλληλος της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κάτοικος Hoeilaart (Βέλγιο), εκπροσωπούμενος από τον G. van der Wal, δικηγόρο, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: αρχικά G. Valsesia και C. Van der Hauwaert, έπειτα F. Clotuche-Dunivieusart και H.M.H. Spreyart), με αντικείμενο την ακύρωση των αποφάσεως της Επιτροπής, της 14ης Ιουνίου 2000, περί υπολογισμού της τελικής ημερομηνίας της προθεσμίας καταγγελίας κατά τη λήξη της συμβάσεως εκτάκτου υπαλλήλου του προσφεύγοντος (απόφαση αριθ. R/78/2000) και καθορισμού του υπολοίπου της μη ληφθείσας άδειας κατά την αποχώρησή του (απόφαση αριθ. R/26/2000), το Πρωτοδικείο (τέταρτο τμήμα), συγκείμενο από τους M. Βηλαρά, πρόεδρο, τη V. Tiili και τον P. Mengozzi, δικαστές, γραμματέας: J. Palacio González, κύριος υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 5 Δεκεμβρίου 2002 απόφαση με το εξής διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 355 της 9.12.2000.

Κοινοτήτων, κάτοικος Βρυξελλών, εκπροσωπούμενος από τους J. Sambon και P.-P. Van Gehuchten, δικηγόρους, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: C. Berardis-Kayser και M. D. Waelbroeck), με αντικείμενο, αφενός, την ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής να μη διορίσει τον προσφεύγοντα στη θέση προϊστάμενου της μονάδας 2 «Αυτοκίνητα, λοιποί τρόποι μεταφοράς και συναφείς μηχανικές κατασκευές» της διευθύνσεως ΣΤ «Βιομηχανίες κεφαλαιουχικών και καταναλωτικών αγαθών», στη Γενική Διεύθυνση «Ανταγωνισμός» (COM/113/99), καθώς και της αποφάσεως να διορίσει άλλον υποψήφιο στην εν λόγω θέση και, αφετέρου, αίτημα αποζημιώσεως, το Πρωτοδικείο (τρίτο τμήμα), συγκείμενο από τους M. Jaeger, πρόεδρο, και τους K. Lenaerts και J. Azizi, δικαστές, γραμματέας: J. Palacio González, κύριο υπάλληλο διοικήσεως, εξέδωσε στις 12 Δεκεμβρίου 2002 απόφαση με το εξής διατακτικό:

- 1) Ενώνει τις υποθέσεις T-338/00 και T-376/00.
- 2) Απορρίπτει την προσφυγή στην υπόθεση T-376/00 ως απαράδεκτη.
- 3) Στην υπόθεση T-338/00, υποχρεώνει την Επιτροπή να καταβάλει στον προσφεύγοντα το ποσό των 2 500 ευρώ.
- 4) Στην υπόθεση T-338/00 απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
- 5) Στην υπόθεση T-376/00, κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.
- 6) Στην υπόθεση T-338/00, καταδικάζει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 372 της 23.12.2000 και C 61 της 24.2.2001.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 12ης Δεκεμβρίου 2002

στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-338/00 και T-376/00, Carmelo Morello κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων⁽¹⁾**(Υπάλληλοι — Διαδικασία πληρώσεως κενών θέσεων — Αιτιολογία — Συγκριτική εξέταση των υποψηφιοτήτων και ίση μεταχείριση των υπαλλήλων — Προσφυγή ακυρώσεως — Αγωγή αποζημιώσεως)**

(2003/C 44/46)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-338/00 και T-376/00, Carmelo Morello, υπάλληλος της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 12ης Δεκεμβρίου 2002

στην υπόθεση T-378/00, Carmelo Morello κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων⁽¹⁾**(Υπάλληλοι — Διαδικασία πληρώσεως κενών θέσεων — Αιτιολογία — Συγκριτική εξέταση των υποψηφιοτήτων και ίση μεταχείριση των υπαλλήλων — Προσφυγή ακυρώσεως — Αγωγή αποζημιώσεως)**

(2003/C 44/47)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Στην υπόθεση T-378/00, Carmelo Morello, υπάλληλος της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κάτοικος Βρυξελλών,

εκπροσωπούμενος από τους J. Sambon και P.-P. Van Gehuchten, δικηγόρους, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: C. Berardis-Kayser και M. D. Waelbroeck), με αντικείμενο, αφενός, την ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής να μη διορίσει τον προσφεύγοντα στη θέση προϊσταμένου της μονάδας 3 «Εμπόριο και λοιπές υπηρεσίες» της διευθύνσεως Δ «Υπηρεσίες» στη Γενική Διεύθυνση «Ανταγωνισμός» (COM/001/00), καθώς και της αποφάσεως να διορίσει άλλον υποψήφιο στην εν λόγω θέση και, αφετέρου, αίτημα αποζημιώσεως, το Πρωτοδικείο (τρίτο τμήμα), συγκείμενο από τους M. Jaeger, πρόεδρο, και τους K. Lenaerts και J. Azizi, δικαστές, γραμματέας: J. Palacio González, κύριο υπάλληλο διοικήσεως, εξέδωσε στις 12 Δεκεμβρίου 2002 απόφαση με το εξής διατακτικό:

- 1) Ακυρώνει τις από 4 Μαρτίου 2000 αποφάσεις της Επιτροπής περί διορισμού της κυρίας Evans στη θέση του προϊσταμένου της μονάδας 3 «Εμπόριο και λοιπές υπηρεσίες» της διευθύνσεως Δ «Υπηρεσίες» στη γενική διεύθυνση «Ανταγωνισμός» και περί απορρίψεως της υποψηφιότητας του προσφεύγοντος για την εν λόγω θέση.
- 2) Υποχρεώνει την Επιτροπή να καταβάλει στον προσφεύγοντα 2 500 ευρώ.
- 3) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
- 4) Καταδικάζει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 45 της 10.2.2001.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 12ης Δεκεμβρίου 2002

στην υπόθεση T-39/01: **Kabushiki Kaisha Fernandes** κατά **Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα)** (ΓΕΕΑ) (¹)

(«Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Προγενέστερο λεκτικό σήμα HIWATT — Αίτηση καταχωρίσεως του λεκτικού κοινοτικού σήματος HIWATT — Απόδειξη περί της ουσιαστικής χρήσεως του προγενεστέρου σήματος — Άρθρο 43, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 και κανόνας 22 του κανονισμού (ΕΚ) 2868/95»)

(2003/C 44/48)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Στην υπόθεση T-39/01, **Kabushiki Kaisha Fernandes**, με έδρα το Τόκιο (Ιαπωνία), εκπροσωπούμενη από τους R. Hacon, N. Phillips και I. Wood, δικηγόρους, κατά **Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα)**

(ΓΕΕΑ) (εκπρόσωπος: S. Laitinen), παρεμβαίνων ενώπιον του Πρωτοδικείου: **Richard John Harrison**, κάτοικος **Doncaster, South Yorkshire** (Ηνωμένο Βασίλειο), εκπροσωπούμενος από τους **M. Edenborough**, barrister, και **S. Pilling**, solicitor, παρεμβαίνων, με αντικείμενο προσφυγή κατά της αποφάσεως του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 4ης Δεκεμβρίου 2000 (υπόθεση R 116/2000-1), το Πρωτοδικείο (τέταρτο τμήμα), συγκείμενο από τους **M. Βηλαρά**, Πρόεδρο, **V. Tiili** και **P. Mengozzi**, δικαστές, γραμματέας: **J. Plingers**, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 12 Δεκεμβρίου 2002, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 150 της 19.5.2001.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 28ης Νοεμβρίου 2002

στην υπόθεση T-40/01: **Scan Office Design SA** κατά **Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων** (¹)

(«Δημόσιες συμβάσεις — Προμήθεια επίπλων γραφείου — Αγωγή αποζημιώσεως»)

(2003/C 44/49)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Στην υπόθεση T-40/01, **Scan Office Design SA**, με έδρα τις Βρυξέλλες (Βέλγιο), εκπροσωπούμενη από τους **B. Mertens** και **C. Steyaert**, δικηγόρους, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: **L. Pargala** και **D. Martin**), με αντικείμενο αγωγή αποζημιώσεως για την αποκατάσταση της ζημίας που υπέστη η ενάγουσα κατόπιν της αποφάσεως της Επιτροπής να αναθέσει σε τρίτον τη σύμβαση που αποτέλεσε αντικείμενο της υπ' αριθ. 96/31/IX.C1 προσκλήσεως για την υποβολή προσφορών για την προμήθεια επίπλων γραφείου, το Πρωτοδικείο (τρίτο τμήμα), συγκείμενο από τους **M. Jaeger**, Πρόεδρο, **K. Lenaerts** και **J. Azizi**, δικαστές, γραμματέας: **J. Palacio González**, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 28 Νοεμβρίου 2002, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την αγωγή.
- 2) Καταδικάζει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 150 της 19.5.2001.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 12ης Δεκεμβρίου 2002

στην υπόθεση T-63/01: **The Procter & Gamble Company** κατά Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) ⁽¹⁾

(«Κοινοτικό σήμα — Σχήμα σαπουνιού — Εκτέλεση αποφάσεως του Πρωτοδικείου — Δικαιώματα άμυνας — Απόλυτοι λόγοι απαραδέκτου της καταχώρισεως — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94»)

(2003/C 44/50)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Στην υπόθεση T-63/01, **The Procter & Gamble Company**, με έδρα στο Cincinnati, Οχάιο (Ηνωμένες Πολιτείες), εκπροσωπούμενη από τον δικηγόρο T. van Innis, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) (εκπρόσωποι: O. Montalto και E. Joly), με αντικείμενο αίτηση ακυρώσεως της αποφάσεως του τρίτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), της 14ης Δεκεμβρίου 2000 (υπόθεση R 74/1998-3), η οποία κοινοποιήθηκε στην προσφεύγουσα στις 11 Ιανουαρίου 2001, το Πρωτοδικείο (τέταρτο τμήμα), συγκείμενο από τους M. Βηλαρά, Πρόεδρο, V. Tiili και P. Mengozzi, δικαστές, γραμματέας: D. Christensen, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 12 Δεκεμβρίου 2002, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 134 της 5.5.2001.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 5ης Δεκεμβρίου 2002

στην υπόθεση T-91/01: **BioID AG** κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) ⁽¹⁾

(«Κοινοτικό σήμα — Εικονιστικό σήμα περιέχον το ακρωνύμιο BioID — Απόλυτοι λόγοι απαραδέκτου — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94»)

(2003/C 44/51)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Στην υπόθεση T-91/01, **BioID AG**, με έδρα το Βερολίνο (Γερμανία), υπό δικαστική εκκαθάριση, εκπροσωπούμενη από τον

A. Nordemann, δικηγόρο, κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) (εκπρόσωποι: S. Bonne και G. Schneider), με αντικείμενο προσφυγή κατά της αποφάσεως του δεύτερου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 20ής Φεβρουαρίου 2001 (υπόθεση R 538/1999-2), περί της καταχώρισεως εικονιστικού σήματος περιέχοντος το ακρωνύμιο BioID, το Πρωτοδικείο (δεύτερο τμήμα), συγκείμενο από τους R. M. Moura Ramos, Πρόεδρο, J. Pírrung και A. W. H. Meij, δικαστές, γραμματέας: J. Plingers, εξέδωσε στις 5 Δεκεμβρίου 2002, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 227 της 11.8.2001.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 5ης Δεκεμβρίου 2002

στην υπόθεση T-130/01: **Sykes Enterprises, Incorp.** κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) ⁽¹⁾

(«Κοινοτικό σήμα — Λεκτικό σύμπλεγμα REAL PEOPLE, REAL SOLUTIONS — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Διακριτικός χαρακτήρας — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94»)

(2003/C 44/52)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Στην υπόθεση T-130/01, **Sykes Enterprises, Incorp.**, με έδρα την Tamra, Φλώριδα (ΗΠΑ), εκπροσωπούμενη από τον δικηγόρο E. Köfner, κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) (εκπρόσωπος: J. Crespo Carrillo), με αντικείμενο προσφυγή κατά της αποφάσεως του τρίτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 7ης Μαρτίου 2001 (υπόθεση R 504/2000-3), σχετικά με την καταχώριση του λεκτικού συμπλέγματος REAL PEOPLE, REAL SOLUTIONS, το Πρωτοδικείο (δεύτερο τμήμα), συγκείμενο από τους R. M. Moura Ramos, Πρόεδρο, J. Pírrung και A. W. H. Meij, δικαστές, γραμματέας: D. Christensen, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 5 Δεκεμβρίου 2002, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 245 της 1.9.2001.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 12ης Δεκεμβρίου 2002

στην υπόθεση T-247/01: eCory Inc κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) ⁽¹⁾

(«Κοινοτικό σήμα — Λεκτικό σήμα ECOPY — Κατάχρηση εξουσίας — Διακριτικός χαρακτήρας αποκτηθείς διά της χρήσεως κατόπιν της ημερομηνίας υποβολής — Άρθρο 7, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 40/94»)

(2003/C 44/53)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Στην υπόθεση T-247/01, eCory Inc, με έδρα το Nashua, New Hampshire (Ηνωμένες Πολιτείες), εκπροσωπούμενη από τον B. Reid, barrister, κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) (εκπρόσωπος: E. Joly), με αντικείμενο προσφυγή κατά της απόφασης του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 13ης Ιουλίου 2001 (υπόθεση R 47/2001-1), περί της καταχωρίσεως του λεκτικού σήματος ECOPY ως κοινοτικού σήματος, το Πρωτοδικείο (τέταρτο τμήμα), συγκείμενο από τους M. Βηλαρά, Πρόεδρο, V. Tiili και P. Mengozzi, δικαστές, γραμματέας: J. Plingers, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 12 Δεκεμβρίου 2002, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή
- 2) Καταδικάζει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 17 της 19.1.2002.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 5ης Δεκεμβρίου 2002

στην υπόθεση T-277/01, Romuald Stevens κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων⁽¹⁾

(Υπάλληλοι — Πειθαρχική διαδικασία — Ποινική καταδίκη — Παύση χωρίς απόλεια των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων — Ακρόαση προβλεπόμενη στο άρθρο 7, τρίτο εδάφιο, του παραρτήματος ΙΧ του ΚΥΚ)

(2003/C 44/54)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Στην υπόθεση T-277/01, Romuald Stevens, πρώην υπάλληλος της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κάτοικο Bertem (Βέλγιο), εκπροσωπούμενο από τους J.-N. Louis και V. Peere,

δικηγόρους, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: M. J. Currell), με αντικείμενο την ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής, της 14ης Δεκεμβρίου 2000, περί παύσεως του προσφεύγοντος χωρίς απόλεια των συνταξιοδοτικών του δικαιωμάτων, το Πρωτοδικείο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους J. D. Cooke, πρόεδρο, τον K. Lenaerts και την P. Lindh, δικαστές, γραμματέας: D. Christensen, διοικητική υπάλληλος, εξέδωσε στις 5 Δεκεμβρίου 2002 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 3 της 5.1.02.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 28ης Νοεμβρίου 2002

στην υπόθεση T-332/01, José Maria Rujals Gomis κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων⁽¹⁾

(Υπάλληλοι — Γενικός διαγωνισμός — Απόρριψη υποψηφιότητας μετά τη διεξαγωγή των γραπτών εξετάσεων)

(2003/C 44/55)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική)

Στην υπόθεση T-332/01, José Maria Rujals Gomis, κάτοικος Μπαρσελόνα (Ισπανία), εκπροσωπούμενος από τον J. Rujals Gomis, δικηγόρο, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: L. Lozano Palacios, F. Clotuche-Duvieusart, J. Rivas-Andres και J. Gutiérrez Gisbert), με αντικείμενο την ακύρωση της αποφάσεως της επιτροπής του γενικού διαγωνισμού COM/B/1/01, της 28ης Σεπτεμβρίου 2001, περί απορρίψεως της υποψηφιότητας του προσφεύγοντος στον διαγωνισμό αυτό και περί μη διορθώσεως της γραπτής του εξέτασης, το Πρωτοδικείο (τρίτο τμήμα), συγκείμενο από τους M. Jaeger, πρόεδρο, και τους K. Lenaerts και J. Azizi, δικαστές, γραμματέας: B. Pastor, βοηθός γραμματέας, εξέδωσε στις 28 Νοεμβρίου 2002 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 44 της 16.2.02.

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 4ης Νοεμβρίου 2002

στην υπόθεση T-90/99, Salzgitter AG κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ⁽¹⁾**(ΕΚΑΧ — Κρατικές ενισχύσεις — Απόφαση περί κινήσεως της διαδικασίας που προβλέπεται στο άρθρο 6, παράγραφος 5, της αποφάσεως 2496/96/ΕΚΑΧ — Κατάργηση της δίκης)**

(2003/C 44/56)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Στην υπόθεση T-90/99, Salzgitter AG, με έδρα το Salzgitter (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τον J. Sedemund, δικηγόρο, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: Δ. Τριανταφύλλου και P. Nemitz), με αντικείμενο την ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής SG (99) D/1542, της 3ης Μαρτίου 1999, περί κινήσεως της διαδικασίας που προβλέπεται στο άρθρο 6, παράγραφος 5, της αποφάσεως 2496/96/ΕΚΑΧ της Επιτροπής, της 18ης Δεκεμβρίου 1996, σχετικά με τη θέσπιση κοινοτικών κανόνων για τις ενισχύσεις προς τη βιομηχανία σιδήρου και χάλυβα (JO L 338, σ. 42), όσον αφορά τις ενισχύσεις που χορηγήθηκαν κατ' εφαρμογήν του γερμανικού νόμου για την ανάπτυξη των συνοριακών περιοχών, στη Salzgitter AG, στη Preussag Stahl AG και στις θυγατρικές χαλυβουργίες του ομίλου, διάφορες επιχειρήσεις ενωμένες σήμερα υπό την ονομασία «SAG — Stahl und Technologie» (EE C 113, σ. 9), το Πρωτοδικείο (τέταρτο πενταμελές τμήμα), συγκείμενο από τη V. Tiili, πρόεδρο, και τους J. Pirrung, P. Mengozzi, A.W.H. Meij και M. Βηλαρά, δικαστές, γραμματέας: H. Jung, εξέδωσε στις 4 Νοεμβρίου 2002 διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Καταργείται η δίκη.
- 2) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 174 της 19.6.1999.

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 18ης Νοεμβρίου 2002

στην υπόθεση T-190/99 DEP, Sniace SA κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ⁽¹⁾**(Προσδιορισμός των δικαστικών εξόδων)**

(2003/C 44/57)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική)

Στην υπόθεση T-190/99 DEP, Sniace SA, με έδρα τη Μαδρίτη, εκπροσωπούμενη από τους J. L. Baró Fuentes, M. A. Gómez de Liaño y Botella και F. Rodríguez Carretero, δικηγόρους, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: G. Rozet και J. L. Buendía Sierra), με αντικείμενο την επιδίκαση των αποδοτέων δικαστικών εξόδων από την εναγόμενη στην ενάγουσα κατόπιν διατάξεως του προέδρου του πέμπτου πενταμελούς τμήματος του Πρωτοδικείου της 4ης Απριλίου 2001, T-190/99, Sniace κατά Επιτροπής, το Πρωτοδικείο (πέμπτο πενταμελές τμήμα), συγκείμενο από τους R. García-Valdecasas, πρόεδρο, τη P. Lindh, και τους R. M. Moura Ramos, J. D. Cooke και H. Legal, δικαστές, γραμματέας: H. Jung, εξέδωσε στις 18 Νοεμβρίου 2002 διάταξη με το εξής διατακτικό:

Ορίζει σε 14 300 ευρώ το σύνολο των δικαστικών εξόδων που η Επιτροπή θα καταβάλει στην προσφεύγουσα στην υπόθεση T-190/99.

⁽¹⁾ EE C 333 της 20.11.1999.

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 27ης Νοεμβρίου 2002

στην υπόθεση T-291/01: Dessauer Versorgungs- und Verkehrsgesellschaft mbH κ.λπ. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ⁽¹⁾**(«Προσφυγή κατά παραλείψεως — Προσφυγή άνευ αντικειμένου — Κατάργηση της δίκης — Διακανονισμός των δικαστικών εξόδων»)**

(2003/C 44/58)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Στην υπόθεση T-291/01, Dessauer Versorgungs- und Verkehrsgesellschaft mbH, με έδρα στο Dessau (Γερμανία), Neubrandenburger Stadtwerke GmbH, με έδρα στο Neubrandenburg (Γερμανία), Stadtwerke Schwäbisch Hall

GmbH, με έδρα στο Schwäbisch Hall (Γερμανία), Stadtwerke Tübingen GmbH, με έδρα στο Tübingen (Γερμανία), Stadtwerke Uelzen GmbH, με έδρα στο Uelzen (Γερμανία), εκπροσωπούμενες από τον D. Fouquet, δικηγόρο, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: V. Kreuzschitz και J. L. Buendía Sierra), με αντικείμενο να αναγνωρισθεί ότι η Επιτροπή παρέλειψε παράνομα να εξετάσει μη κοινοποιηθείσες από την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας ενισχύσεις υπέρ των εταιριών εκμεταλλεύσεως πυρηνικών σταθμών, το Πρωτοδικείο (πρώτο πενταμελές τμήμα), συγκείμενο από τους B. Vesterdorf, Πρόεδρο, J. Azizi, R. M. Moura Ramos, M. Jaeger και H. Legal, δικαστές, γραμματέας: H. Jung, εξέδωσε στις 27 Νοεμβρίου 2002, διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Καταργείται η δίκη.
- 2) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

(¹) ΕΕ C 44 της 16.2.2002.

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 6ης Δεκεμβρίου 2002

στην υπόθεση T-275/02 R, D κατά Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων

(Ασφαλιστικά μέτρα — Παράταση περιόδου δοκιμασίας — Παραδεκτό της κύριας προσφυγής — Επείγον — Έλλειψη)

(2003/C 44/59)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Στην υπόθεση T-275/02 R, D, υπάλληλος της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων, κάτοικος Λουξεμβούργου, εκπροσωπούμενος από τον J. Choucroin, δικηγόρο, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, κατά Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων (εκπρόσωποι: J.-P. Minnaert και P. Mousel), με αντικείμενο την αναστολή εκτελέσεως των αποφάσεων της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων περί παρατάσεως της περιόδου δοκιμασίας και απολύσεως του προσφεύγοντος, αντίστοιχα, ο Πρόεδρος του Πρωτοδικείου εξέδωσε, στις 6 Δεκεμβρίου 2002, διάταξη με το εξής διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων.
- 2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή της Duarte y Beltrán, S.A. κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (ΓΕΕΑ) που ασκήθηκε στις 18 Νοεμβρίου 2002

(Υπόθεση T-353/02)

(2003/C 44/60)

(Γλώσσα διαδικασίας: θα καθορισθεί σύμφωνα με το άρθρο 131, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας — Η προσφυγή έχει συνταχθεί στην ισπανική γλώσσα)

Η Duarte y Beltrán, S.A., με έδρα το Santander (Ισπανία), εκπροσωπούμενη από τη δικηγόρο Natalia Moya Fernández, άσκησε στις 18 Νοεμβρίου 2002 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (ΓΕΕΑ).

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του δεύτερου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (ΓΕΕΑ), της 6ης Αυγούστου 2002, στην υπόθεση R-407/2001, καθώς και το διορθωτικό της, της 16ης Σεπτεμβρίου 2002·
- να απορρίψει στο σύνολό της την ανακοπή που ασκήθηκε στο πλαίσιο της διαδικασίας B35073·
- να κάνει δεκτά τα αιτήματα της προσφεύγουσας και να διατάξει το αρμόδιο τμήμα ανακοπών του ΓΕΕΑ να προβεί στην καταχώριση του επιδικίου σήματος·
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Αιτούμενος την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: Duarte y Beltrán, S.A.

Κοινοτικό σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση: Λεκτικό σήμα INTEA — Αίτηση αριθ. 99747 για ορισμένα προϊόντα των κλάσεων 3, 16 και 21

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σήματος: MIRATO S.p.A.

Αντιπαχθέν σήμα ή σημείο: Λεκτικά σήματα INTESA (δύο ιταλικά σήματα, ένα διεθνές σήμα και από ένα ελληνικό, φινλανδικό, σουηδικό, βρετανικό και ιρλανδικό σήμα), για προϊόντα των κλάσεων 9, 14, 18 και 21, όσον αφορά το ένα από τα δύο ιταλικά σήματα, και 3, όσον αφορά τα λοιπά. Η ανακοπή αφορά τα προϊόντα της αιτήσεως καταχωρίσεως που ανήκουν στις κλάσεις 3 και 21

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Μερική αποδοχή της ανακοπής (κίνδυνος συγχύσεως όσον αφορά τα προϊόντα της κλάσεως 3)

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Προβαλλόμενοι λόγοι ακυρώσεως:

- Σημασία της ακουστικής διαφοράς που υφίσταται μεταξύ των επιδικών σημάτων
- Εννοιολογική διαφορά μεταξύ των σημάτων
- Ανυπαρξία κινδύνου συγχύσεως μεταξύ των επιδικών σημάτων.

Προσφυγή της εταιρίας Bristol-Myers Squibb International Corporation κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 25 Νοεμβρίου 2002

(Υπόθεση C-354/02)

(2003/C 44/61)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Η Bristol-Myers Squibb International Corporation, με έδρα τις Βρυξέλλες (Βέλγιο), εκπροσωπούμενη από τους David Anderson, QC, Kelyn Bacon, Barrister και Ian Dodds-Smith, Solicitor, άσκησε στις 25 Νοεμβρίου 2002 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την από 9 Σεπτεμβρίου 2002 απόφαση C(2002)3370 της Επιτροπής.
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η προσβαλλόμενη απόφαση επιβάλλει στα κράτη μέλη να τροποποιήσουν τις εθνικές άδειες κυκλοφορίας σύμφωνα με το Παράρτημα I της ίδιας. Οι τροποποιήσεις αφορούν τις άδειες κυκλοφορίας για την ουσία Caroten και τα συναφή ονόματά της προκειμένου να εναρμονισθεί η περιλήψη των χαρακτηριστικών του προϊόντος.

Η προσφεύγουσα εκπροσωπεί τις διάφορες θυγατρικές εταιρίες, κατόχους αδειών κυκλοφορίας για το Caroten στην ΕΕ. Το Caroten, με βασικό συστατικό τη δραστική ουσία carotril, αποτελεί φαρμακευτικό προϊόν γενικότερα γνωστό ως αναστολέας ACE. Η κυκλοφορία του προϊόντος επετράπη για πρώτη φορά στην ΕΕ το 1980.

Οι άδειες για το Caroten στην ΕΕ χορηγήθηκαν σύμφωνα με τις εθνικές διαδικασίες για τις άδειες κυκλοφορίας, βάσει της οδηγίας 65/65/ΕΟΚ (¹). Ως εκ τούτου, οι άδειες στα διάφορα κράτη μέλη της ΕΕ διαφέρουν ως προς τη διατύπωση και την έκταση των πληροφοριών που περιέχουν. Σύμφωνα με την προσφεύγουσα, οι θεραπευτικές ενδείξεις είναι παρόμοιες για όλα τα κράτη μέλη.

Μετά τη λήξη της ισχύος των διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας στα διάφορα κράτη μέλη, αυτά επέτρεψαν την κυκλοφορία ορισμένων προϊόντων carotril κοινόχρηστης ονομασίας. Η προσφεύγουσα [ισχυρίζεται] ότι αφού προσάτησε να επιτύχει την αμοιβαία αναγνώριση της γαλλικής άδειας για ένα από τα εν λόγω προϊόντα κοινόχρηστης ονομασίας στην Ιταλία, η χώρα αυτή παρέπεμψε το ζήτημα στην επιτροπή φαρμακευτικών ιδιοσκευασμάτων. Η συλλογιστική για την εν λόγω παραπομπή ήταν ότι οι θεραπευτικές προϋποθέσεις στην περίληψη των χαρακτηριστικών του προϊόντος διέφεραν και ότι ήταν απαραίτητη η εναρμόνιση για λόγους δημοσίας υγείας. Αποτέλεσμα της παραπομπής αυτής ήταν η έκδοση της προσβαλλομένης αποφάσεως.

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση είναι άκυρη λόγω ελλείψεως αρμοδιότητας του Ευρωπαϊκού Οργανισμού για την Αξιολόγηση των Φαρμακευτικών Προϊόντων, της επιτροπής φαρμακευτικών ιδιοσκευασμάτων και της Επιτροπής. Σύμφωνα με την προσφεύγουσα, η παραπομπή ενώπιον της επιτροπής φαρμακευτικών ιδιοσκευασμάτων δεν συνάδει με το άρθρο 30 της οδηγίας 2001/83/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Νοεμβρίου 2001, περί κοινοτικού κώδικος για τα φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση (²). Η ύπαρξη διαφορετικών εθνικών αποφάσεων ως προς την άδεια κυκλοφορίας ενός προϊόντος αποτελεί αναγκαία, αλλά όχι επαρκή προϋπόθεση για την παραπομπή αυτή. Κατά την προσφεύγουσα, το παραπέμπον όργανο πρέπει επιπλέον να διευκρινίζει το προς εξέταση ζήτημα

και το ζήτημα αυτό να συνδέεται με την ποσότητα, ασφάλεια ή αποτελεσματικότητα του προϊόντος. Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι οι προϋποθέσεις αυτές δεν πληρούνται.

Επιπλέον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση δεν πληροί ουσιώδεις διαδικαστικές προϋποθέσεις. Κατά τη γνώμη της, η διαδικασία προσέβαλε τα δικαιώματα άμυνας της και το δικαίωμα ακροάσεως. Δεν δόθηκε η δυνατότητα στην προσφεύγουσα να υποβάλει παρατηρήσεις σχετικές με τις βασικές τροποποιήσεις της περιλήψεως των χαρακτηριστικών του προϊόντος για την ουσία Caroten. Η διαδικασία δεν τήρησε επίσης το χρονοδιάγραμμα του άρθρου 32 της οδηγίας 2001/83 και των Οδηγιών της Επιτροπής στους υποβάλλοντες [αίτηση για τη χορήγηση άδειας κυκλοφορίας για φαρμακευτικά προϊόντα για ανθρώπινη χρήση στα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Κοινότητας] του 1998.

Η προσφεύγουσα προβάλλει επίσης την παράβαση κανόνων κοινοτικού δικαίου, όπως της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως, της υποχρέωσης αιτιολογήσεως, της αρχής των νομίμων προσδοκιών και της αρχής της αναλογικότητας.

Τέλος, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση πάσχει πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως.

(1) Οδηγία 65/65/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 26ης Ιανουαρίου 1965 περί της προσεγγίσεως των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων σχετικά με τα φαρμακευτικά ιδιοσκευάσματα (ΕΕ ειδ. έκδ., 13/001, σ. 25).

(2) Οδηγία 2001/83/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Νοεμβρίου 2001, περί κοινοτικού κώδικος για τα φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση (ΕΕ L 311, σ. 67).

Προσφυγή της Deutsche Post AG και της DHL International S.r.l. κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 5 Δεκεμβρίου 2002

(Υπόθεση T-358/02)

(2003/C 44/62)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Η Deutsche Post AG, Βόννη (Γερμανία), και η DHL International S.r.l., Rozzano (Ιταλία), εκπροσωπούμενες από τους δικηγόρους J. Sedemund και Th. Lübbig, άσκησαν στις 5 Δεκεμβρίου 2002 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

- να κηρύξει άκυρη την απόφαση της Επιτροπής (2002/782/ΕΚ) της 12ης Μαρτίου 2002 σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις τις οποίες έδωσε σε εφαρμογή η Ιταλία υπέρ της Poste Italiane SpA (1).

- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Σύμφωνα με τις προσφεύγουσες, από την προσβαλλόμενη απόφαση προκύπτει ότι η Poste Italiane SpA, κατά το χρονικό διάστημα 1994 έως 1999, είχε να επιδείξει στον τομέα της παροχής ταχυδρομικών υπηρεσιών διαρκώς ελλείμματα και ότι αυτή δεχόταν κρατικούς πόρους οι οποίοι χρησίμευαν για την κάλυψη των ελλειμμάτων αυτών. Σύμφωνα με το άρθρο 2 της αποφάσεως, η Επιτροπή αποφάσισε ότι οι εν λόγω χορηγήσεις προς την Poste Italiane SpA δεν αποτελούν κρατικές ενισχύσεις υπό την έννοια του άρθρου 87, παράγραφος 1, ΕΚ.

Οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι η απόφαση, όσον αφορά την κάλυψη ζημιών εκείνων των παροχών ταχυδρομικών υπηρεσιών οι οποίες ανήκουν μεν στην καθολική υπηρεσία αλλά είναι ελεύθερες στον ανταγωνισμό, είναι ασύμβατη προς το άρθρο 87, παράγραφος 1, ΕΚ, όπως ερμηνεύεται με την απόφαση της Επιτροπής της 19ης Ιουνίου 2002 (2). Με την απόφαση αυτή, η Επιτροπή διαπίστωσε ότι η χρησιμοποίηση κρατικών πόρων για την κάλυψη ζημιών, την οποία επιδιώκει μια επιχείρηση παροχής ταχυδρομικών υπηρεσιών στον τομέα των ταχυδρομικών υπηρεσιών που ανήκουν στην καθολική υπηρεσία αλλά είναι ελεύθερες στον ανταγωνισμό, προσκρούει στο άρθρο 87, παράγραφος 1, ΕΚ, ως μη δυναμένη να τύχει εγκρίσεως πλάγια επιδότηση, αν αιτία των ζημιών είναι τιμές που δεν καλύπτουν το κόστος, σε εφαρμογή των οποίων η επιχείρηση παροχής ταχυδρομικών υπηρεσιών δεν υποχρεούται με κρατική κυριαρχική πράξη.

Οι προσφεύγουσες αναφέρουν ότι η απόφαση είναι συμβατή με το άρθρο 87, παράγραφος 1, ΕΚ ακόμη ολιγότερον καθ' όσον αυτή αφορά ελλειμματικές παροχές ταχυδρομικών υπηρεσιών που δεν ανήκουν στην καθολική υπηρεσία και ήδη από πολύ καιρό είναι ελεύθερες στον ανταγωνισμό. Επειδή ο ιταλικός ταχυδρομικός φορέας από πενήντα ετών έχει μόνο ζημία και αυτή, επομένως, μπορεί να καλυφθεί μόνον από κρατικούς πόρους, η Επιτροπή δεν έπρεπε να «παραμελήσει» την κάλυψη των εν λόγω ταχυδρομικών υπηρεσιών με κρατικούς πόρους, αλλά ήταν επίσης υποχρεωμένη να εξετάσει την ύπαρξη μιας ασύμβατης προς το άρθρο 87, παράγραφος 1, ΕΚ πлагίας επιδοτήσεως.

Περαιτέρω, οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι η αιτιολογία είναι ελλιπής, επειδή η Επιτροπή με την προσβαλλόμενη απόφαση αναγνώρισε, αντίθετα προς την απόφασή της της 19ης Ιουνίου 2002, την πλάγια επιδότηση ως καθαρό πρόσθετο κόστος που μπορεί να καλυφθεί χάριν «γενικού οικονομικού συμφέροντος». Επομένως, συντρέχει ταυτόχρονα παραβίαση της αρχής της αιτιολογίας του άρθρου 253 ΕΚ.

Τέλος, η απόφαση παραβιάζει τη γενική αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων του άρθρου 12 ΕΚ, διότι η Επιτροπή ευνόησε τον ιταλικό ταχυδρομικό φορέα έναντι των προσφευγουσών, οι οποίες

ακριβώς βρίσκονται σε ανταγωνισμό προς τον ιταλικό ταχυδρομικό φορέα στον τομέα των ελεύθερων στον ανταγωνισμό ταχυδρομικών υπηρεσιών.

(¹) ΕΕ L 282, σ. 29.

(²) Απόφαση της Επιτροπής για την κρατική ενίσχυση της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας στα γερμανικά ταχυδρομεία Deutsche Post AG (ΕΕ L 247, σ. 27).

Προσφυγή της Deutsche Bahn AG κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 5 Δεκεμβρίου 2002

(Υπόθεση T-361/02)

(2003/C 44/63)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Η Deutsche Bahn AG, Βερολίνο (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τον δικηγόρο M. Schütte, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 5 Δεκεμβρίου 2002 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να αναγνωρίσει ότι η Επιτροπή παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 87 και 88, παράγραφος 1, ΕΚ, διότι δεν εξέδωσε απόφαση επί της υποθέσεως που της υποβλήθηκε από την προσφεύγουσα με την από 5 Ιουλίου 2002 ένστασή της και, οπωσδήποτε, δεν άρχισε έρευνα σύμφωνα με το περιεχόμενο των ενισχύσεων δίκαιο·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η προσφυγή έχει το ίδιο ιστορικό με την υπόθεση T-351/02 (Deutsche Bahn κατά Επιτροπής).

Με την παρούσα προσφυγή, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 87 και 88, πρώτη παράγραφος, ΕΚ, διότι αυτή αν και κλήθηκε σύμφωνα με το άρθρο 232, δεύτερο και τρίτο εδάφιο, ΕΚ παρέλειψε να εξετάσει τον χαρακτήρα του άρθρου 4, παράγραφος 1, αριθ. 3, στοιχείο α', του γερμανικού Mineralölsteuergesetz (νόμου περί φόρου πετρελαίου) ως ενισχύσεως και το συμβατό αυτού προς τις διατάξεις περί ενισχύσεων της Συνθήκης ΕΚ, καθώς και να αποφανθεί δεσμευτικώς επί αυτών. Ως τέτοια απόφαση δεν μπορεί να θεωρηθεί, ειδικότερα, το από 21 Σεπτεμβρίου 2002 έγγραφο της Επιτροπής, η δε παράλειψη ενέργειας εκ μέρους της Επιτροπής δεν δικαιολογείται από αντικειμενικούς λόγους.

Κατά τα λοιπά, οι λόγοι και τα επιχειρήματα της προσφυγής αντιστοιχούν σε εκείνα που προβάλλονται στην υπόθεση T-351/02.

Προσφυγή της Muswellbrook Limited κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (ΓΕΕΑ) που ασκήθηκε στις 5 Δεκεμβρίου 2002

(Υπόθεση T-362/02)

(2003/C 44/64)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική)

Η Muswellbrook Limited, με έδρα το Δουβλίνο (Ιρλανδία), εκπροσωπούμενη από τον δικηγόρο Juan Casulá Oliver, άσκησε στις 5 Δεκεμβρίου 2002 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (ΓΕΕΑ).

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να αναγνωρίσει ότι αντιβαίνει στον κανονισμό (ΕΚ) 40/94 για το κοινοτικό σήμα, και ειδικότερα στα άρθρα 15, παράγραφος 2, στοιχείο α', και/ή 43, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού, η απόφαση την οποία εξέδωσε στις 30 Σεπτεμβρίου 2002 το πρώτο τμήμα προσφυγών του ΓΕΕΑ με αριθμό R 16/2000-1, στο μέτρο που με την απόφαση αυτή κρίθηκε ότι η ανακόπτουσα δεν απέδειξε την πραγματική χρήση εντός της Κοινότητας του ισπανικού σήματος 88.222, προς διάκριση ειδών ενδύσεως και ετοιμών ενδυμάτων της κλάσεως 25, κατά την πενταετία που προηγήθηκε της δημοσίευσής της αιτήσεως καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος·
- να ακυρώσει στο σύνολό της την εν λόγω απόφαση·
- να τροποποιήσει την εν λόγω απόφαση, ώστε να κρίνει ότι επιβάλλεται να κριθεί και να γίνει επί της ουσίας δεκτή η ανακοπή που ασκήθηκε κατά της καταχωρίσεως του κοινοτικού σήματος 278.028 και, επομένως, με την απόφασή του, να απορρίψει την αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος 278.028, ή — επικουρικώς — να διατάξει την αναπομπή της υποθέσεως ενώπιον του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ·
- να καταδικάσει το καινού, και ενδεχομένως το παρεμβαίνον, στο σύνολο των δικαστικών εξόδων καθώς και στα έξοδα που προκλήθηκαν κατά τις διοικητικές φάσεις της ανακοπής και της προσφυγής ενώπιον του τμήματος προσφυγών.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Αιτούμενος την καταχώριση του κοινοτικού σήματος:	NIKE INTERNATIONAL Ltd.
Κοινοτικό σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση:	Λεκτικό σήμα «NIKE» — Αίτηση αριθ. 278028 για προϊόντα της κλάσεως 25 «Ενδύματα, υποδήματα, είδη πιλοποίας»
Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου:	H προσφεύγουσα
Αντιταχθέν σήμα ή σημείο:	Ισπανικό μικτό σήμα 88.222, συντιθέμενο από την ονομασία «NIKE» συνοδευόμενη από την εικόνα της Ελληνίδας θεάς Νίκης της Σαμοθράκης, για προϊόντα της κλάσεως 25
Απόφαση του τμήματος ανακοπών:	Απόρριψη της αιτήσεως καταχωρίσεως
Απόφαση του τμήματος προσφυγών:	Ακύρωση της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών και απόρριψη της ανακοπής
Προβαλλόμενοι λόγοι ακυρώσεως:	Παράνομη ή εσφαλμένη εφαρμογή των άρθρων 15, παράγραφος 2, στοιχείο α', και 43, παράγραφοι 2 και 3, και συναφή του κανονισμού 40/94 για το κοινοτικό σήμα.

Προσφυγή της Muswellbrook Limited κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (ΓΕΕΑ) που ασκήθηκε στις 5 Δεκεμβρίου 2002

(Υπόθεση T-363/02)

(2003/C 44/65)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική)

Η Muswellbrook Limited, με έδρα το Δουβλίνο (Ιρλανδία), εκπροσωπούμενη από τον δικηγόρο Juan Casulá Oliver, άσκησε στις 5 Δεκεμβρίου 2002 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (ΓΕΕΑ).

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να αναγνωρίσει ότι αντιβαίνει στον κανονισμό (ΕΚ) 40/94 για το κοινοτικό σήμα, και ειδικότερα στα άρθρα 15,

παράγραφος 2, στοιχείο α', και/ή 43, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού, η απόφαση την οποία εξέδωσε στις 30 Σεπτεμβρίου 2002 το πρώτο τμήμα προσφυγών του ΓΕΕΑ με αριθμό R 19/2000-1, στο μέτρο που με την απόφαση αυτή κρίθηκε ότι η ανακόπτουσα δεν απέδειξε την πραγματική χρήση εντός της Κοινότητας του ισπανικού σήματος 88.222, προς διάκριση ειδών ενδύσεως και ετοιμών ενδυμάτων της κλάσεως 25, κατά την πενταετία που προηγήθηκε της δημοσίευσής της αιτήσεως καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος·

- να ακυρώσει στο σύνολό της την εν λόγω απόφαση·
- να τροποποιήσει την εν λόγω απόφαση, ώστε να κρίνει ότι επιβάλλεται να κριθεί και να γίνει επί της ουσίας δεκτή η ανακοπή που ασκήθηκε κατά της καταχωρίσεως του κοινοτικού σήματος 278.093 και, επομένως, με την απόφασή του, να απορρίψει την αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος 278.093, ή — επικουρικώς — να διατάξει την αναπομπή της υποθέσεως ενώπιον του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ·
- να καταδικάσει το καθού, και ενδεχομένως το παρεμβαίνον, στο σύνολο των δικαστικών εξόδων καθώς και στα έξοδα που προκλήθηκαν κατά τις διοικητικές φάσεις της ανακοπής και της προσφυγής ενώπιον του τμήματος προσφυγών.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Ο αιτούμενος την καταχώριση κοινοτικού σήματος, ο δικαιούχος του αντιταχθέντος κατά τη διαδικασία ανακοπής σήματος, το περιεχόμενο των αποφάσεων του τμήματος ανακοπών και του τμήματος προσφυγών, καθώς και οι λόγοι ακυρώσεως και τα κύρια επιχειρήματα συμπίπτουν με εκείνα της υποθέσεως T-362/02 MUSWELLBROOK LIMITED κατά ΓΕΕΑ.

Το κοινοτικό σήμα που αποτελεί το αντικείμενο της αιτήσεως καταχωρίσεως είναι το λεκτικό σήμα «NIKE TOWN» — Αίτηση αριθ. 278.093 για προϊόντα της κλάσεως 25 «Ενδύματα, υποδήματα, είδη πιλοποίας».

Προσφυγή της Muswellbrook Limited κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (ΓΕΕΑ) που ασκήθηκε στις 5 Δεκεμβρίου 2002

(Υπόθεση T-364/02)

(2003/C 44/66)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική)

Η Muswellbrook Limited, με έδρα το Δουβλίνο (Ιρλανδία), εκπροσωπούμενη από τον δικηγόρο Juan Casulá Oliver, άσκησε

στις 5 Δεκεμβρίου 2002 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (ΓΕΕΑ).

Προσφυγή της Muswellbrook Limited κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (ΓΕΕΑ) που ασκήθηκε στις 5 Δεκεμβρίου 2002

(Υπόθεση T-365/02)

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

(2003/C 44/67)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική)

— να αναγνωρίσει ότι αντιβαίνει στον κανονισμό (ΕΚ) 40/94 για το κοινοτικό σήμα, και ειδικότερα στα άρθρα 15, παράγραφος 2, στοιχείο α', και/ή 43, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού, η απόφαση την οποία εξέδωσε στις 30 Σεπτεμβρίου 2002 το πρώτο τμήμα προσφυγών του ΓΕΕΑ με αριθμό R 73/2000-1, στο μέτρο που με την απόφαση αυτή κρίθηκε ότι η ανακόπτουσα δεν απέδειξε την πραγματική χρήση εντός της Κοινότητας του ισπανικού σήματος 88.222, προς διάκριση ειδών ενδύσεως και ετοιμών ενδυμάτων της κλάσεως 25, κατά την πενταετία που προηγήθηκε της δημοσίευσής της αιτήσεως καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος·

Η Muswellbrook Limited, με έδρα το Δουβλίνο (Ιρλανδία), εκπροσωπούμενη από τον δικηγόρο Juan Casulá Oliver, άσκησε στις 5 Δεκεμβρίου 2002 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (ΓΕΕΑ).

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει στο σύνολό της την εν λόγω απόφαση·

— να τροποποιήσει την εν λόγω απόφαση, ώστε να κρίνει ότι επιβάλλεται να κριθεί και να γίνει επί της ουσίας δεκτή η ανακοπή που ασκήθηκε κατά της καταχωρίσεως του κοινοτικού σήματος 277.889 και, επομένως, με την απόφασή του, να απορρίψει την αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος 277.889, ή — επικουρικός — να διατάξει την αναπομπή της υποθέσεως ενώπιον του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ·

— να καταδικάσει το καθού, και ενδεχομένως το παρεμβαίνον, στο σύνολο των δικαστικών εξόδων καθώς και στα έξοδα που προκλήθηκαν κατά τις διοικητικές φάσεις της ανακοπής και της προσφυγής ενώπιον του τμήματος προσφυγών.

— να αναγνωρίσει ότι αντιβαίνει στον κανονισμό (ΕΚ) 40/94 για το κοινοτικό σήμα, και ειδικότερα στα άρθρα 15, παράγραφος 2, στοιχείο α', και/ή 43, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού, η απόφαση την οποία εξέδωσε στις 30 Σεπτεμβρίου 2002 το πρώτο τμήμα προσφυγών του ΓΕΕΑ με αριθμό R 833/1999-1, στο μέτρο που με την απόφαση αυτή κρίθηκε ότι η ανακόπτουσα δεν απέδειξε την πραγματική χρήση εντός της Κοινότητας του ισπανικού σήματος 88.222, προς διάκριση ειδών ενδύσεως και ετοιμών ενδυμάτων της κλάσεως 25, κατά την πενταετία που προηγήθηκε της δημοσίευσής της αιτήσεως καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος·

— να ακυρώσει στο σύνολό της την εν λόγω απόφαση·

— να τροποποιήσει την εν λόγω απόφαση, ώστε να κρίνει ότι επιβάλλεται να κριθεί και να γίνει επί της ουσίας δεκτή η ανακοπή που ασκήθηκε κατά της καταχωρίσεως του κοινοτικού σήματος 277.731 και, επομένως, με την απόφασή του, να απορρίψει την αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος 277.731, ή — επικουρικός — να διατάξει την αναπομπή της υποθέσεως ενώπιον του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ·

— να καταδικάσει το καθού, και ενδεχομένως το παρεμβαίνον, στο σύνολο των δικαστικών εξόδων καθώς και στα έξοδα που προκλήθηκαν κατά τις διοικητικές φάσεις της ανακοπής και της προσφυγής ενώπιον του τμήματος προσφυγών.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Ο αιτούμενος την καταχώριση κοινοτικού σήματος, ο δικαιούχος του αντιταχθέντος κατά τη διαδικασία ανακοπής σήματος, το περιεχόμενο των αποφάσεων του τμήματος ανακοπών και του τμήματος προσφυγών, καθώς και οι λόγοι ακυρώσεως και τα κύρια επιχειρήματα συμπίπτουν με εκείνα της υποθέσεως T-362/02 MUSWELLBROOK LIMITED κατά ΓΕΕΑ.

Το κοινοτικό σήμα που αποτελεί το αντικείμενο της αιτήσεως καταχωρίσεως είναι το μικτό σήμα «NIKE» με γραφική παράσταση συμβολίζουσα ταχεία κίνηση — Αίτηση αριθ. 277.889 για προϊόντα της κλάσεως 25 «Ενδύματα, υποδήματα, είδη πιλοπορίας».

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Ο αιτούμενος την καταχώριση κοινοτικού σήματος, ο δικαιούχος του αντιταχθέντος κατά τη διαδικασία ανακοπής σήματος, το περιεχόμενο των αποφάσεων του τμήματος ανακοπών και του τμήματος προσφυγών, καθώς και οι λόγοι ακυρώσεως και τα κύρια επιχειρήματα συμπίπτουν με εκείνα της υποθέσεως T-362/02 MUSWELLBROOK LIMITED κατά ΓΕΕΑ.

Το κοινοτικό σήμα που αποτελεί το αντικείμενο της αιτήσεως καταχώρισεως είναι το λεκτικό σήμα «NIKE F.I.T.» — Αίτηση αριθ. 277.731 για προϊόντα της κλάσεως 25 «Ενδύματα, υποδήματα, είδη πιλοποίας».

Προσφυγή της Muswellbrook Limited κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (ΓΕΕΑ) που ασκήθηκε στις 5 Δεκεμβρίου 2002

(Υπόθεση T-366/02)

(2003/C 44/68)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική)

Η Muswellbrook Limited, με έδρα το Δουβλίνο (Ιρλανδία), εκπροσωπούμενη από τον δικηγόρο Juan Casulá Oliver, άσκησε στις 5 Δεκεμβρίου 2002 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (ΓΕΕΑ).

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να αναγνωρίσει ότι αντιβαίνει στον κανονισμό (ΕΚ) 40/94 για το κοινοτικό σήμα, και ειδικότερα στα άρθρα 15, παράγραφος 2, στοιχείο α', και/ή 43, παράγραφοι 2 και 3, και/ή 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού, η απόφαση την οποία εξέδωσε στις 30 Σεπτεμβρίου 2002 το πρώτο τμήμα προσφυγών του ΓΕΕΑ με αριθμό R 880/1999-1, στο μέτρο που με την απόφαση αυτή κρίθηκε ότι η ανακόπτοσα δεν απέδειξε την πραγματική χρήση εντός της Κοινότητας του ισπανικού σήματος 88.222, προς διάκριση ειδών ενδύσεως και ετοιμών ενδυμάτων της κλάσεως 25, κατά την πενταετία που προηγήθηκε της δημοσίευσής της αιτήσεως καταχώρισεως κοινοτικού σήματος·
- να ακυρώσει στο σύνολό της την εν λόγω απόφαση·
- να τροποποιήσει την εν λόγω απόφαση, ώστε να κρίνει ότι επιβάλλεται να κριθεί και να γίνει επί της ουσίας δεκτή η ανακοπή που ασκήθηκε κατά της καταχώρισεως του κοινοτικού σήματος 252.411 και, επομένως, με την απόφασή του, να απορρίψει την αίτηση καταχώρισεως κοινοτικού σήματος 252.411, ή — επικουρικώς — να διατάξει την αναπομπή της υποθέσεως ενώπιον του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ·

- να καταδικάσει το καθού, και ενδεχομένως το παρεμβαίνον, στο σύνολο των δικαστικών εξόδων καθώς και στα έξοδα που προκλήθηκαν κατά τις διοικητικές φάσεις της ανακοπής και της προσφυγής ενώπιον του τμήματος προσφυγών.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Ο αιτούμενος την καταχώριση κοινοτικού σήματος, ο δικαιούχος του αντιταχθέντος κατά τη διαδικασία ανακοπής σήματος, το περιεχόμενο των αποφάσεων του τμήματος ανακοπών και του τμήματος προσφυγών, καθώς και οι λόγοι ακυρώσεως και τα κύρια επιχειρήματα συμπίπτουν με εκείνα της υποθέσεως T-362/02 MUSWELLBROOK LIMITED κατά ΓΕΕΑ.

Το κοινοτικό σήμα που αποτελεί το αντικείμενο της αιτήσεως καταχώρισεως είναι το μικτό σήμα «NIKE TRIAS SERIES» με γραφική παράσταση — Αίτηση αριθ. 252.411 για προϊόντα της κλάσεως 25 «Ενδύματα, υποδήματα, είδη πιλοποίας».

Προσφυγή του Bernard Barbé κατά του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, που ασκήθηκε στις 10 Δεκεμβρίου 2002

(Υπόθεση T-371/02)

(2003/C 44/69)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Ο Bernard Barbé, κάτοικος Λουξεμβούργου, εκπροσωπούμενος από τον Alain Lorang, δικηγόρο, άσκησε στις 10 Δεκεμβρίου 2002, ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, προσφυγή κατά του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να αναγνωρίσει ότι το Κοινοβούλιο εσφαλμένως δεν απέδωσε στον B. Barbé τις κρατήσεις από τον μισθό της κ. Boez που είχαν πραγματοποιηθεί έως τις 11 Νοεμβρίου 1998,
- να διατάξει την καταβολή στον προσφεύγοντα B. Barbé των κρατήσεων που πραγματοποιήθηκαν από τον Μάρτιο 1998 έως και τον Νοέμβριο 1998,
- να καταδικάσει το καθού στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Ο προσφεύγων βάλλει κατά της απόφασης της ΑΔΑ που απέρριψε την αίτησή του, με την οποία ζητούσε την πλήρη εκτέλεση της από 26 Οκτωβρίου 1998 απόφασης του Ειρηνοδικείου Λουξεμβούργου και, κατά συνέπεια, την άρση της από 11 Νοεμβρίου 1998 κατασχέσεως του μισθού υπαλλήλου του καθού οργάνου από της ημερομηνίας αυτής και όχι από τον Μάρτιο 1998.

Για να στηρίξει την προσφυγή του, ο προσφεύγων προβάλλει:

- την αρχή βάσει της οποίας τα κοινοτικά όργανα βαρύνονται με το καθήκον αγαστής συνεργασίας με τα εθνικά όργανα και,
- ότι η διαδικασία της άρσεως κατασχέσεως συνάδει απολύτως με το κοινοτικό δίκαιο.

Προσφυγή του Alessandro Cavallaro κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 17 Δεκεμβρίου 2002

(Υπόθεση T-375/02)

(2003/C 44/70)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

Ο Alessandro Cavallaro, εκπροσωπούμενος από τον δικηγόρο Carlo Forte, άσκησε στις 17 Δεκεμβρίου 2002 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Αρμόδιας για τους Διορισμούς Αρχής της 11/9/2002 με την οποία η γραπτή δοκιμασία του προσφεύγοντος βαθμολογήθηκε με ανεπαρκή βαθμό (δοκιμασία ε') στον γενικό διαγωνισμό για πρόσληψη διοικητικών υπαλλήλων (σταδιοδρομία Α 7/Α 6), COM/A/6/01 και, κατά συνέπεια, να μη γίνει δεκτός στις προφορικές δοκιμασίες του διαγωνισμού·
- να ακυρώσει τις μετέπειτα πράξεις του εν λόγω διαγωνισμού, στο μέτρο που τούτο είναι αναγκαία προκειμένου ο προσφεύγων να επανακτήσει τα δικαιώματά του·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Ο προσφεύγων στην παρούσα υπόθεση, ο οποίος είχε υποβάλει υποψηφιότητα για τον γενικό διαγωνισμό COM/A/6/01, για την

κατάρτιση πίνακα μελλοντικών προσλήψεων διοικητικών υπαλλήλων (σταδιοδρομία Α 7/Α 6), στο πεδίο των εξωτερικών σχέσεων και της διαχείρισεως της βοήθειας προς τις τρίτες χώρες, επιλέγοντας τον τομέα των «εξωτερικών σχέσεων», στρέφεται κατά της απόφασης της εξεταστικής επιτροπής να αξιολογήσει τη δοκιμασία ε' — γραπτή δοκιμασία — με μια μονάδα λιγότερη απ' ό,τι απαιτείται (19/40) προκειμένου αυτός να γίνει δεκτός στην προφορική δοκιμασία.

Προς στήριξη των αιτημάτων του, ο προσφεύγων προβάλλει:

- Κατάχρηση και υπέρβαση εξουσίας, ανεπαρκής αιτιολογία και προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας, όσον αφορά την άρνηση να του παράσχουν πληροφορίες ως προς τα κριτήρια διορθώσεως, καθώς και τη διαδικασία διορθώσεως και την αξιολόγηση εκάστου διορθωτή.
- Παράβαση του άρθρου 3 του ΚΥΚ, ανεπαρκής αιτιολογία και προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας, όσον αφορά την άρνηση να διευκρινιστούν οι γλωσσικές γνώσεις του τρίτου διορθωτή.
- Παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως κατά την εξέλιξη της δοκιμασίας και της αρχής της χρηστής διοικήσεως. Προβάλλεται συναφώς ο ισχυρισμός ότι το υλικό που διανεμήθηκε στους υποψηφίους ιταλικής γλώσσας δεν είχε την κατάλληλη προετοιμασία. Εξάλλου, διαπιστώνεται επίσης εν προκειμένω αντίφαση στην αιτιολογία όσον αφορά την ερμηνεία των «οδηγιών προς τους υποψηφίους».
- Προφανές σφάλμα ως προς την αξιολόγηση της πρώτης απαντήσεως της γραπτής δοκιμασίας ε' του διαγωνισμού.
- Εσφαλμένη παρουσίαση της πραγματικότητας, έλλειψη λογικής συνοχής και αντίφαση στην αιτιολογία, όσον αφορά την αξιολόγηση της δεύτερης απαντήσεως της γραπτής δοκιμασίας ε' του διαγωνισμού.

Προσφυγή του «Ο» κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 9 Δεκεμβρίου 2002

(Υπόθεση T-376/02)

(2003/C 44/71)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Ο «Ο», εκπροσωπούμενος από τον J. Van Rossum, δικηγόρο, άσκησε στις 9 Δεκεμβρίου 2002, ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την από 14 Ιανουαρίου 2002 απόφαση της Επιτροπής, η οποία θέτει τον προσφεύγοντα σε σύνταξη αναπηρίας βάσει του άρθρου 78, παράγραφος 3, του ΚΥΚ,
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Ο προσφεύγων είναι υπάλληλος της Επιτροπής. Με την προσβαλλόμενη απόφαση συνταξιοδοτείται και τού χορηγείται σύνταξη αναπηρίας προσδιοριζόμενη σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 78, παράγραφος 3, του ΚΥΚ.

Για να στηρίξει την προσφυγή του, ο προσφεύγων προβάλλει την παράβαση του άρθρου 7 του Παραρτήματος II του ΚΥΚ και την παράβαση των διατάξεων σχετικά με τη λειτουργία των επιτροπών αναπηρίας. Σύμφωνα με τον προσφεύγοντα, η επιτροπή αναπηρίας είχε συγκροτηθεί αντικανονικά. Ο προσφεύγων προβάλλει επιπλέον την παραβίαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως.

Προσφυγή του «Ρ» κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 17 Δεκεμβρίου 2002

(Υπόθεση T-377/02)

(2003/C 44/72)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Ο «Ρ», εκπροσωπούμενος από τον J. R. Iturriagoitia, δικηγόρο, άσκησε στις 17 Δεκεμβρίου 2002, ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την από 30 Σεπτεμβρίου 2002 απόφαση της Επιτροπής σε απάντηση της ενστάσεως που αυτός υπέβαλε στις 5 Ιουλίου 2002, βάσει του άρθρου 90 του Κώδικα υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων και του λοιπού προσωπικού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΚΥΚ),
- να καταδικάσει το καθού στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Ο προσφεύγων είναι υπάλληλος της Επιτροπής και εργάστηκε στο κτίριο Berlaymont όπου εκτέθηκε στον αμίαντο. Το 2001 ο προσφεύγων υπέβαλε, βάσει του άρθρου 78 του ΚΥΚ, αίτημα συνταξιοδοτήσεως λόγω αναπηρίας. Η Επιτροπή απέρριψε το αίτημα αυτό.

Ο προσφεύγων ισχυρίζεται, κατ' αρχάς, ότι η Επιτροπή, απορρίπτοντας το αίτημά του, ερμήνευσε εσφαλμένως τα πραγματικά περιστατικά της, εξωθώντας τον έτσι να καταγγείλει τη λόγω γλωσσικών προβλημάτων δυσλειτουργία της επιτροπής αναπηρίας.

Ο προσφεύγων εξάλλου προβάλλει την παραβίαση των αρχών της χρηστής διοικήσεως και της αρωγής, την παραβίαση της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, την προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας και την παράβαση του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ο προσφεύγων καταγγέλει πλημμέλειες στη διαδικασία ενώπιον της επιτροπής αναπηρίας, όπως η εγκατάλειψη των προγραμματισμένων ιατρικών εξετάσεων, το πρόβλημα επικοινωνίας και η απουσία δικηγόρου κατά τη συνεδρίαση της επιτροπής αναπηρίας.

Προσφυγή του Antonio Andolfi κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 18 Δεκεμβρίου 2002

(Υπόθεση T-379/02)

(2003/C 44/73)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

Ο Antonio Andolfi, εκπροσωπούμενος από τον δικηγόρο Salvatore Amato, άσκησε στις 18 Δεκεμβρίου 2002 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει το προσβαλλόμενο μέτρο
- να υποχρεώσει την Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα να αποκαταστήσει τις ζημίες που υπέστη ή θα υποστεί η Seven Pictures και η Phoenix European s.r.l., ζημίες που θα προσδιοριστούν κατά τη διάρκεια της δίκης, και να καταδικαστεί η καθής στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Ο προσφεύγων στην παρούσα υπόθεση εκπροσωπεί την εταιρία Seven Stars Pictures Italia (SSP), με έδρα τη Ρώμη, η οποία υπέβαλε αίτηση στις 13 Αυγούστου 1977, στο πλαίσιο του JOP, ζητώντας οικονομική ενίσχυση προκειμένου να συστήσει μια μεικτή ιταλορουμανική εταιρία (σχέδιο κοινής επιχειρήσεως με την Roenix European Srl). Υπενθυμίζεται συναφώς ότι μετά τη χορήγηση της εν λόγω ενισχύσεως, ποσού 81 327 ευρώ, πέραν των 4 099 ευρώ για τη μελέτη σκοπιμότητας, υπεγράφη η αντίστοιχη σύμβαση και κατεβλήθη στην SSP προκαταβολή 28 311 ευρώ. Στο τέλος της πρώτης φάσεως της facility 2 καταβλήθηκε το υπόλοιπο ποσό μέχρι συμπληρώσεως της χρηματοδοτικής συνδρομής.

Κατά τον προσφεύγοντα, η αρμόδια υπηρεσία της Επιτροπής παρείχε πάντοτε στην προαναφερθείσα εταιρία διαβεβαιώσεις ότι όλα είχαν καλώς και ότι έπρεπε μόνο να υπολογιστεί ακριβώς το σχετικό ποσό. Ωστόσο, στις 30 Οκτωβρίου 2001, η καθής έλαβε την προσβαλλόμενη απόφαση, με την οποία καταργείται η χρηματοδοτική συνδρομή που προβλέπει το ίδιο το JOP για τη συσταθείσα κοινή επιχείρηση.

Προς στήριξη των ισχυρισμών του, ο προσφεύγων προβάλλει έλλειψη αιτιολογίας, καθώς και εσφαλμένη εκτίμηση των περιστατικών.

Η αιτιολογία της προσβαλλόμενης αποφάσεως είναι πάρα πολύ λακωνική. Αναφέρει μια απόκλιση μεταξύ του εγκριθέντος σχεδίου και της κοινής επιχειρήσεως που δημιουργήθηκε τελικά, χωρίς όμως να επισημαίνεται οποιαδήποτε ενδεχόμενη παράλειψη ή διαφορά.

Όσον αφορά τον ισχυρισμό σχετικά με τη φερόμενη απουσία οποιουδήποτε εγγράφου που θα αποδείκνυε τη δυνατότητα λειτουργίας της εν λόγω κοινής επιχειρήσεως, καθώς και το γεγονός ότι δεν προσλήφθηκε κανένας υπάλληλος ή ότι ο όγκος των υποθέσεων είναι ανύπαρκτος, ο προσφεύγων προβάλλει ότι απέδειξε τον λειτουργικό χαρακτήρα της κοινής επιχειρήσεως, την εκ των προτέρων πρόσληψη δώδεκα πραγματικών επαγγελματιών, καθώς και την έναρξη της δραστηριότητας, ειδικότερα τη σχετική με την επαγγελματική κατάρτιση.

Ο προσφεύγων ζητεί επίσης αποκατάσταση των ζημιών που υπέστη ως αποτέλεσμα της αποφάσεως που αποτελεί το αντικείμενο της παρούσας υποθέσεως.

Προσφυγή της εταιρίας G.D. Searle LLC κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) που ασκήθηκε στις 13 Δεκεμβρίου 2002

(Υπόθεση T-383/02)

(2003/C 44/74)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Η G.D. Searle LLC, με έδρα το Illinois (Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής), εκπροσωπούμενη από τον καθηγητή W. A. Hoynig,

δικηγόρο, άσκησε στις 13 Δεκεμβρίου 2002 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα).

Έτερος διάδικος κατά τη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών του Γραφείου ήταν η PHYTO-ESP S.L.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου της 1ης Οκτωβρίου 2002 (Υπόθεση R 627/2001-1)·
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα της Searle.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Καταχωρισθέν κοινοτικό σήμα του οποίου επιδιώκεται η ακύρωση:

Το λεκτικό σήμα «CELEBRESX» (Αριθ. 852 372) για προϊόντα της κατηγορίας 5 (μεταξύ άλλων, αντιφλεγμονώδη αναλγητικά φάρμακα)

Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος:

G.D. Searle LLC

Αιτούσα την ακύρωση του κοινοτικού σήματος:

PHYTO-ESP S.L.

Σήμα ή διακριτικό γνώρισμα της αιτούσας την ακύρωση:

Το εθνικό λεκτικό σήμα CEREBRESP για ορισμένα προϊόντα της κατηγορίας 5 (φαρμακευτικά προϊόντα κ.ά.)

Απόφαση του τμήματος ανακοπών:

Ακύρωση του κοινοτικού σήματος CELEBRESX

Απόφαση του τμήματος προσφυγών:

Απόρριψη της προσφυγής της G.D. Searle LLC.

Λόγοι ακυρώσεως προβαλλόμενοι με την παρούσα προσφυγή:

Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94⁽¹⁾ καθόσον δεν υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως των σημάτων.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου της 20.12.1993 για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 11, σ. 1).

Προσφυγή-αγωγή της Marta Andreassen κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 19 Δεκεμβρίου 2002

(Υπόθεση T-385/02)

(2003/C 44/75)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Η Marta Andreassen, Βρυξέλλες (Βέλγιο), εκπροσωπούμενη από τον Ian S. Forrester, QC, άσκησε ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 19 Δεκεμβρίου 2002 προσφυγή-αγωγή (στο εξής: προσφυγή) κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα (στο εξής: προσφεύγουσα) ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει τη σιωπηρή απόφαση της Επιτροπής περί απορρίψεως της διοικητικής ενστάσεως της προσφεύγουσας κατά της παύσεώς της από τα καθήκοντα του υπολόγου·
- να ακυρώσει τη σιωπηρή απόφαση της Επιτροπής περί απορρίψεως της διοικητικής ενστάσεως της προσφεύγουσας κατά της μετατάξεώς της στη θέση του κυρίου συμβούλου·
- να της επιδικάσει αποζημίωση το ύψος της οποίας θα καθοριστεί από το Πρωτοδικείο, με επιτόκιο 5 % ή στο ποσοστό που θα καθοριστεί από το Πρωτοδικείο·
- να καταδικάσει την καθής-εναγομένη στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η παρούσα προσφυγή βάλλει κατά της αποφάσεως περί παύσεως καθηκόντων της προσφεύγουσας ως υπολόγου και διευθύντριας εκτελέσεως προϋπολογισμού στη Γενική Διεύθυνση «Προϋπολογισμός» και μετατάξεώς της στη θέση του κυρίου συμβούλου στη Γενική Διεύθυνση «Προσωπικό και Διοίκηση».

Προς στήριξη των ισχυρισμών της, η προσφεύγουσα επικαλείται:

- παραβίαση της αρχής της χρηστής διοικήσεως. Έλλειψη αιτιολογίας της ως άνω αποφάσεως περί παύσεως καθηκόντων και παράβαση εκ μέρους της Επιτροπής της υποχρεώσεως επαρκούς αιτιολογήσεως αποφάσεως που παράγει έννομα αποτελέσματα·

- παράβαση του άρθρου 50 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (στο εξής: ΚΥΚ), καθόσον η μετάταξη της προσφεύγουσας χρησιμοποιήθηκε ως κύρωση, και
- παράβαση του άρθρου 7 του ΚΥΚ, καθόσον το μέτρο που ελήφθη είναι δυσανάλογο και περιττό, έχει δε ως αποτέλεσμα τον διορισμό της προσφεύγουσας σε θέση που δεν αντιστοιχεί στην κατηγορία και στον βαθμό της.

Προσφυγή της Kronoply GmbH & Co. KG και της Kronotex GmbH & Co. KG κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 23 Δεκεμβρίου 2002

(Υπόθεση T-388/02)

(2003/C 44/76)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Η Kronoply GmbH & Co. KG και η Kronotex GmbH & Co. KG, Heiligengrabe (Γερμανία), εκπροσωπούμενες από τον δικηγόρο R. Nierer, άσκησαν στις 23 Δεκεμβρίου 2002 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

- να κρίνει άκυρη την απόφαση της Επιτροπής της 19ης Ιουνίου 2002 (κρατικές ενισχύσεις αριθ. N 240/2002), να μην προβληθούν αντιρρήσεις κατά της χορηγήσεως ενισχύσεων από την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας προς την επιχείρηση Zellstoff Stendal GmbH,
- να καταδικαστεί η Επιτροπή στα δικά της έξοδα και τα έξοδα των προσφευγουσών.

Λόγοι της προσφυγής και κύρια επιχειρήματα

Οι προσφεύγουσες παράγουν πρώτες ύλες ξύλου από φρέσκο ξύλο πεύκου προερχόμενο από το δάσος, μεταξύ δε αυτών, πλάκες MDF, HDF, LDF καθώς και πλάκες OSB. Η προσφυγή τους βάλλει κατά της αποφάσεως της Επιτροπής να μη προβάλει αντιρρήσεις κατά της χορηγήσεως μιας μη επιστρεπτέας επιδοτήσεως ύψους 109 161 εκατομμυρίων ευρώ και επενδυτικού κινήτρου ύψους 165 515 εκατομμυρίων ευρώ προς την επιχείρηση Zellstoff Stendal GmbH για την κατασκευή εργοστασίου παρασκευής χαρτοπολτού και την ίδρυση επιχειρήσεως για την προμήθεια

ξύλου και επιχειρήσεως εφοδιασμού και διακινήσεως προϊόντων στο Arneburg, στο Stendal, στο ομόσπονδο κράτος Sachsen-Anhalt, στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, καθώς και κατά της χορηγήσεως εγγυήσεως ανερχομένης στο 80 % δανείου ύψους 464 550 εκατομμυρίων ευρώ.

Οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι η Επιτροπή δεν τήρησε πλήρως τις κατευθυντήριες οδηγίες και τις ρυθμίσεις-πλαίσιο. Δεν εξέτασε τις τομεακές επιπτώσεις του σχεδιασθέντος έργου στους πόρους από το ξύλο και δέχθηκε υπερβολικά μεγάλη ακτίνα προμηθειών. Αυτή η εκτεταμένη ακτίνα προμηθειών έχει ως αποτέλεσμα μεγαλύτερα έξοδα και, επομένως, τη μη αποδοτικότητα της επιχειρήσεως. Αν εφαρμοστεί μικρότερη ακτίνα προμηθειών, οι πόροι του δάσους δεν θα αρκούν για να προμηθεύουν επαρκώς σε ξύλο όλες τις εγκατεστημένες στην περιοχή επιχειρήσεις επεξεργασίας του ξύλου.

Επιπλέον, η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη ότι το ίδιο μερίδιο του αποδέκτη της ενισχύσεως βρίσκεται κάτω του αναγκαίου 25 %.

Περαιτέρω, η Επιτροπή υπερτίμησε τον αριθμό των εμμέσως δημιουργουμένων θέσεων εργασίας, ώστε αντί του συντελεστή 1,5 να πρέπει να εφαρμοστεί μόνον ο συντελεστής 1,25. Με τον τρόπο αυτό, η ανώτατη επιτρεπόμενη ένταση ενισχύσεως φθάνει μόνο στο 26,25 %.

Επίσης, η συμμετοχή στην ενίσχυση μιας κρατικής εγγυήσεως για ένα δάνειο ορίστηκε υπερβολικά χαμηλή ώστε, υπολογίζοντας ορθά, η ένταση της ενισχύσεως είναι της τάξεως του 33,31 %, η οποία υπερβαίνει μάλιστα την εγκριθείσα από την Επιτροπή ανώτατη ένταση ενισχύσεως που είναι της τάξεως του 31,5 %.

Ο κανονισμός (ΕΚ) 659/99 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1999, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 88 ΕΚ⁽¹⁾ παραβιάστηκε, διότι δεν κινήθηκε τυπική διαδικασία ελέγχου αν και στην Επιτροπή δόθηκε αφορμή για να έχει αμφιβολίες. Η προσφεύγουσα εμποδίστηκε με τον τρόπο αυτό στην άσκηση των δικονομικών της δικαιωμάτων και ως προς τη νόμιμη ακρόασή της.

Επειδή οι κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τις περιφερειακές ενισχύσεις και οι διατάξεις του πολυτομεακού πλαισίου περιφερειακών ενισχύσεων δεν τηρήθηκαν, δεν μπορεί επίσης να εφαρμοστεί καμία από τις εξαιρέσεις του άρθρου 87, παράγραφος 3, στοιχεία α' και γ', ΕΚ.

Η Επιτροπή παρέβη ακόμη τα άρθρα 2, 3, παράγραφος 1, στοιχείο θ', και 6, ΕΚ, καθώς και το άρθρο 174, παράγραφος 1, περίπτωση 3, ΕΚ, διότι δεν έλαβε υπόψη κατά τη λύση των αποφάσεών της τη σπουδαιότητα του περιβάλλοντος. Το προωθούμενο έργο έχει ως αποτέλεσμα να πρέπει να γίνει ληστρική εκμετάλλευση του δάσους για να καλυφθούν οι ανάγκες.

(1) ΕΕ 1999, L 83, σ. 1.

Προσφυγή-αγωγή του Sergio Sandini κατά του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 24 Δεκεμβρίου 2002

(Υπόθεση T-389/02)

(2003/C 44/77)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Ο Sergio Sandini, κάτοικος Ehrlange (Λουξεμβούργο), εκπροσωπούμενος από τους δικηγόρους J. R. Iturriaga Goitia και K. Delvolné, άσκησε στις 24 Δεκεμβρίου 2002, ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, προσφυγή-αγωγή κατά του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ο προσφεύγων-ενάγων [στο εξής: προσφεύγων] ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του Δικαστηρίου της 24ης Σεπτεμβρίου 2002 σχετικά με την ένσταση 2/02-R(e) που υπέβαλε ο προσφεύγων στις 25 Ιανουαρίου 2002 κατά της αποφάσεως της 25ης Οκτωβρίου 2002,
- να υποχρεώσει το καθού-εναγόμενο να καταβάλει στον προσφεύγοντα, προς αποκατάσταση της ζημίας που υπέστη και θα υποστεί στο μέλλον, το ποσό των 350 000 ευρώ, που καθορίστηκε με κάθε επιφύλαξη, πλέον τόκων υπερημερίας προς 10 % ετησίως από τις 7 Οκτωβρίου 1999 μέχρι της ημερομηνίας καταβολής,
- να καταδικάσει το καθού-εναγόμενο στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Ο προσφεύγων, υπάλληλος του Δικαστηρίου, βάλλει κατά της αρνήσεως του οργάνου αυτού να του καταβάλει χρηματική ικανοποίηση για τη βλάβη που υπέστη λόγω της επαγγελματικής ασθενείας του, η οποία έχει ήδη αναγνωριστεί με την από 31 Μαΐου 2001 απόφαση της ΑΔΑ, η οποία ελήφθη βάσει του άρθρου 73 του ΚΥΚ, και βάσει της οποίας του χορηγήθηκε αποζημίωση.

Οι ισχυρισμοί που προβάλλει για να στηρίξει την παρούσα προσφυγή-αγωγή είναι παρόμοιοι με τους προβαλλόμενους στην υπόθεση T-255/02, Η κατά Δικαστηρίου (ΕΕ C 274, της 9.11.2002, σ. 26).

Προσφυγή-αγωγή του Antonio Cagnato κατά του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 24 Δεκεμβρίου 2002

(Υπόθεση T-390/02)

(2003/C 44/78)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Ο Antonio Cagnato, κάτοικος Dippach-Gare (Λουξεμβούργο), εκπροσωπούμενος από τους δικηγόρους J. R. Iturriaga Goitia και K. Delvolné, άσκησε στις 24 Δεκεμβρίου 2002, ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, προσφυγή-αγωγή κατά του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ο προσφεύγων-ενάγων [στο εξής: προσφεύγων] ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του Δικαστηρίου της 24ης Σεπτεμβρίου 2002 σχετικά με την ένσταση που υπέβαλε ο προσφεύγων στις 25 Ιανουαρίου 2002 κατά της αποφάσεως της 25ης Οκτωβρίου 2002,
- να υποχρεώσει το καθού-εναγόμενο να καταβάλει στον προσφεύγοντα, προς αποκατάσταση κάθε ωζημίας και ηθικής βλάβης που υπέστη λόγω της εκδήσεώς του στον αμianto στο πλαίσιο της ασκήσεως των καθηκόντων του στο Δικαστικό Μέγαρο του Πρωτοδικείου και του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, το ποσό των 350 000 ευρώ, που καθορίστηκε με κάθε επιφύλαξη,
- να καταδικάσει το καθού-εναγόμενο στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Ο προσφεύγων, υπάλληλος του Δικαστηρίου, βάλλει κατά της αρνήσεως του οργάνου αυτού να του καταβάλει χρηματική ικανοποίηση για τις ζημιές που υπέστη λόγω της επαγγελματικής ασθενείας του, η οποία έχει ήδη αναγνωριστεί με την από 31 Μαΐου 2001 απόφαση της ΑΔΑ, η οποία ελήφθη βάσει του άρθρου 73 του ΚΥΚ, και βάσει της οποίας του χορηγήθηκε αποζημίωση.

Οι ισχυρισμοί που προβάλλει για να στηρίξει την παρούσα προσφυγή-αγωγή είναι παρόμοιοι με τους προβαλλόμενους στην υπόθεση T-255/02, Η κατά Δικαστηρίου (ΕΕ C 274, της 9.11.2002, σ. 26).

Προσφυγή της Bundesverband der Nahrungsmittel- und Speiseresteeverwertung e.V. και του Josef Kloh κατά του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης που ασκήθηκε στις 24 Δεκεμβρίου 2002

(Υπόθεση T-391/02)

(2003/C 44/79)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Η Bundesverband der Nahrungsmittel- und Speiseresteeverwertung e.V., Bochum (Γερμανία), και ο Josef Kloh, Eichenried (Γερμανία), εκπροσωπούμενοι από τους δικηγόρους R. Steiling και S. von Zimmermann-Wienhues, άσκησαν στις 24 Δεκεμβρίου 2002 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

- να κρίνει άκυρο το άρθρο 32, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 1774/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 3ης Οκτωβρίου 2002, για τον καθορισμό υγειονομικών κανόνων σχετικά με τα ζωικά υποπροϊόντα που δεν προορίζονται για κατανάλωση από τον άνθρωπο (1), καθόσον τα κατά το άρθρο 32, παράγραφος 1, του κανονισμού μεταβατικά μέτρα επιτρέπονται για περίοδο όχι μεγαλύτερη των τεσσάρων ετών, αρχής γενομένης από 1ης Νοεμβρίου 2002·
- να καταδικάσει τους καθών στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η προσφυγή βάλλει κατά της προθεσμίας των κατά το άρθρο 32 του προσβαλλομένου κανονισμού ενδεχομένων μεταβατικών ρυθμίσεων για τα κράτη μέλη, στα οποία υφίσταται ασφαλές σύστημα της αξιοποιήσεως των υπολειμμάτων τροφίμων.

1. Με τη θέση προθεσμίας, το Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο υπερέβησαν τα περιθώρια της διακριτικής τους εξουσίας· το μέτρο παραβιάζει την αρχή της επικουρικότητας (άρθρο 5, δεύτερο εδάφιο, ΕΚ) και την αρχή της αναλογικότητας (άρθρο 5, τρίτο εδάφιο, ΕΚ).

Στον τομέα του υγειονομικού δικαίου της Κοινότητας, τα κοινοτικά όργανα δεν έχουν ευρεία πολιτική διαπλαστική εξουσία, αλλά οι αποφάσεις πρέπει να στηρίζονται σε επιστημονικές γνώσεις. Δεν υφίστανται επιστημονικές γνώσεις

συναφώς ώστε η αξιοποίηση υπολειμμάτων τροφίμων, όπως αυτή ασκείται κατά τα τελευταία έτη στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, σύμφωνα με πιο αυστηρές προδιαγραφές να υποκρύπτει κίνδυνο επιδημίας. Αντιθέτως, ο κίνδυνος επιδημίας μειώθηκε διότι αποσοβήθηκε η παράνομη διάθεση και διατροφή, τα δε υπολείμματα τροφίμων υπόκεινται σε επεξεργασία η οποία απονεκρώνει τα προκαλούντα τις ασθένειες στοιχεία σε επιστημονικώς δοκιμασμένο βαθμό. Υφίστανται επαρκείς μηχανισμοί ελέγχου για να εξασφαλιστεί η τήρηση των ούτω περιγραφόμενων νομικών ενεργειών, τα δε συστατικά των ζωοτροφών να αναζητούνται. Το εφαρμοζόμενο στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας σύστημα της συγκεντρώσεως, επεξεργασίας και χρησιμοποίησης για ζωοτροφές των υπολειμμάτων τροφίμων ανταποκρίνεται, επομένως, ήδη στους στόχους του κανονισμού και δεν είναι αναγκαία μια ευρύτερη κοινοτικού δικαίου άδεια. Η παράταση των δυνατοτήτων εξαιρέσεως θα έπρεπε να εξαρτάται από επιστημονικές γνώσεις.

2. Η γενική αρχή της ίσης μεταχειρίσεως παραβιάζεται από το γεγονός ότι με την άτεγκτη προθεσμία των εξαιρετικών ρυθμίσεων εξομοιώνονται τα διαφορετικά συστήματα της αξιοποίησης των υπολειμμάτων τροφίμων στα κράτη μέλη, ιδίως δε η διατροφή με υπολείμματα τροφίμων επαρκώς επεξεργασμένων και μη επαρκώς επεξεργασμένων. Αυτό δεν δικαιολογείται από την καθοριστικής σημασίας για τον κανονισμό αρχή της προφυλάξεως από την επιδημία. Επιστημονικές γνώσεις καθιστούν σαφές ότι ο τρόπος επεξεργασίας των υπολειμμάτων τροφίμων στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας επαρκεί για την αποφυγή της διαδόσεως στοιχείων που προκαλούν ασθένειες.
3. Η θέση προθεσμίας των εξαιρετικών ρυθμίσεων αποτελεί αδικαιολόγητη προσβολή της ελευθερίας της ιδιοκτησίας και της ασκήσεως επαγγέλματος καθώς και της επιχειρηματικής ελευθερίας, διότι επιχειρήσεις που είναι μέλη του πρώτου προσφεύγοντος καθώς και του δευτέρου προσφεύγοντος εμπιστεύθηκαν, σε ιδιαίτερα προστατευόμενο βαθμό, την εξακολούθηση της δραστηριότητάς τους και της περαιτέρω χρήσεως των κατά το μεγαλύτερο μέρος προσφάτως ακόμη εκσυγχρονισθεισών εγκαταστάσεών τους. Οι εγκαταστάσεις τους και η δραστηριότητά τους προσαρμόστηκαν σε αυστηρές νομοθετικές προδιαγραφές, οι οποίες στηρίζονται σε επιστημονικές γνώσεις. Για τον λόγο αυτό μπορούσαν να έχουν εμπιστοσύνη ότι επιτρέπεται να εξακολουθούν να ασκούν τη δραστηριότητά τους και να χρησιμοποιούν τις εγκαταστάσεις τους όσο καιρό αυτοί τηρούν τις απαιτήσεις που έγιναν αυστηρότερες και δεν υπάρχουν νέες επιστημονικές γνώσεις. Πέραν αυτού, η ρύθμιση δεν λαμβάνει υπόψη ότι, κατά κανόνα, δεν είναι δυνατή για τους ενδιαφερομένους φορείς αξιοποίησης των υπολειμμάτων τροφίμων η αλλαγή της χρήσεως των εγκαταστάσεών τους και των επιχειρηματικών ακινήτων τους.

Προσφυγή της Linea Gig S.r.l., υπό εκκαθάριση, κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 30 Δεκεμβρίου 2002

(Υπόθεση T-398/02)

(2003/C 44/80)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

Η εταιρία Linea Gig S.r.l., υπό εκκαθάριση, εκπροσωπούμενη από τους Lucio D'Amario και Bruno Calzia, άσκησε τις 30 Δεκεμβρίου 2002 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- κυρίως, να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση στο σύνολό της ή στο μέτρο που αφορά την προσφεύγουσα·
- επικουρικώς, να ακυρώσει το άρθρο 3 της αποφάσεως στο μέτρο που επιβάλλει πρόστιμο στην προσφεύγουσα·
- επικουρικότερον, να μειώσει το πρόστιμο που επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα·
- να καταδικάσει την Επιτροπή να αποδώσει το σύνολο των εξόδων που υποβλήθηκε η προσφεύγουσα κατά τη διοικητική διαδικασία.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η παρούσα προσφυγή στρέφεται κατά της από 30 Οκτωβρίου 2000 αποφάσεως COMP/35.587 PO Video Games, COMP/35.706 PO Nintendo Distribution και COMP/36.321 Omega-Nintendo doc. C(2002) 4072 τελικό, με την οποία η καθής προσάπτει στην προσφεύγουσα την παράβαση του άρθρου 81, παράγραφος 1, ΕΚ και του άρθρου 53, παράγραφος 1, της Συμφωνίας ΕΟΧ, επειδή η προσφεύγουσα είχε συμμετάσχει, κατά την περίοδο που περιλαμβάνεται μεταξύ της 1ης Οκτωβρίου 1992 και έως το τέλος Δεκεμβρίου 1997, σε σειρά συμφωνιών και εναρμονισμένων πρακτικών στις αγορές για κονσόλες και βιντεοπαιχνίδια συμβατά με τις κονσόλες Nintendo, που είχαν ως

(¹) EE L 273 της 10ης Οκτωβρίου 2002, σ. 1.

αντικείμενο ή αποτέλεσμα τον περιορισμό των παράλληλων εξαγωγών σε κονσόλες και βιντεοπαιχνίδια Nintendo. Στην προσφεύγουσα προσάπτεται συγκεκριμένα ότι συμμετείχε σε συμφωνία διανομής που επέβαλε απαγορεύσεις εξαγωγής και ότι παρείχε πληροφορίες προς εξακρίβωση της προελεύσεως των παράλληλων εξαγωγών. Στην προσφεύγουσα επιβλήθηκε επίσης πρόστιμο 1,5 εκατομμυρίων ευρώ.

Η προσφεύγουσα δεν προτίθεται να αμφισβητήσει τα πραγματικά περιστατικά στα οποία βασίζεται η απόφαση. Ωστόσο, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η απόφαση είναι κατά νόμο πλημμελής υπό διάφορες επόμενες, προβάλλοντας κατά συνέπεια τους εξής ισχυρισμούς:

- Εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 81 ΕΚ όσον αφορά την πρώτη σύμβαση διανομής συναφθείσα μεταξύ Linea και Nintendo Corporation Ltd., καθώς και εσφαλμένη εξατομίκευση της ευθύνης της προσφεύγουσας ως προς τις αντίθετες προς τον ανταγωνισμό πρακτικές που προσάπτονται στα μέρη.
- Αντίφαση της προσβαλλόμενης απόφασης και παράβαση του άρθρου 253 ΕΚ. Συναφώς, προβάλλεται ότι, παρά τις σχέσεις που παρεμβάλλονται μεταξύ Nintendo και των πελατών της, στο λιανικό εμπόριο και στο χονδρεμπόριο, και εκείνων που παρεμβάλλονται μεταξύ της John Menzies και των πελατών της, σύμφωνα με την Επιτροπή, ταυτόσημες με εκείνες μεταξύ της Nintendo και των εγκεκριμένων διανομέων, η Επιτροπή υιοθέτησε δύο μέτρα και δύο σταθμά, καταλογίζοντας μόνον στη Nintendo και στους εθνικούς διανομείς τη συμμετοχή στις βαλλόμενες συμφωνίες/εναρμονισμένες πρακτικές.
- Παράλειψη αξιολογήσεως του οικονομικού πλαισίου στο οποίο εντάσσονται οι συμφωνίες και/ή οι εναρμονισμένες πρακτικές που προσάπτονται στα μέρη. Προβάλλεται συναφώς ο ισχυρισμός ότι η καθής δεν καθόρισε με ακρίβεια τις σχετικές αγορές, δεν αξιολόγησε τη θέση της Nintendo στις επί μέρους σχετικές αγορές, περιοριζόμενη να θεωρήσει τα μερίδια αγοράς που κατέχει σε ορισμένα, συγκεκριμένα, κράτη μέλη και ότι δεν αξιολόγησε τη θέση στην αγορά της Nintendo το 1992, έτος κατά το οποίο συνήφθησαν οι συμφωνίες διανομής, ούτε καθ' όλη την περίοδο 1992-1997, αλλά αυθαίρετως έλαβε υπόψη μόνον ορισμένα συγκεκριμένα έτη.
- Παράβαση του άρθρου 15, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΟΚ) 17/62 και παραβίαση των αρχών της ισότητας και της αναλογικότητας υπό την έποψη της εσφαλμένης εκτιμήσεως ως προς την υπαιτιότητα στη συμπεριφορά της προσφεύγουσας και της εσφαλμένης ποσοτικής αποτιμήσεως της κυρώσεως, καθόσον το πρόστιμο υπερβαίνει το ανώτατο επιτρεπτό ποσό, λόγω εσφαλμένης εξατομικεύσεως του βασικού ποσού της ποινής και της μη εφαρμογής των ελαφρυντικών περιστάσεων.

Προσφυγή της εταιρίας Eurocermex S.A. κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) που ασκήθηκε στις 31 Δεκεμβρίου 2002

(Υπόθεση T-399/02)

(2003/C 44/81)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Η Eurocermex S.A., με έδρα το Evere (Βέλγιο), εκπροσωπούμενη από τον A. Bertrand, δικηγόρο, άσκησε στις 31 Δεκεμβρίου 2002 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα).

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση εξεταστή με την οποία διαπιστώνεται ότι το επίδικο τρισδιάστατο σήμα δεν μπορούσε να αποτελέσει έγκυρο σήμα για «ζύθους, ποτά και χυμούς φρούτων», «εστιατόρια, αναψυκτήρια και μεζεδοπωλεία (snacks)»·
- να αναπέμψει την υπόθεση στον εξεταστή για τα περαιτέρω·
- να καταδικάσει το Γραφείο στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Οικείο κοινοτικό σήμα:	Τρισδιάστατο σήμα σε μορφή μπουκαλιού long neck, στον λαιμό του οποίου προσαρτάται έν τέταρτο λεμονιού, κίτρινου και πράσινου χρώματος.
Προϊόν ή υπηρεσία:	Προϊόντα των κατηγοριών 16, 25, 32 και 42.
Προσβαλλόμενη απόφαση ενώπιον του τμήματος προσφυγών:	Καταχώριση του σήματος για τις κατηγορίες 16 και 25 και απόρριψη της αιτήσεως καταχώρισεως για τις κατηγορίες 32 και 42
Προβαλλόμενοι λόγοι ακυρώσεως:	Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', και παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 40/94.

Διαγραφή της υποθέσεως T-201/94⁽¹⁾

(2003/C 44/82)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Με διάταξη της 27ης Νοεμβρίου 2002, ο πρόεδρος του πρώτου τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως T-201/94, Erwin Kustermann κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

(¹) ΕΕ C 218 της 6.8.1994.

Διαγραφή της υποθέσεως T-262/01⁽¹⁾

(2003/C 44/83)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Με διάταξη της 29ης Νοεμβρίου 2002, το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων δικάζον ως μονομελές (δικαστής: J. Azizi) αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως T-262/01, Jürgen Sachau κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

(¹) ΕΕ C 3 της 5.1.2002.

III

(Πληροφορίες)

(2003/C 44/84)

Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

EE C 31 της 8.2.2003

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 19 της 25.1.2003

EE C 7 της 11.1.2003

EE C 323 της 21.12.2002

EE C 305 της 7.12.2002

EE C 289 της 23.11.2002

EE C 274 της 9.11.2002

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα σε:

EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur-lex>

CELEX: <http://europa.eu.int/celex>
